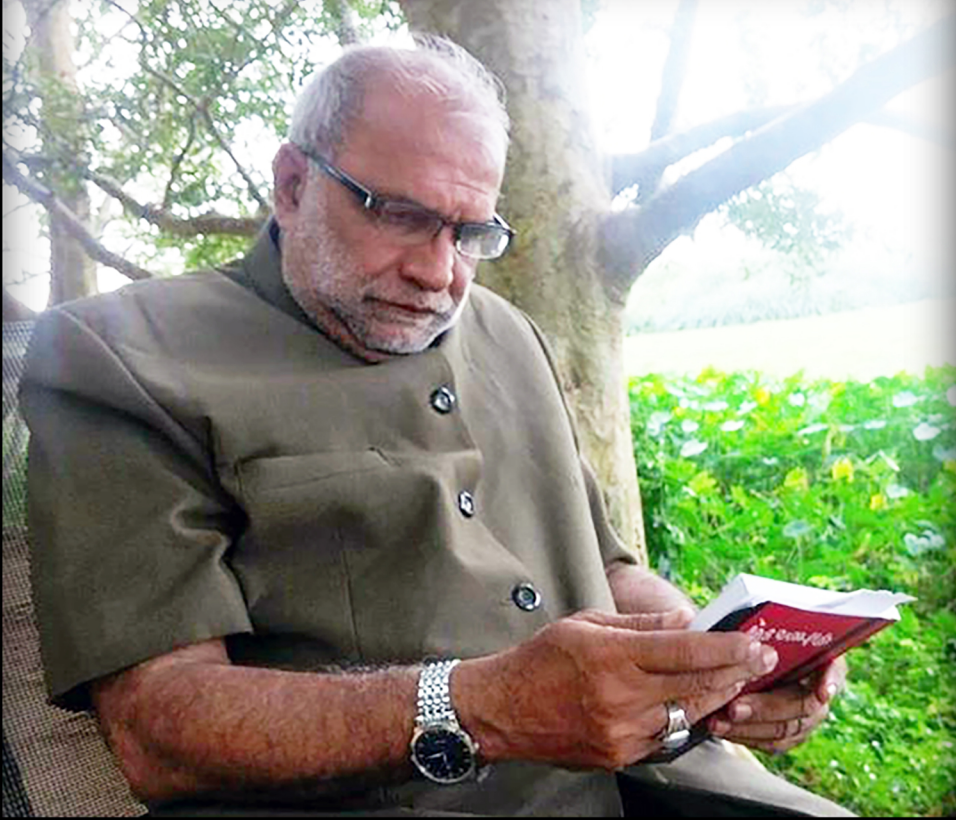

മனிതരേധ രേഴകണ്

ലാലി ഗിനലാഭിയാ

LOVER OF HUMANITY

മേമണ്കവി മണ്ണിവിഴാ മലർ

ലേലൻ കവി

60 ലിന ദ്നൻ ദിന സരലർക കലാധഡ

MEMONKAVI

60 th Birthday Celebration Souvenir

29.04.2017

மனிதநேய நேசகன்
LOVER OF HUMANITY
லாபி பிளாபி

மேமன்கவி

மணிவிழா மலர்

லேலன் கவி

60 வது பிறந்த தின அலகு கலாபய

MEMONKAVI

60th Birthday Celebration Souvenir

மனிதநேய நேசகன் (மேமன்கவி மணிவிழா(29.04.1957) மலர்)

லாலை பிதாவிடீயா (தீலிள் தலீ 60 லா (29.04.1957) தர்லி தீலா தலீலா தலீலா)

LOVER OF HUMANITY (MEMONKAVI 60th Birthday (29.04.1957) Celebration Souvenir)

29th APRIL -2017

வெளியீடு-கலை இலக்கிய நண்பர்கள்

Published By-ART & LITERATURE FRIENDS' CIRCLE

Godage Book Emporium

புரவலர் புத்தகப் பூங்கா

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய நிறுவனம்

துரைவி பதிப்பகம்

வலம்புரி கவிதா வட்டம்

வளரி எழுத்துக்கூடம் (தமிழ்நாடு)

புபாலசிங்கம் புத்தகச்சாலை

Happy Digital Centre

வாசிப்பின் மூலம் அனுபவமான கலை, இலக்கியமானது
வாழ்க்கையை நான் சிறப்பான முறையில் வாசிக்கும்
திறனை எனக்குத் தந்துள்ளது.

-மேமன் கவி-

காலத்தால் என்னோடு....

டொமினிக் ஜீவா -

ஆசிரியர் மல்லிகை

கூடந்த நாற்பது வருடங்களுக்கு மேலாக என்னுடன் இயங்கி வருபவர் மேமன்கவி. அவரது 19 வயதில் மல்லிகையில் **இளந்தளிர்** என்ற தலைப்பில் அறிமுகப்படுத்தினேன்.

மல்லிகை உருவாக்கிய படைப்பாளிகள் என்றைக்குமே சோடைப் போனதில்லை என்பதை நிரூபிக்கும் வகையில் இன்றும் ஈழத்து இலக்கிய மிளிர்ந்து கொண்டிருக்கும் பலரை உதாரணம் காட்டலாம்.

அது மட்டுமின்றித் தமிழ் மொழியைத் தாய் கொள்ளாது ஈழத்து தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் இன்று பணியாற்றும் பலரை மல்லிகை தமிழ் இலக்கியத் தளத்தில் அறிமுகப்படுத்தியது. அந்த வகையில் உதாரணமாக சொல்லக் கூடியவர்களில் ஒருவராக மலாய் மொழியை தாய் மொழியாகக் கொண்ட மறைந்த ப.ஆப்பீன் திகழ்ந்தார். அடுத்தவர் மேமன் மொழியை தாய் மொழியாகக் கொண்ட மேமன்கவி.

இன்று மேமன்கவி தன்னைச் சிறப்பாக வளஉதெடுத்துள்ளார்.

தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொள்ளாத ஒரு சமூகத்திலிருந்து நமது தமிழ் இலக்கியத்திற்கு கிடைத்திருக்கிறார். அவரது தமிழ் இலக்கியத்தின் மீதும், தமிழ் மீதுமான ஆர்வமும் தேடலும் அவரை இந்தளவுக்கு வளர்த்தெடுக்கிறது.

எனக்கு அறிமுகமான காலந்தொடக்கம் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்துடன் தன்னை இணைத்துக் கொண்டதன் பேறாகக் காத்திரமான இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு தனது பங்கினை அவரால் செய்ய முடிந்திருக்கிறது.

கொழும்பைத் தளமாகக் கொண்டு மல்லிகை வெளிவந்த காலம் மட்டுமின்றி அதற்கு முன்னைய நாட்களில் நான் மல்லிகையுடன் கொழும்பு வரும்பொழுதெல்லாம் இவரை நான் சந்திக்கத் தவறியதே இல்லை. மல்லிகைக்குப் பெரும் ஒத்துழைப்பு வழங்கி வந்துள்ளார். கொழும்பிலிருந்து மல்லிகை வெளியிடத் தொடங்கிய காலம் தொடக்கம், கொழும்பில் அதற்கான அலுவலகம் அமைப்பதில் என்னோடு பெரும் பங்காற்றி வந்துள்ளார். மல்லிகை வரலாற்றில் அவருக்கும் தனி இடம் உண்டு.

சக படைப்பாளிகளின் சக துக்கங்களில் பங்கு கொள்ளுவதில் எப்பொழுதுமே அவர் முன் நிற்பார். அத்தோடு அவர் ஒரு பரந்த வாசகரும் கூட. அவரது நூல் சேகரிப்பும் வியக்கத்தக்கது. மல்லிகையின் வரலாற்றிலும், இலங்கை முற்போக்கு இயக்க வரலாற்றிலும் மேமன்கவி பெயர் நிச்சயமாக இடம்பெறும்-இடம்பெற வேண்டும்.

அவர் ஈழத்தின் புதுக்கவிதைத் துறையில் கணிசமான பங்களிப்பினைச் செய்து வருகிறார். எனது முயற்சியில் அவரது மூன்று கவிதைத் தொகுப்புகள் தமிழகத்தின் நர்மதா பதிப்பக வெளியீடுகளாக வெளியிட முடிந்தது. மல்லிகைப் பந்தலும் அவரது ஒரு தொகுப்பினை வெளியிட்டிருக்கிறது.

எதிர்காலத்தில் மேமன்கவி மேலும் தன்னைக் காத்திரமான முறையில் வளர்த்தெடுப்பார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

அயராது செயற்படும் இலக்கியவாதி

—தெணியான்—

நண்பர் மேமன்கவி அவர்கள் மேமன் சமூகத்தின் பெறுமதி மிக்க ஒரு சொத்து. தமிழ்மொழியைத் தாய்மொழியாக இல்லாத மேமன்கவி, தமிழ் இலக்கிய உலகில் சிறப்பாகச் சாதித்த பெருங் கவிஞர். மேமன் கவியைத் தவிர்த்து விட்டு ஈழத்தின் நவீன கவிதை வரலாற்றினை எழுத இயலாது. மேமன் கவி முற்போக்கான சிந்தனைப் போக்குள்ள ஓர் இலக்கியவாதி. முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்துடனும், முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுடனும் கொள்கை அடிப்படையில் இணைந்து வெகு நெருக்கமான உறவைப் பேணிச் செயற்பட்டுவரும் ஒருவர்.

இவரிடம் இருந்து வரும் இந்தச் சிந்தனைப் போக்கும் செற்பாடும், மல்லிகையுடனும் டொமினிக் ஜீவா அவர்களுடனும் வெகு இறுக்கமான பிணைப்பினை உருவாக்கின. முதுமை காரணமாக ஜீவா அவர்கள் தளர்ந்து போயிருக்கும் நிலையில் பிற்கால மல்லிகை இதழ்கள் சிலவற்றை வெளியிடுவதில் அவருக்கு உதவியாக இருந்து வெகு அக்கறையோடு உழைத்து வந்தவர். மல்லிகை வெளிவர இயலாது தடைப்பட்டு போயிருக்கும் இன்றைய சூழ்நிலையில் ஜீவா அவர்களின் நீண்ட காலக் கனவினை நிறைவு செய்யும் வண்ணம், ஐம்பதாமாண்டு நிறைவு மலரினை வெளியிட்டு வைக்கும் பணியில் முன்னின்று செயற்பட்டுக் கொண்டிருப்பவர். முதுமையினால் தளர்ந்து போயிருக்கும் ஜீவா அவர்களை இலக்கியத் தளத்தில் இயக்கிக் கொண்டிருக்கும் பின்னணிச் சக்தியாக விளங்குகின்றவர்.

மேமன்கவி தேனீயைப் போன்றவர். நூல்களிலும் இணையத்திலும் பலவற்றை தேடிப் படித்து புதியவற்றைச் தேர்ந்தெடுத்து அயராது சேகரம் செய்கிறார். இலக்கிய உலகில் பல்வேறு தளங்களில் சுறுசுறுப்புடன் ஓயாது செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் செயல் வீரன்.

மேமன்கவி எனது நீண்டகால இலக்கிய நண்பர். எங்கள் நட்புறவினை வெகுபக்குவமாகப் பேணிவரும், “ விடுதல் இறியா விரும்பினன்”. இன்று மணிவிழாக் காணும் எனது அன்புக்குரிய அருமை நண்பர், குடும்பத்துடன் பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்து, தமது பணிகளை மேலும் தொடர்ந்து சிறப்பாகச் செய்து வர, எனதும், எனது குடும்பத்தவர்களினதும் நல்வாழ்த்துக்கள் உரித்தாகுக!

என் நண்பன் மேமன்கவி

—ஹாஜி பாசுக்—

எமது மேமன் சமூகத்திலிருந்து ஒரு தமிழ்க் கவிஞனாக உதயமாகி, இத்தனை ஆண்டுகளாக இலங்கை தமிழ்க் கவிதை உலகில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் மேமன் கவியைப் பற்றி நினைக்கும் பொழுது மனம் மகிழ்ச்சி அடைகிறது. அவர் எனது நெடுநாளைய நெருக்கமான நண்பர். ஒரு கவிஞனாக மட்டுமல்லாமல் எல்லோரது நேசத்திற்கும் ஆளான நல்ல நண்பனாய் இருப்பது அவரது இன்னுமொரு சிறப்பு. இத்தனை சிறப்புமிக்க நல்லதொரு நண்பனான மேமன்கவியை மணிவிழாவில் வாழ்த்துவதில் பெரும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

வாழ்க வளமுடன்!!!

என் மாணவர் மேமன்கவி

-எம். அஸ்ரீபகான்-

மேமன்கவியெனும் ரஸாக்குக்கு மணி விழா என்ற போது மலைத்துவிட்டேன்! காலம் இவ்வளவு கடுகதியாய் போய் விட்டதா? என்று அதிர்ந்து போனேன். கொட்டாஞ்சேனை மத்திய மகா வித்தியாலயத்து ஒரு சிறு பையன் இன்று மணி விழா காணும் பெரும் கவிஞனாக வளர்ந்திருப்பதைப் பார்க்கும் போது பெருமிதமாகவும் பேருவகையாகவுமிருக்கிறது. எழுத்துத் துறையில் என்னையும் விஞ்சி என் மாணாக்கர்கள் மிளிர்வதைப் பார்க்கும் போது நான் அடையும் உவகைக்கு உதாரணங்களில்லை.

மேமன்கவி உலகறிந்த கவிஞர். புதுக்கவிதைத் துறையில் அவர் ஓர் இமயம். தமிழ் மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொள்ளாத ஒரு மகன் தமிழ்க் கவிதைத் துறையில் கோலோச்சி நிற்பது எத்தனை பெருமைக்குரியது.

மேமன்கவியின் முதல் கவிதை பிரசுரமானபோது என்னிடம் மகிழ்ச்சி பொங்க வந்து காட்டினார். பாராட்டினேன். வாழ்த்தும் சொன்னேன். பாடசாலை விட்ட பின்பும் அடிக்கடி என்னைச் சந்திப்பார். கவிதை பற்றி, கவிஞர்களைப் பற்றி, இலக்கியம் பற்றி, இலக்கிய விழாக்கள் பற்றிப் பேசுவார். எனக்குப் புரியாத விடயங்கள் பலவற்றை அவர் புரிந்து பேசுவார். சிறுவயதிலேயே தமிழ்மீது அளவில்லாத காதலால் கட்டுண்டு கிடந்தார். அவரது வளர்ச்சி அசுரத்தனமானது. மேடைகளில், வானொலிகளில், கவியரங்குகளில், பத்திரிகைகளில், சஞ்சிகைகளில், தொலைக் காட்சிகளில் அவர் கவிதைகள் முழங்கின. கட்டுரையாளனாய், பேச்சாளனாய், விமர்சனனாய், பத்திரிகையாளனாய், பன்னூலகானாய்ப் பரிணமித்தார்.

எங்கெங்கெல்லாம் தமிழ் விழாக்கள் காணப்படுமோ அங்கங்கெல்லாம் மேமன்கவி தெரிவார். அவர் ஜாதி, மத, மொழி, இன பேதங்களையெல்லாம் கடந்த ஒரு பெருமனிதர். அதனால்தான் அவரால் அழகிய கவிதைகளை வடிக்க முடிந்தது. தனக்குச் சரி எனப்பட்டதை பட்டவர்த்தனமாய் பேசும் தைரியம் அவரிடமிருந்த ஒரு விசேட குணம். அவர் கவிதை படிக்கும் போது அந்தத் தமிழுக்கு ஒரு தனியழகிருக்கும். மேமன் கவியென்னும் இந்த இளம் கவிஞனுக்கு இலக்கிய உலகில் என்றென்றும் ஒரு தனியிடம் நிச்சயம் உண்டு.

இவரை என் மாணவன் என்று சொல்லிக் கொள்வதில் நான் மிகவும் பெருமைப்படுகிறேன். மேமன் கவி என் மீது கொண்ட அன்புக்கு அடையாளமாக என் வானொலி நாடகங்களில் சிலவற்றைத் தொகுத்து "முள்" எனும் ஒரு நூலை எனக்கு சமர்ப்பணம் செய்தார். அந்த நன்றியை காலமெல்லாம் மறவேன். பொன் விழா காணும் இப்பெருமகனுக்கு என் இதயம் கனிந்த வாழ்த்துக்கள்.

பொதுவான மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளைப் பொறுத்தவரை, மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிக்கு உட்படும் ஒரு மொழிச் சமூகத்தினைப் பற்றிய தகவல்கள், செய்திகள் மட்டுமே அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும். ஆனால் கலை இலக்கியப் பிரதிகளின் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சியின் சிறப்பு என்னவென்றால், மொழிபெயர்ப்புக்கு உட்படும் ஒரு மொழிச் சமூகத்தின் கலாசார விழுமியங்கள், உணர்ச்சிகள் உணர்வுகள் போன்றவற்றைக்களையும் உணர்வுபூர்வமாக அறிந்துக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும்.

-மேமன்கவி-

யார் இந்த மேமன்கவி ?

—நந்தினி சேவியர்—

1967 இல் எழுத்துலகில் அறிமுகமாகிய நான் அதற்குமுன்னட ஒரு தீவிர வாசகன் -இப்போதும் தான்!

வடமராட்சியின் ஒரு பின்தங்கிய கிராமத்தின் வாசகன். இலங்கையின் பிரபல எழுத்தாளர்கள் எவரையும் உணராமல், ஆனந்தவிகடன், கல்கி, குமுதம் வாசகனாகவே அப்போது இருந்தேன்.

சடுதியென அரசியல் உணவு பெற்று, அதன் தொடர்ச்சியாக இந்திய, இலங்கை நல்ல எழுத்தாளர்களையும், எழுத்துக்களையும் பரிச்சயம் கொண்டேன்.

செ.கணேசலிங்கன், எஸ்.பொ., டானியல், டொமினிக் ஜீவா, நீர்வை பொன்னையன், அகஸ்த்தியர் ஆகியோரையும் அவர்களின் பின்னர் எழுத்துலகுக்கு வந்த செ.யோகநாதன், செ.கதிர்காமநாதன், செம்பியன் செல்வன், செங்கை ஆழியானையும் நான் வாசிக்கத் தொடங்கினேன்.

அக்காலத்தில் கவிதைகளின் பக்கம் நான் போகவில்லை. வானம்பாடிகளின் வருகையின் பின்னரே கவிதைகள் எனக்கு அறிமுகமாகின.

கல்விக்காக யாழ் வந்திருந்த திக்குவல்லைக் கமால், அன்பு ஜவகர்ஷா, ஜவாத் மரைக்கார், போன்றவர்களோடு, கிழக்கின் அன்புடன், பாலமுனை பாருக், ஆகியோரையும் நான் வாசிக்கிறேன்.

அக்காலத்துக்கு முந்தைய நுஃமான், சண்முகம் சிவலிங்கம், மெளனகுரு, இ. சிவானந்தனையும், அதற்கு முந்தைய முருகையன், மஹாகவி, சில்லையூர், நீலவாணன், போன்றோரையும் வாசிக்கத் தொடங்கிய காலத்தில் என் கண்ணில் பட்டவர்தான் மேமன் கவி .அப்போது எனக்கு பெரும்பாலான எழுத்தாளர்களைத் தெரியாதது போலவே மேமனையும் தெரியாது.

தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொள்ளாத - மேமன் மொழியைத் தாய் மொழியாக - எழுத்துரு இல்லாத மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட, கொழும்பு 3 ம் குறுக்குத் தெருவின் வர்த்தக கழலில் இருந்து ஒரு புதுக் கவிஞன் புதுக்கவிதையோடு தமிழ் இலக்கிய உலகில் முளைவிடத் தொடங்கியிருந்தான்.

எழுபதுகளின் நடுக்கூற்று மேமன்கவி ஆர்வமுடன் எழுத்துத் துறையில் பிரவேசித்த காலம். ஈழவாணன் தின்பதியில் கடமையாற்றிக் கொண்டு, "அக்னி" எனும் கவிதைச் சஞ்சிகையை வெளியிட்டார். அதில் மேமன் கவியின் பங்களிப்புக் காத்திரமானது என்பதை நான் அறிவேன்.

கொழும்பு இலக்கிய நண்பர்களுடன், இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்துடன் அவர் செயலாற்றி வந்ததை நான் அறிவேன்.

கட்சிப் பிரிவினையால் (சீன - ரஷ்ய) பெரிதாகச் சங்கம் உடையவில்லை. உண்மையைச் சொல்கிறேன் நான் மு.எ.சங்க உறுபினர் அல்ல.

நீர்வை பொன்னையன், இ.மு.எ.சங்கத்துடன் .இயங்கியது உண்மைதான். பிரேமஜி, இளங்கீரன் .சோமகாந்தன் போன்றவர்களோடு மேமன்கவி இணைந்து செயலாற்றியதை நான் அறிவேன். ஆயினும் அவரை நான் நேரில் சந்தித்ததே இல்லை.

அவரது முதலாவது கவிதைத் தொகுதியில் இருந்து முதலாவது புதுக்கவிதை தொகுப்புக்கான சாகித்திய மண்டலப் பரிசினைப் பெற்றுக்கொண்ட நான்காவது தொகுப்பு வெளிவந்தது வரை நான் மேமனை சந்தித்ததும் இல்லை பேசியதும் இல்லை. கொழும்பு வரும் நண்பன் டானியல் அன்ரனி மேமனை சந்திக்கத் தவறுவதில்லை. அவர் மூலம் இருவரும் சுகநலங்களை அறிந்து கொள்வதுண்டு..

ஒதுங்கிப்போகும் மன நிலை காரணமாகப் பிற எழுத்தாளர்களோடு நான் பழக முயலவில்லை. கொழும்பில் நான் தனியார் நிறுவனம் ஒன்றில் கடமையாற்றினேன். அப்போதும் சரி, இருதய சத்திர சிகிச்சைக்காக “அப்பலோவில்” இருந்த போதும் மேமனை நான் சந்திக்கவில்லை.

2006 ம் ஆண்டு சத்திர சிகிச்சி முடிந்து இரத்தமலானையில் தங்கியிருந்த போது எனக்கு ஒரு தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது.

மல்லிகையின் அட்டைப்படக் கட்டுரைக்கான எனது சம்மதத்தை பெறுவதற்காக ஜீவாவின் விருப்பத்திற்கமைய மேமனே என்னிடம் பேசினார்.

2000 ம் ஆண்டில் எடுத்த ஒரு புகைப்படத்தை அனுப்பினேன். பேராசிரியர் யோகராசவுடன் தொடர்பு கொண்டு அக்கட்டுரையை எழுதுவித்து மல்லிகையில் பிரசுரமாக்கியவர் மேமன்கவி..

அப்போதும் நான் மேமன்கவியை சந்திக்கவில்லை.

மேமனிடம் இருக்கும் ஒரு மகத்தான பண்பு பிறரின் திறமைகளை மதிப்பதும் பாராட்டுவதும்.

மேமன் ஒரு நல்ல வாசகன், நல்ல படைப்பாளி, கணினித் தொழினுட்பத்தை சுயமாகக் கற்றுக் கொண்டவர்.

“கொடகே” நிறுவனம் எனது “நெல்லிமரப் பள்ளிக்கூடம்” நூலை வெளியிட்டது.

அதனை நூல் வடிவமாக்கி அட்டைப் படத்தையும் வடிவமைத்தவர் மேமன்கவி. அந்த நூல் பரிசுகள் பெற்ற காலத்திலேயே மேமனை நேரில் நான் சந்தித்தேன்.

அவரிடம் அப்போதிருந்து எந்தவித பந்தாவமற்ற ஒரு எளிமை எங்களிருவரிடையேயும் அபரிதமான நெருக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

தினசரி நாமிருவரும் தொலைபேசியில் இலக்கியம் சம்பந்தமான நீண்ட உரையாடல்களை நிகழ்த்தத் தயங்குவதில்லை. பரஸ்பரம் கருத்துகளை பரிமாறிக் கொள்கிறோம், சந்தேகங்களைத் தீர்த்துக் கொள்ளுகிறோம்..

மல்லிகையின் கொழும்பு புலம்பெயர்வின் பின்னரான ஜீவாவின் பணிகளுக்கு மேமனின் உற்சாகமும் பலமாக இருந்ததை நான் அறிவேன்.

நவீன இலக்கியப் பரிச்சயம் அவரிடம் கைக் கொண்டிருப்பதற்கான காரணம், அவரது இடையறாத வாசிப்பு.

நவீன கவிதை, வலைப்பதிவுகள், நவ சினமா, ஊடகத்துறை என காலில் சக்கரத்தைக் கட்டிக்கொண்டு ஓடித்திரியும் மேமன், தனது இந்த ஆர்வத்திற்குக் காரணம் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத் தொடர்புதான் என மன நெகிழ்வோடு கூறுகிறார்.

தன்னை ஒரு முற்போக்கு எழுத்தாளனாக தகவமைத்துக் கொண்டுள்ள, -- ஆரம்பத்திலிருந்தே இ.மு.எழுத்தாளர் சங்கத்தோடு இயங்கி வரும் - 60பதாவது அகவை காணும் மேமனை ஒரு முற்போக்கு எழுத்தாளனாக ஏற்றுக்கொள்ள எவ்வொருவன் தயங்குகிறானோ அவன் இ.மு.எ. சங்க வரலாற்றைத் தெரியாத ஒருவனாகவே இருக்க முடியும்.

முத்தாய்ப்பாக ஒரு குறிப்பு.

“விடியல்” பதிப்பகம் வெளியிட்ட எனது “நந்தினி சேவியர் படைப்புக்கள்” நூலில் எனது விருப்பின் பேரில் மேமன் ஒரு கட்டுரை எழுதுயிருந்தார்.

நான் எழுதும் இக்கட்டுரை அவரது விருப்பின் பேரில் அல்ல....எனது விருப்பின் பேரிலானதே...!

எங்களுடையவர்

—இலக்கியப் புரவலர் அலஹாஜ் ஹாசிம் உமர்—

நிறுவனர், புரவலர் புத்தகப் பூங்கா

மேமன்கவி எனது சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பது முதலில் எனக்கு பெருமை அளிக்கும் விடயம். அவரும் நானும் ஒரே சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், உறவினர்கள் என்பதற்கும் மேலாக நண்பர்கள். நானும் அவருடன் வர்த்தகத் துறையில் பல கொடுக்கல் வாங்கல்கள் செய்திருப்பினும், நான் இந்த இலக்கிய உலகிற்கு பணியாற்ற ஆரம்பித்த காலம் தொடக்கம் என்னுடன் இருந்தவர்களில் மேமன்கவியும் ஒருவர்.

அவரது தனி ஆர்வமும், இலக்கியத் திறமையையும் கண்டு எமது சமூகம் ஆச்சரியப்படுகிறது. வர்த்தக சமூகம் என்பதனால் இலக்கியப்பணி என்பது எமது சமூகத்திற்கு அன்னியமானது.

எனது புரவலர் புத்தகப் பூங்கா பணிகளுக்கும் உதவியாக இருக்கிறார். அதற்கு நான் தனிப்பட்ட முறையில் நன்றி சொல்ல கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

கடந்த காலங்களில் அவர் பங்காற்றும் மேடைகளில் நானும் இருந்து இருக்கிறேன். அவரது இலக்கிய உரைகளும் சரி கவிதை வாசிப்புக்களும் சரி தமிழ் பேசும் இலக்கியவாதிகளால் மிகுந்த பாராட்டுக்களைப் பெறுகின்றன. அந்த பாராட்டுக்கள் எனக்குரியது என்று அப்பொழுது நான் சந்தோஷப்பட்டு கொள்வேன். தமிழ் இலக்கியத் துறையில் பல சாதனைகளைப் புரிய வேண்டும் என்று அவரது மணிவிழா காலத்தில் வாழ்த்துகிறேன்.

நான் அறிந்த மேமன்கவி

—இப்பனு அஸ்மத்—

நான் பார்க்கும் மேமன் கவி! எப்பொழுதும் இலக்கியத் தாகத்துடன் தேடல்களிலேயே மூழ்கியிருக்கும் ஓர் இலக்கியவாதியை நான் இதுவரையில் பார்த்ததில்லை —மேமன் கவியைத் தவிர! .

சுமார் 35 வருடங்களுக்கும் மேலான சிநேகம்! மேமன் கவியை ஒப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய இன்னொரு இலக்கியவாதியை இதுவரையில் நான் கண்டதில்லை!

சறுசறுப்பின் முகவரி! செயற்படுதலில் விவேகத்தினை உதறித் தள்ளாத வேகம்! காலத்தை வெல்லும் கடின உழைப்பு!

சந்தை இலக்கியத்துக்கு அப்பாலான சொந்த இலக்கியத்தின் சொந்தக்காரன். மணிவிழா நாயகன் மேமன் கவி — இலக்கியமானவன்!

மேமன்கவியின் எழுத்தும் வாழ்வும்

லெ.முருகபுதி - அவுஸ்திரேலியா

“நாகம்மா.... ஒரு தாம்பாளமும் செவ்வரத்தம் பூவும் கொண்டு வாரும்” குரல் கேட்டு ஓடோடி வருகின்றார் எங்கள் இரசிகமணி கனகசெந்திநாதனின் மனைவி. எம்மைப் பார்த்து அமைதியான புன்னகை.

“இவரைத் தெரியும் தானே? - இது முருகபுதி. இவர் தம்பி செல்வம். இவர் தம்பையா. இங்க பாரும்.... இன்றைக்கு எங்கட வீட்டுக்கு ஒரு தமிழரல்லாத தமிழ்க்கவிஞர் வந்திருக்கிறார்... இவர்தான் மேமன்கவி.”

கனகசெந்திநாதன் அமர்ந்தவாறு அனைவரையும் இல்லத்தரசிக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறார்.

மேமன்கவி எழுந்து அந்தத் தாயை வணங்குகிறான்.

“இருங்கோ.... என்ன கூப்பிட்டியள்....” கணவன் பக்கம் முகம் திரும்புகிறார் திருமதி கனகசெந்திநாதன்.

“என்ன விளங்கவில்லையோ..... கெதியாய்போய்..... தாம்பாளமும் வாசலில் ஒரு செவ்வரத்தம் பூவும் பறித்துக் கொண்டு வாரும்” கனகசெந்தி மீண்டும் கட்டளை பிறப்பிக்கின்றார்.

அம்மையாரும் கணவரின் கட்டளையை நிறைவேற்றிவிட்டு பவ்வியமாக ஒதுங்கி நிற்கிறார். அழகிய பித்தளைத் தாம்பாளத்தில் செவ்வரத்தம்பூச் சிரிக்கின்றது.

“தம்பி அந்த மலருக்குப் பக்கத்தில் உமது கவிதை மலரை வையும்த்.”

மேமன்கவி தனது முதலாவது (புரகாகங்கள்) கவிதைத் தொகுதியை வைத்து - தாம்பாளத்தை தூக்கியவாறு அடுத்து என்ன செய்வது எனத் தெரியாமல் தயங்குகின்றான்.

“தம்பி எனக்கு எழும்பமுடியாது... இனி அந்தத் தட்டத்தை என்னிடம் தாரும்.”

மேமன்கவியும் அவ்வாறே செய்கின்றான்.

கனகசெந்தியின் நடுங்கும் வலது கரம் அந்த அழகிய மலரை மேமன்கவியின் தலையில் வைத்து ஆசீர்வதிக்கின்றது.

“நன்றாக இருக்கவேண்டும் தொடர்ந்தும் எழுத வேண்டும். எனது வாழ்த்துக்கள் என்றும் உண்டு.”

கவிதை நூலை அவர் எடுத்துக் கொள்கிறார்.

இந்த அதியற்புதக் காட்சியைக் கண்டு எனது கண்கள் பனிக்கின்றன. கனகசெந்திக்கே உரித்தான இந்தக் குணாதிசயம் எம்மில் எத்தனை பேருக்குண்டு...? அவர் மறக்க முடியாத மனிதர்.

இந்த வரிகள் நான் முன்னே எழுதியிருந்த நெஞ்சில் நிலைத்த நெஞ்சங்கள் (பாரிஸ் ஈழநாடு இதழில்) தொடரின் முதலாவது அங்கத்தில் இரசிகமணி கனகசெந்தி நாதன் அவர்கள் பற்றிய பதிவில் இடம் பெற்றுள்ளது.

மேற்குறித்த சம்பவம் 1976 ஆம் ஆண்டு குரும்பசிட்டியில் நடந்தது. அதற்குச் சில வருடங்களுக்கு முன்னர்தான் மேமன்கவி மல்லிகையில் அறிமுகமானார். அவ்வாறு இவ்வ அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட போது மல்லிகை ஜீவா இவரை **இளம்தளிர்** என்றே குறிப்பிட்டார்.

1972 காலப்பகுதியில் கொழும்பில் நடக்கும் இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கு இவர் வருவார். அப்பொழுது இவருக்கு 15 வயதுதானிருக்கும். பால் வடியும் முகம். ஆனால், இன்று அவரது முகம் தாடி மலர்ந்த முகமாகிவிட்டது.

சகல எழுத்தாளர்களுடன் அன்போடு பழகுவார். கூட்டங்களில் நிகழ்த்தப்படும் உரைகளை ஆர்வமுடன் ரசிப்பார். கொழும்பில் வெள்ளவத்தை விஜயலக்ஷ்மி புத்தகசாலை, ரகுநாதன் புதிப்பகம், மலேவீதி ரட்ணா ஸ்ரோஸ், ஆதிருப்பள்ளித்தெரு ஜெயா புத்தக நிலையம், ரெயின்போ அச்சகத்தின் அரசு வெளியீடு, கோட்டை ரயில் நிலையம் முன்பாக அமைந்திருந்த ராஜேஸ்வரி பவான், லக்ஷ்மி பவான், ஆனந்த பவான் முதலானவற்றிலும் இவரை அடிக்கடி காணலாம்.

அங்ககெல்லாம் புதிதாக தமிழகத்திலிருந்து வரும் நூல்களையும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் நூல்களையும், மற்றும் இதழ்களையும் பணம் கொடுத்து வாங்குவார். எப்பொழுதும் இவர் கரத்தில் ஏதும் நூல்கள், இதழ்கள் இருக்கும். இவ்வாறுதான் மேமன்கவி ஏறக்குறைய 43 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எனக்கு மட்டுமல்ல ஏனைய கொழும்பு வாழ் இலக்கியவாதிகளுக்கும் அறிமுகமானார்.

அதனால்தான் இவரை இனங்கண்டு கொண்ட மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா தமது இதழில் **இளம் தளிர்** என்று அறிமுகப்படுத்தி விட்டு 1976 மார்ச் மாதம் வெளியான இதழில் **மல்லிகைப் பந்தலின் கொடிக்கால்கள்** என்ற அவரது பத்தியில் இவர் பற்றி மேலும் சிறப்பான அறிமுகத்தை பதிவுசெய்திருந்தார்.

கடந்து சென்ற 43 வருட காலத்தில் நெஞ்சத்துக்கு நெருக்கமாகவும் அதனால் நெஞ்சோடு வாஞ்சையுடனும் அதேவேளை உரிமையுடன் “வாடா... போடா...” என்று உரசிக் கொண்டும் இந்த இலக்கிய உலகில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம்.

தமிழரல்லாத தமிழர் என்ற அடைமொழியுடன் எம்மால் ஆழ்ந்து நேசிக்கப்படும் மேமன்கவியின் இயற்பெயர் அப்துல்கரீம் அப்துல் ரஸாக். நாம் அவரை மேமன் என்றே செல்லமாக அழைப்போம்.

ஒரு நாள் இவ்வ வசித்த மட்டக்குளி இல்லத்திற்குச் சென்று என்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு, இவரை விசாரித்தபோது “மேமன் இருக்கிறாரா...?” என்று கேட்டேன்.

இவரது சகோதரி, “இங்கே எல்லோரும் மேமன் இனத்தவர்தான். நீங்கள் யாரைக் கேட்கிறீர்கள்...?” என்றாள்.

உடனே நான் “மேமன்கவி. கவிதையெல்லாம் எழுதுவாரே...!!! “ என்றேன். “யாரு... பாபுவா...? அவனுக்கு இப்படியும் ஒரு பெயர் இருக்கா...?” என்று ஆச்சரியப்பட்டாள் அந்தச் சகோதரி.

எனவே, இலக்கிய உலகில் இவர் மேமன்கவி, வீட்டில் பாபு. பிறப்புச் சான்றிதழில் அப்துல் கரீம் அப்துல் ரஸாக்.

இவ்வாறு எமக்கெல்லாம் அறிமுகமாகியிருக்கும் மேமன்கவி அவர்கள் எந்த மேடையில் தோன்றினாலும் முதலில் “**குத்தியானா ஜீனாகட் பாட்வா - ஆகிய பாரத கிராமத்து தத்துவங்களை பத்திரமாய் காத்தவர்களின் - மேமன் புத்திரன் நான். சத்யமாய் பண்டிதன் அல்ல வித்துவமாய் எண்ணியதை கவி சித்திரங்களாக்கி விட புறப்பட்டுள்ளேன் மனிதஉகளைத் தேடி-**” எனப் பாடி விட்டே உரையாற்றுவார்.

இவரது தாய்மொழிக்கு வரிவடிவம் இல்லை என்பது எமக்கெல்லாம் பேராச்சரியம். அதே சமயம் இவர் 1974 இல் சுதந்திரன் பத்திரிகையில் எழுதிய முதல் கவிதை ‘**தமிழே என் மூச்சு**’ என்பதை அறியும்போது பேராச்சரியம் பன்மடங்காக அதிகரிக்கிறது.

இலக்கியப் பிரதியில் இவர் தேடிந்து எடுத்துக் கொண்டது அக்காலகட்டத்தின் புதுக்கவிதையாக இருந்த போதிலும் படிப்படியாக கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள், திரைப்படங்கள், நூல்கள் தொடர்பான மதிப்பீடுகளையும் எழுதி பரிமாணம் பெற்று நம் மத்தியில் முழுமையான படைப்பாளியாக வளர்ச்சி பெற்றவர்.

மணிவிழா
மேமன்கவி

துரிதகதியில் தமிழ் இலக்கியங்களை பயின்று, 1970களில் புற்றீசலாகக் கிளம்பிய புதுக்கவிதை துறையில் ஈடுபட்டு குறுகிய காலத்துள் தனது பெயரை அதில் தக்க வைத்துக் கொண்டார்.

கவியரங்குகளில் கலக்கினார். எங்கள் நீர்கொழும்புருக்கும் பல தடவை மேமன்கவியை அழைத்திருக்கின்றேன். அவரது முதலாவது கவியரங்கம் எங்கள் நீர்கொழும்பில்தான். அங்கு அவருக்கு ரசிகர்கள் பெருகினர். நீர்கொழும்புக்கு இவர் பிரவேசித்த காலம் முதல் எமது குடும்ப நண்பராகவும் நெருங்கியவர்.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் பணிகளிலும் இணைந்திருந்தார். மல்லிகையால் அறிமுகமாகி வளர்ந்த மேமன்கவி காலப் போக்கில் மல்லிகை ஜீவாவின் ஆத்ம நண்பராகவும் சுருக்கமாகச் சொன்னால் ஜீவாவின் செயலாளராகவும் உருமாறினார். நண்பர் கவிஞர் ஈழவாணன் நடத்திய அக்னி புதுக்கவிதை இதழிலும் பக்க பலமாக நின்றார். ஈழவாணனுக்கு ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் வழங்கினார்.

எமது முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம் 1976 இல் மேமன்கவியின் முதலாவது தொகுப்பு யுகராகங்கள் நூலை வெளியிட்டது. இதற்கு எமது நண்பரும் இன்றைய தகமைசார் பேராசிரியருமான எம்.ஏ. நுஃமான் அவர்கள் முன்னுரை வழங்கினார்.

யாழ்ப்பாணம் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் அதற்கு அறிமுக நிகழ்வு நடத்தினோம். அதற்காக என்னுடன் மேமன்கவியும் பயணித்தார். அதுதான் இவரது முதலாவது யாழ்ப்பாணப் பயணம். அன்றுதான் இவர் முதல் முதலில் பனை மரத்தையும் தரிசித்தார்.

அச்சமயம் எங்கள் வீரகேசரியின் பிரதம ஆசிரியர் திரு. க. சிவப்பிரகாசம் சோவியத் நாட்டிற்குச் சென்று வந்து "சிரித்தன செம்மலர்கள்" என்ற பயணத் தொடரை எழுதிக் கொண்டிருந்தார். அந்த அருட்டுணர்வில், தனது யாழ்ப்பாணப் பயணத்தைப் பற்றி " சிரித்தன பனை மரங்கள்" என்ற தொடரை எழுத விரும்புவதாக மேமன்கவி சொன்னார்.

ஆனால், இதுவரையில் இவர் இதனை எழுதவில்லை. எனினும் யாழ்ப்பாணத்தில் வதியும் இலக்கியவாதிகள் அனைவருடனும் என்றும் சிரித்துக் கொண்டே இருக்கிறார்.

அந்தப் பயணத்தில்தான் குரும்பசிட்டிக்கு இவரை அழைத்துச் சென்று இரசிகமணிகனகசெந்திநாதன் அவர்களுக்கு மேமன்கவியை அறிமுகப்படுத்தினேன்.

மேமன்கவியின் புதுக்கவிதை ஆற்றலை இனம் கண்டு கொண்ட எங்கள் மூத்த கவிஞர் இ. முருகையன் இவ்வாறு பதிவுசெய்துள்ளார்:

"மேமன் கவி எங்களது சிறப்பான அவதானிப்புக்கு உள்ளாகிறார். வேறொரு மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட அவர், தாம் கற்றறிந்த இரண்டாம் மொழியின் வாயிலாக, தலை நகரத்துப் பட்டினப்பாக்கத்து நிலைகளைப் படமாக்கும் போது, குழந்தைகளின் மழலைகளைக் கேட்டுச் சுவைக்கும் அநுபவம் போல்வதொரு நயம் தோன்றவே செய்கிறது. ஆனால், அவர் கலப்பு உருவகங்களை (அல்லது படிமங்களை) அள்ளி அடுக்கி அடுக்கிச் சொல்லும் போது நாம் திகைத்து திணறிப் போய் விடுகிறோம். படிமங்களை, உருவங்களை ஆக்குவதில் அப்படியான ஆசை அவருக்கு. படிமங்களைப் பெருந்தொகையிலே செட்டும்ட்டில்லாமல் அள்ளி வீசுவதில் ஓர் அநாயசமான ஆற்றலும் அவருக்கு உண்டு"

இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் 1970 இற்குப்பின்னர் புதுக்கவிதைத்துறையில் பேரெழுச்சி தோன்றியது. சர்ச்சைகளும் தோன்றின. மரபைத் தெரிந்து கொண்டு மீற வேண்டும் என்ற தொனியில் எதிர்வினைகள் வந்தன.

ஒற்றை இரட்டை வரிகளிலும் புதுக்கவிதைகள் வெளியாகின. தமிழகத்தில் வானம்பாடிகள் உருவாகினர். அதன் தாக்கம் ஈழத்திலும் எதிரொலித்தது. மேமன்கவியும் இந்த அலையில் பூத்த மலராக இலக்கிய உலகில் மணம் பரப்பினார். இவரது கவிதைத்தொகுப்புகளுக்கு, கவிஞர்கள் வைரமுத்து, மேத்தா, அப்துல் ரகுமான் முதலான தமிழகக் கவியாளருமைகளும் முன்னுரைகள் தந்தனர்.

சுமார் 300 கவிதைகளையும் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளும் பல இசைப்பாடல்களையும் எழுதியிருக்கும் மேமன்கவியின் நூல்களின் வரிசையில் யுகராகங்கள் (1976), ஹீரோசிமாவின் ஹீரோக்கள் (1982), இயந்திரச்சூரியன் (1982), நாளைய நோக்கிய இன்றில் (1990) ,மீண்டும் வாசிப்பதற்காக (1999), உனக்கு எதிரான வன்முறை

மேமன்கவி மணிவிழா

(2005), ஒரு வாசகனின் பிரதிகள் (2010), மொழிவேலி கடந்து (2013), ஆகியன இடம்பெற்றுள்ளன.

இவற்றில் யுகராகங்கள், உனக்கு எதிரான வன்முறை முதலான நூல்கள் வெளியான தருணங்களில் நான் இவருடன் இருந்தேன். அந்த நிகழ்ச்சிகளில் உரையாற்றும் வாய்ப்பையும் இவ்வளவு எனக்குத் தந்திருந்தாள்.

“நாளைய நோக்கிய இன்றில்...” நூலுக்கு இலங்கை தேசிய சாகித்திய விருது 1992 இல் இவருக்குக் கிடைத்தபோது தொலை தூரத்திலிருந்து வாழ்த்தினேன்.

இவரது கவிதைகள் சில சிங்களம், ஆங்கிலம் மற்றும் ரஷ்யமொழிகளுக்கும் பெயர்க்கப்பட்டிருப்பதாக அறிகின்றோம். தேசிய கல்வி நிறுவனம் வெளியிட்ட ஆசிரியர் பயிற்சி நூலிலும் இவரது கவிதை இடம் பெற்றிருக்கிறது. சப்ரகமுவா பல்கலைக்கழக மாணவர் தமது கலைமாணி பாடநெறிக்காக இவரை ஆய்வு செய்து கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார்.

இவ்வாறு ஈழத்து இலக்கிய உலகில் தான் கடந்து வந்த பாதையில் பல தடங்களைப் பதிவு செய்திருக்கும் மேமன்கவி அவர்களுக்கு ஏப்ரில் 29 ஆம் திகதி 60 வயதாகிறது.

எனது நீண்டகால நண்பர், மணிவிழா நாயகர் மேமன்கவி அவர்களுக்குத் தொலை தூரத்திலிருந்து மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களை நேசமுடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

letchumananm@gmail.com

மேமன்கவி என்ற இலக்கிய ஆளுமை

—அந்தனி ஜீவா—

இலங்கையின் தமிழ் இலக்கிய உலகில் மிக முக்கிய ஆளுமையாக அறியப்படும் கவிஞர் மேமன்கவி தமிழ் மொழியைத் தனது கல்வி மொழியாக கற்றதனால் மேமன் சமூகத்தைச் சார்ந்த அவர் தமிழ் இலக்கியத்தையும் அந்த மொழியின் சிறப்பையும் தம் உயிருக்கும் மேலாக நேசிப்பதுடன் அந்த மொழியிலேயே அற்புதமான படைப்புகளைத் தந்துள்ளார்.

எழுபதுகளியே இலக்கிய உலகில் காலடிச் சுவடுகளை பதித்த காலமுதல், மல்லிகை இதழ் மூலம் அவரை அறிந்து அவருடனான தோழமை மிகுந்த நட்பு இன்று வரை தொடர்கிறது. நண்பர்களை அதுவும் இலக்கியவாதிகளை நேசிப்பதில் அவர் ஓர் அபூர்வ பிறவி.

புதுக்கவிதை எழுதும் கவிஞராக அறிமுகமான மேமன்கவி, இடைவிடாத வாசிப்பின் மூலமும், இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தொடர்பாலும் காத்திரமான இலக்கியப் படைப்புகளைத் தேடி வாசிக்க தூண்டப்பட்டார்.

அந்தக் காலகட்டத்தில் மல்லிகை டொமினிக் ஜீவா தொடர்பும் அவருக்கு ஓர் உணக்கசக்தியாக அமைந்தது. அதனால் பல மூத்த எழுத்தாளர்களின் தொடர்பு பலருக்கு வழிகாட்டிகளான பேராசான்களான க. கைலாசபதி கா. சிவதம்பி, கவிஞர் இ.முருகையன், சில்லையூர் செல்வராசன், நாவலாசிரியர் இளங்கீரன் போன்றவர்களை சந்தித்துத் தன் இலக்கிய ஐயங்களைக் கேட்டறிந்து தீர்த்து கொள்வது, அவருக்கு சாத்தியமானது. கொழும்பில் நூல் வெளியீடுகள், இலக்கிய விமர்சனக் கூட்டங்கள் நடந்தால் அங்கே மேமன்கவியைக் காணலாம்.

கவிஞர் மேமன்கவியின் அச்சில் வெளிவந்த முதல் நூல் ‘யுகராகங்கள்’ என்ற கவிதை தொகுப்பு 1976-ல்

வெளிவந்தது. இதுவரை ஆறு கவிதை தொகுப்பும் இரண்டு கட்டுரை தொகுப்பும் அச்சில் வெளிவந்துள்ளது. “நாளை யை நோக்கிய இன்றில்....” என்ற கவிதைத் தொகுப்பு 1990-ஆம் ஆண்டு இலங்கை அரசின் சாகித்திய விருதைப் பெற்று புதுக்கவிதைக்கு ஓர் அங்கீகாரத்தைத் தேடிக்கொடுத்தது.

கவிஞர் மேமன்கவியோடு பேசுவது பழகுவது ஓர் இனிய சுகானுபவமாகும். தான் படித்த புதிய நூல்களை தேடிப்படித்த சிற்றிதழ்களின் சிறப்புகளை பகிர்ந்து கொள்வார். மேமன்கவி ஓர் இலக்கியப் பிரியர் மட்டுமல்ல, நல்ல திரைப்படங்களை தேர்வு செய்து பார்ப்பவர், சர்வதேச திரைப்பட விழாக்களில் நடந்தால் அங்கு மேமன்கவியைப் பார்க்கலாம் நெஞ்சில் புதிந்த நல்ல திரைப்படங்களைப் பற்றி எழுத்தில் புதிக்கத் தவற மாட்டார்.

எனது நெஞ்சுக்கு நெருக்கமான மனிதரான மேமன்கவி ஆயிரம் பிறைக்கண்டு வாழ வாழ்த்துகிறேன்.

அந்த நிதான மனிதனை
எப்போ காண்பேன் நான்?!!!

-பாலரஞ்சனி சர்மா-

ப்ரிய மேம் !

நேசு வந்தனங்களுடன்....

முப்பதில் மீண்டும் வசிக்கப் புறப்பட்ட உங்கள் யாத்திரை அறுபதிலும் தொடர்கிறது. அது தொண்ணூறிலும் தொடரும். அப்போதும் நம் நேசுத்தின் நாமத்தால் மீண்டும் ஒரு சுயசாட்சியம் என்னிடமிருந்து வரும்!

தொடர்வது நேசும் மட்டுமல்ல, சுயமும் கூடத்தான். உங்கள் யாகத்தில் நீங்கள் வெற்றி பெற்றிருக்கிறீர்கள் மேம்! உங்கள் தேடல் யாகத்தில், ஆத்மசுத்தமான சுயமான நேசும் பெண் ஸிநேகத்திலும் கிடைக்கும் என்பது இருபதிலிருந்து அறுபதுவரை நிஜமாகத்தானே இருந்திருக்கிறது?

ஒரு பெண்ணாய் பிறந்ததில் பெருமைப்பட்டிருக்கிறேன் நான்! மகளாய், சகோதரியாய், ஆசிரியையாய், மனைவியாய், நண்பியாய், நேசுகியாய், பாலாஷர்மாவாய், கண்ணம்மாவாய், பாலாம்மாவாய்..... தொடர்கிறது இற்றைவரை இப்பயணம்!! ஆனால் என்னை செவ்வனே சுவாசமாய் வழி நடத்திக் கொண்டிருப்பது பாலாம்மாதான்!!

இயற்கையை, நேசுத்தை, சுயத்தை, இலக்கியத்தை, வாழ்வை, துன்பங்களை, தடைகளை என அனைத்தையும் என்னுள் உணரச் செய்து, உணர்விக்கச் செய்து, வீறுகொண்டெழுச் செய்தது பாலாம்மாவாய் என ஸிநேகித்த உங்கள் நேசும்!

அவசரயுகத்தில் அவசர அவசரமாய் இயங்கும் உங்களுக்குள் உள்ள அந்த நிதான மனிதனை காண ஆசை எனக்கு!

ஒவ்வொரு அடியையும் நின்று நிதானித்து வைத்து மூன்றாம் அடியை எங்கேயும் வைக்காமல் அந்தரத்திலேயே நிறுத்தி சாதித்து கொண்டிருக்கும் அந்த நிதான மனிதனை எப்போ காண்பேன் நான்?!!!

என்றென்றும் அன்பகலாப்ரியங்களுடன்

உங்கள்

பாலாம்மா

நான் அறிந்த மேமன்கவி

-ஹேமசந்திர பதிரன-

ஈழத்து சிங்கள இலக்கியத்திற்கும் தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் நீண்ட வரலாறு உள்ளது. மும்பது வருட காலமாக இடம் பெற்ற யுத்தத்தின் கசப்பான அனுபவத்துடன் இன ஒற்றுமையின் முக்கியத்துவம் முன்பொருபோதும் இல்லாதவாறு உணரப்பட்டது. அவ்வாறானதொரு சூழ்நிலை யிலேயே ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் ஈழத்துச் சிங்கள இலக்கியம் என்றில்லாமல் இன நல்லுறவை ஏற்படுத்துவதில் எழுத்தாளர்களின் வகிபாகத்தை இனங்கண்டு இலங்கை இலக்கியம் பற்றி ஒரு கருத்தாடல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதன் பிரதி பலனாகத்தான் இலங்கை சிங்கள தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம் போன்ற முக்கியமான இலக்கிய அமைப்புகள் தோற்றம் பெற்றன. எமது நாட்டில் இன நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான இத்தகைய முயற்சிகளில் தமிழ் இலக்கியப் படைப்பாளிகள் தரப்புச் சார்பாக முன் வந்து தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்துச் செயற்பட்ட அதே போன்று செயற்படுகின்றவர்களில் முதலிடம் வகிக்கக்கூடியவர் மேமன்கவி என்றால் அது மிகையாகாது. இலங்கை இலக்கியமும் மேமன்கவியின் பெயரும் பிரிக்கமுடியாததாக பிண்ணி பிணைந்துள்ளன.

சிறந்த கவிஞராகிய மேமன் கவி மிகச் சிறந்த விமர்சனமாவார். சிங்கள இலக்கியப் படைப்புகள் பற்றிய அவருடைய ஆர்வம் வியக்கத்தக்கது. விசேடமாகச் சிங்களத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூல்களையும், படைப்புக்களையும் வாசிப்பதிலும், அவற்றைப் பற்றி பக்கச் சார்பற்ற விமர்சனங்கள் எழுதுவதிலும் இவருக்குள்ள ஆர்வம் பாராட்டத்தக்கது. அவ்வாறானவொரு சிறந்த முயற்சி தான் இவருடைய 'மொழி வேலி கடந்து' என்ற விமர்சன நூல். இலக்கிய படைப்புக்களை ரசிப்பதிலும் எழுத்தாளர்கள் உட்கமாக முன் வைக்கும் விடயங்களையும் புரிந்துகொள்வதிலும் அப்படைப்புகளின் குறை நிறைகளையும் துல்லியமாகப் புரிந்து கொள்வதிலும் நுண்ணறிவு வியக்கத்தக்கது. மேமன் கொண்டுள்ள அறுபது வயதிலும் ஓர் இளைஞனுடைய துடிப்புடன் இயங்கும் மேமன்கவி சோர்வு அல்லது விரக்தி அடைந்து இருந்த சந்தர்ப்பங்களை நான் அவருடன் பழகிய பல வருட காலத்தில் கண்டதில்லை. தன்னுடன் பழகும் நண்பர்களின் மன ஆதங்களை போக்கக்கூடிய விதத்தில் உரையாற்றும் திறனை கொண்டுள்ள மேமன் மிகவும் அமைதியானவராவார். அவர் சிங்கள படைப்பாளிகளின் நன்மதிப்பைப் பெற்றவராவார். சிங்கள படைப்பாளிகளுடன் ஒன்று சேர்ந்து இயங்குவதில் மேமன் அதிக விருப்பமும் திறமையும் கொண்டுள்ளவர். இலக்கிய உலகில் புதிய சொல்நெறிகளைப் பற்றி அறிய ஆவலோடு இருக்கின்ற இவர் நவீன தொழில்நுட்ப அறிவையும் கொண்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. இலங்கை வாழ் அனைத்தினங்களுக்கிடையில் உறவுப் பாலத்தைக் கட்டுவதில் சிரமம் பாராது அர்ப்பணிப்புடன் ஈடுபட்டுள்ள இவ் அறுவது வயதுடைய இளைஞனின் பணி தொடர நீடுழி வாழ்கவென வாழ்த்துகின்றேன்.

பேசு சுதந்திரம் - இன்று

பாடும் செல்போன்:
பேசும் கடிதாரம்:
சத்தமிடும் சாவி:
பேசும் கணினி:
மெளனமாய்...
மனிதன்.

ஒற்றுமை

ஒரு சோடி
செருப்பின் விலை
என்ன ஆனாலுமென்ன?
இரண்டில் ஒன்று
பிரிந்து போனால்
ஜோடி பிரிந்து இருக்கும்
ஒற்றைச் செருப்பின்
விலை என்ன?

மேமன்கவி

தமிழ்த் தாயின் அரவணைப்பில் மேமன் கவி-இவன்
தகைமையிலே மகிழுதம்மா இந்தப் புவி

-என். நஜ்முல் ஹுசைன்-

ஒரு "பாய்"

பாய்கிறான்
பதினாறு அடி
தமிழ் நூலில் தொங்கி

இவன்
காகக் கூட்டில்
அடைகாக்கப்பட்ட குயில்

தன் தாய் மொழியைச்
செவிகளில் வைத்துக் கொண்டு
தமிழே
உன்னையல்லவா
இதயத்தில் வைத்திருக்கிறான்

அதனால்தானே
எங்களையெல்லாம்
உறவாய் க் கொண்டிருக்கிறான்

தமிழே
தாய் வழியாய்
உன் பால் குடித்தவர்கள்
உன்பால்
அன்பால் வளைகிறார்கள்

இவனோ
நூல் வழியாய்
தமிழ்த் தேன் குடித்தவன்
என்ன ஆற்றல் இவனுக்கு

இவன்பால்
எங்களை வளைக்கிறான்
மூக்கின் மேல் விரல்
இவனை முதலில் பார்ப்பவருக்கு

தமிழே
நீ பெற்ற பிள்ளை நாங்கள்
உன்னைத் தத்தெடுத்த
அவனிடம் நீ காட்டும் பரிவு

உன்னைப் பற்றி

சில நேரம்
அவனிடம் கேட்கவேண்டியிருக்கிறது

உன்னைப்
பராமரிக்கும் ரகசியத்தை
எங்களை விட
இவன் கற்றிருக்கும் காரணத்தாலா
எங்களைவிட அதிகமாய்
இவனுக்குத்
தமிழ்ப் பால் மாந்தக் கொடுத்தாய்

மேமன்
தமிழ் மொழியின்
பீமன்

கதாயுதமும்
கவிதை ஆயுதமும்
இவன் கைகளில்

மணி விழா
மேமன்கவி

தமிழே
உன்னை நாங்கள்
முத்தமிடுகிறோம்

இவனோ உன்னிடமிருந்து
முத்தெடுக்கிறான்

அதனால்தான்
புதைக்குழிகளுக்குள்ளிருந்தும்
ஆத்மாக்களை கண்டெடுக்கிறான்
எங்களில் பலர்
தான்

இது
மேமனுக்காக
நாங்கள் எடுக்கும்
"மணிவிழா" அல்ல

செந்தமிழ்த் தாயே
இது
உன் அன்பு மைந்தனுக்காய்
நீ எடுக்கும்
"சிந்தா

ஞாபகநதியில் இன்னமும் மிதக்கும் மேமின் கழதங்கள்

—கெகிறாவ ஸ்லைஹா—

அவரிடம் இருந்து கவிதையாய் மணக்கும் கடிதங்களைப் பெறக் காத்திருந்த நேஸகாலத்தின் ஞாபகங்கள் இன்னும் நெஞ்சள் ரம்மியம் மாறாமல் தென்றலாய் வீசியபடியிருக்கிறது எதையும் மறக்கமுடியவில்லை. அப்போதெல்லாம் அவரை நான் 'மேமண்ணா' என்றழைப்பேன். அது இப்போதெல்லாம் இன்னமும் நெருக்கமாகி இப்போது 'மேம்' என்றளவில் சுருங்கியிருக்கிறது. இப்போதும் அவர் என்னைத் 'தங்கச்சி' என்றேயழைக்கிறார்.

19.11.92

அவர் அழகழகாய் நேஸம் சொன்னவர். "அளவைப் பார்த்து நேஸம் செலுத்த முடியவில்லை என்னால். நான் வருடிக் கொடுக்கும் காற்றின் அவதாரமாய் என்றென்றும் இருக்க விரும்புகிறேன். உங்கள் எல்லோருக்கும். நிஜத்தின் பாதத்தை வெட்டி எனது நேஸப்பயணத்தை நான் தொடர்வதேயில்லை. புஜத்தில் சுமந்து செல்லும் சுமையின் அவஸ்தையாக எனக்கு நேஸம் காட்சி தருவதில்லை. சுயம். சுயம். சுயம். சுயமாக இருத்தலே எனது நிஜம். பூவால் யாரும் காயம் கண்டதில்லை. நேஸமும் அப்படித்தான். நேஸத்தால் காயப்படுவதில்லை நான். ஆனால், நேஸத் துரோகத்தால் நான் சாம்பலாகிப் போனதுண்டு. பீனிக்ஸாய் மறுபடி பிறப்பெடுப்பேன் அந்தச் சாம்பலில் இருந்தே.. சத்யம், ஆத்ம சுத்தம், சுயம் நமது இதயத்தின் விலாசமானால் எதுவும் நம்மைக் காயப்படுத்தாது. உற்சாகமாய் இருங்கள். வாழ்க்கை ஓடிக்கொண்டிருக்கும் ரயில் மாதிரி.

01.12. 92

அவர் எழுதுகிறார்:-

"மடல் கண்டேன். இதயம் ஒரு கவிதையைப் படித்த லாகிரியில். கவிதை வீட்டின் தரிசனம் உங்கள் இதய விழிகளுக்கு நிச்சயம் உண்டு. பயப்பூட்டை உடையங்கள். மலிந்துபோன முகமூடிகளால் நமது சுயம் தொலைந்து போக வேண்டாமே.. என்ன செய்ய.. சூழல் கறையான் நமது சுயத்தைச் செல்லரிக்க வைத்துவிட்டது. ஏற்றுக் கொண்ட பாத்திரம் தவிர்க்க முடியாது."

அப்போதுகளில் தொடங்கியதுதான் அந்நேஸம். அவர் துணித் தொழிற்சாலை ஒன்றை அப்போது நடத்தி வந்தார். "இந்த உலகம் உன்னதங்களால் நிரம்பியிருப்பதாய் படுகிறது." அவர் அடிக்கடி எழுதுவார். கூடவே தொழிற்சாலையில் பணிபுரியும் பிள்ளைகள் பற்றி, அவர்களது குதூகலங்கள் பற்றி, கவலைகள் பற்றி.

14.12.92

எங்கள் உம்மாவுக்கும் அவர் கடிதங்கள் எழுதினார். சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற அவருக்கு ஒரு பாராட்டு விழா கொழும்பில் நடந்த காலகட்டம் அது.

"பிரிய உம்மாவுக்கு எனது பாராட்டு விழாவுக்கு பிள்ளைகளைப் பாசத்துடன் அனுப்பியது என்னை நெகிழ வைக்கிறது. எனக்குக் கிடைத்த பாராட்டுகள், பரிசுகளைவிட இந்த வாழ்வுப் பயணத்தில் எனக்குக் கிடைத்த நல்ல மனிதர்களைச் சிறந்த பரிசுகளாகக் காணுகிறேன்."

28.12.92

"என் சிந்தனை இரவு
உங்கள் நேஸ பூபாளத்தில்
ஞானவிடியல் காண்கிறது!"

அவரது அச்ச வாசகங்கள் சுமந்த வெண் கடித்த தாள் இப்போது மஞ்சள் நிறமாய் மாறியிருந்தாலும், நேஸம் இன்னும் பசுமையே காக்கிறது. “புதிய லெட்டர்ஹெட் பூபாளமாய். நேஸங்களுக்கே ஆரம்ப மடல்கள். மடல் எதிர்பார்த்தேன். கிடைக்கப் பெற்றேன் ஏமாற்றத்தை. நாளையும் விடியும்தானே. நாளையும் தபால்காரன் வருவான்தானே. நம்பிக்கையைத் தொலைக்காமல் காத்திருக்கிறேன்.”

நம்மிடையே ஒரு நேஸவட்டம் இருந்தது. அவர் ஒரு தடவை இப்படி ஒரு திட்டம் தீட்டினார். “நம் நேஸங்களிடையே ஒரு போட்டோபிரதி சஞ்சிகை உலாவவிட எண்ணம். அதற்காய் ஒரு கவிதை அனுப்புங்கள். சஞ்சிகைக்குப் பெயர் என்ன தெரியுமா? ‘சுயம்’. சுயத்தின் இரண்டு பிரதிகள் தயார் செய்யப்படும் ஒன்றைப் புத்திரப்படுத்துவோம். மற்றையதை உலா விடுவோம்.”

அப்படி அவர் எழுதிய கடித்ததோடு அவர் அனுப்பிய தாசூரின் கவிதைகள் சில புத்திரமாய் இருக்கின்றன என்னோடு இப்போதும்.

“எனக்கு எழுதும்போது தமிழிலேயே எழுதுங்கள். ஆங்கிலத்தில் வேண்டாம். ஆங்கிலத்தில் உங்கள் கடிதம் படிக்கையில் எனக்கு ஒருவகை அந்நியத்தனமும் உங்கள் ஆன்மாவின் ஓசை மங்கிவிடுகிற மாதிரி ஒரு கவலையும் தோன்றுகிறது. செய்திகள் வேண்டுமானால் ஆங்கிலத்தில் இருக்கட்டும். உணர்வுகளைத் தமிழில் மட்டும் எழுதுங்கள்.”

தந்தையின் மீது கரிசனை எடுத்துக்கொண்ட ஒரு தனயனாய் அவரை எப்போதும் கண்டேன் நான்.

“மனம் அமைதியாய் இருக்கிறது. உங்களோடு பேசியது காரணமாய் இருக்கலாம். வாப்பாவுக்கு சற்றுச் சுகவீனம் போல் தெரிகிறது. மீண்டும் ‘ரட்னமோ’ நவலோக்கவோ’ நானறியேன்.”

31.12.92

அவர் எழுதுகிறார், “எனக்கு உங்கள் குடும்பம், மற்றும் உங்கள், உங்கள் சகோதரியின் வீச்சைப் பற்றி ‘மல்லிகை’ ஜீவா அண்ணா சொன்ன போது அவர்மீது எனக்குப் பொறாமையாக -ரொம்பப் பொறாமையாக- இருந்தது.

உங்கள் சுயவெளிப்பாட்டை அறியக் கிடைக்கிற வேளைகளில் நான் மிகுந்த ஆச்சர்யமும், மகிழ்ச்சியும் அடைகிறேன். உங்களிடம் இருக்கும் இந்தப் பரபரப்பு, இந்தச் சௌந்தர்ய அவஸ்தை ஒரு பெண்ணிடம் இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் இந்தச் சமூகத்தின் கேவலமான சட்டம் என்றிருந்தாலும்,

உங்கள் நிஜம் அதுவாயின் யார் தடுக்க முடியும்..? நீங்கள் ஒரு பெண்ணாய் மிகுந்த காயங்களை அனுபவிக்கிறீர்கள் எனப் புரிந்து கொள்கிறேன். எனக்கு இந்த நேஸ வளையத்தில் ஆண் பெண் பேதமெல்லாம் கிடையாது. ஆத்மா எனும் பொதுச் சொல்லில் நான் அதனை அடக்குவேன். முள் எத்தனை முறை எரிக்கப்பட்டாலும், வெறுக்கப்பட்டாலும் முளைக்காமல் விடுகிறதா என்ன?”

17.01.93

நம் வீட்டுக்கு வந்து போய் அவர் எழுதுகிறார்.

“உங்கள் வீட்டில் தங்கியிருந்த காலத்தே உங்களை இன்னும் ஆழமாய்ப் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. நீங்கள்தான் எத்தனை சுயமான இதயம்? சுயத்தின் வெளிப்பாட்டில் நீங்கள் அனுபவித்த ரணங்கள்தான் எத்தனை..? ஏன் இந்தச் சுயத்தைச் சமூகம் புரிந்து கொள்ள மாட்டேன் என்கிறது? இத்தனை மென்மையும், இத்தனை பகிரங்க மனமும் ஒரு சேர அமைந்த உங்களின் நேஸம் எனக்குத் தாளாத மகிழ்ச்சி தருகிறது.”

மணிவிழா

08.08.94

நம் குடும்ப நலன்மீது அவர் அத்தீத கவனம் செலுத்திய காலம் ஒன்றில்... அது பற்றிய சந்தேகங்கள் நம்மில் உண்டான ஆரம்பிக்க... அவர் நேஸப்பிரகடனம் செய்தார் இப்படி.

“உங்கள் மீதும், உங்கள் குடும்பத்தின் மீதும் நான் வைத்திருக்கும் மதிப்பு என்றும் மாறாது. நீங்கள் என் நேஸத்தை மறுதலிக்கும் நிலை வந்தால் நான் மௌனம் காத்தாலும் இப்பிரகடனம் மாறாது. நேஸத்தைப் பொருத்தவரை நான் பிடிவாதக்காரன். கூடவே அசாதாரண தன்மை மிக்கவன். உங்கள் நேஸத்தைப் புரிந்து கொண்டவன். நான் குறித்து அச்சம் கொள்ளத் தேவையில்லை. சுயம், ஆத்மசுத்தம், நேஸம் போன்றன வெறும் வார்த்தைகளோ, கவிதை எழுதமட்டும் உபயோகிக்கும் கருக்கள் மட்டுமோ அல்ல எனக்கு.

தங்கச்சி! நீங்கள் என்னைப்போலவே இருப்பதாக அறிவதால் உங்களைப் பிடிக்கும் எனக்கு. ஒருவகையில் உங்களில் என்னையே நான் படிக்கிறேன். நான் ஒருவிதத்தில் ‘ஆண் தங்கச்சி’

மேலும் அவர் கடிதம் தொடர்கிறது இப்படி.

“வேறென்ன..? அங்கு மழை பெய்கிறதா..? அந்த உரத்த காற்று இன்னமும் வீசுகிறதா..? இங்கு ஓயாத தேர்தல் ஓலம். ஓநாய்களின் கூட்டத்தின் ஓலமாய்த் தெரிகிறது எனக்கு. என்னையும் அந்தச் சாக்கடையில் இழுத்துப்போடும் ஆவலுடன் ஒரு அமைச்சர் என்னோடு இன்று தொலைபேசியில்.

போலித்தனங்களின் சந்தையாய் அரசியற் சூழல். மறுக்கிறேன். எனக்கான உலகில் இவர்களுக்கு வேலை இல்லை. இவர்களின் உலகம் எனக்குத் தேவையில்லை. தேர்தல் கடமைக்குச் செல்வதாய்ச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள் கவனமாய்ச் சென்று வாருங்கள்.” இரவு 10.40 க்கு எழுதத் தொடங்கி இரவு 12.00 மணிக்கு முடித்திருந்தார் அக்கடிதத்தை..

10.08.94

“ ‘சுபமங்களா’ ஆகஸ்ட் மாத இதழ் கைகிட்டியிருக்கிறது. என் ‘மூன்று கவிதைகள்’ வெளிவந்துள்ளன. மாதந்தோறும் தமிழகத்திலிருந்து வெளிவரும் சஞ்சிகைகள் கரம் கிட்டும். படிப்பதற்குச் சந்தோஷமாக இருக்கும். ‘கணையாழி’, ‘புதிய நம்பிக்கை’, ‘வித்தியாசம்’, ‘சாரதா’, ‘நிகர்’ இப்படிப் பல”

சிறு கருவண்டு ஒன்று சுவர்மீது நின்று என்னை அந்த இரவின் மௌனத்தைக் கலைத்துப் பார்க்கிறது. கருவண்டு பற்றி எப்போதோ நீங்கள் எழுதிய கடித வாசகங்கள் ஞாபகத்தில் வந்து போகின்றது. தன் அறைக்கு தான் போடுகிற தீனையைக் கொத்தி உண்ண வரும் சிட்டுக் குருவி பற்றி கூட தன் தோழி மிலேனாவுக்கான தன் கடிதத்தில் பரிமாறிக் கொண்ட ஃப்ரான்ஸ் கஃப்காவின் ஞாபகங்கள் வந்து போகிறது எனக்கு.

“கடிதம் என்பது கூட உன்னதமான கலைப்படட்புதான். நீங்கள் தந்த ஆங்கில கவிதைத் தொகுதியில் ஒரு ஹைக்கூ இப்படிப் பேசுகிறது.

**இந்த இலைகளில்
எந்த இலை
முதலில் உதிரும்
இலைகளுக்குத் தெரியாது.
காற்றுக்கேனும் தெரியுமா?**

உங்கள் ஆத்மாக்களின் சினேக ஸப்தத்திற்காய் என் செவிகள் சாசுவதகாலம் கதவுகளைத் திறந்தே வைத்துள்ளன.”

இன்னுமொரு டத்தில் அவர் விக்ரமாதியனின் வாசகமொன்றை ஞாபகமூட்டுகிறார். “லௌகீக நெருக்கடியில் மனசின் பாலைகளை யார் புரிந்து கொள்ளப் போகிறார்கள்?”

17.07.97

அழகான கவிதை ஒன்று வந்தது அவரிடம் இருந்து

**“சுயநலத்தின் வானத்தின்கீழ்
நான் வளையப்பட்டு இருந்தலில்
எனது சிதைவை உனக்குப் புரிய வைக்கவா?
தனிமை காட்டுக்குள் காணாமற்போன
ஒரு மென்மையான முயலின்
ஆற்றாமை பற்றி
உனக்குத் தெரியுமா?
இதுதான்
எனது விதியென்ற ஏக்கத்தை
நானே சிலுவையாய்ச் சுமப்பதை
நீ அறிவாயா?
யார் நான் என்று
யாரும் அறியா
ஒரு யாகத்திற்குள்
தீயின் நாக்கில் எனது நாற்காலியை
உன்னால் புரிந்து கொள்ள முடியுமா?”**

அந்தக் கடிதங்கள் தாங்கி வந்த விடயங்கள் ரொம்பக் கனதி மிக்கவை. மணிவிழா மலருக்கான ஆவணமாய் இதனை நான் இப்போதைக்கு பாதியில் நிறுத்தி அனுப்பி வைக்க நேர்ந்தாலும், முழுதுமாய் மறுபடி வருவேன் இன்னுமொரு கடித இலக்கிய ஆக்கக் கட்டுரைகள் சுமந்த என் எதிர்கால தரிசனத்தோடு. வரட்டுமா.....!

மணி விழா
மேமன்கவி

மதம்

என் கடவுளுக்கு

மதம் பிடிக்காது

ஆனால்

மனிதனை பிடிக்கும்.

-மேமன்கவி-

தமிழ் இலக்கியத் துறைக்கு மேமன் சமூகம் தந்த பொக்கிஸம்

—**தெ. செந்தில்வேலவர்**—

.தலைவர்,கொழும்பு இந்து இளைஞர் மன்றம்

ஈழத்துப் புதுக் கவிதையின் பிதாமகன்களுள் முக்கியமாகக் குறிப்பிடக் கூடியவர்களுள் ஒருவராகத் திகழும் கவிஞர் மேமன் கவிக்கு மணி விழா எடுக்கவுள்ள செய்தியறிந்து மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். ஆனாலும் அவருக்கு அறுபது வயதாகிவிட்டது என்பதை என்னால் நம்பவும் முடிவில்லை, ஏற்றுக் கொள்ளவும் முடியவில்லை. இன்றும் கொழும்பு மாநகரில் நடைபெறுகின்ற கலை இலக்கிய விழாக்களில் அவரை ஒரு இலக்கிய ஆர்வம் கொண்ட ஒரு துடிப்பான இளைஞனாகவே நான் காண்கின்றேன். அவருடனான எனது நட்பு நான் 1989 ஆம் ஆண்டில் தினகரன் பத்திரிகையில் இணைந்த காலத்திருந்து இன்றுவரை சுமார் 28 வருடங்களுக்கும் மேலாகத் தொடர்ந்த வண்ணம் உள்ளது. அவர் அன்று போலவே இன்றும் இருக்கிறார்.

1992 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற அரச சாகித்திய விழாவில் சிறப்பு இலக்கிய விருதினைப் பெற்ற அவருக்கு எனது தலைமையிலான கொழும்பு இந்து இளைஞர் மன்றம் 13.12.1992 இல் கொழும்பில் கொழும்பு தப்ரபேன் (Grand Oriental Hotel) இல் நடத்திய மாபெரும் பாராட்டு விழா அவருக்கும் எனக்கும் இருந்த நட்பை மேலும் இறுக்கமாக்கியது. அவரது திறமையைப் பாராட்டியும், அன்று சீர்குலைந்த நிலையிலிருந்த தமிழ் முஸ்லிம் உறவைக் கட்டியெழுப்பவும் தலைநகரில் இருந்த இரு சமூகங்களையும் சேர்ந்த அனைத்து அரசியல்வாதிகள், சமூகப் பெரியார்கள், எழுத்தாளர்கள், ஊடகவியலாளர்கள் என அனைவருமே இணைந்து நடத்திய முழு நாட்டையுமே திரும்பிப் பார்க்க வைத்த பெருவிழா அது.

மேமன் கவி அவர்கள் மேமன் சமூகத்தைச் சார்ந்தவர். அவருக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் சம்பந்தமே இல்லை எனலாம். வீட்டில் கூட அவர் குடும்பத்தவர்களுடன் பெரும்பாலும் பேசுகின்ற மொழி தனது தாய்மொழியான மேமன் மொழியாகும். அப்படியிருந்தும் தமிழ் மொழி மீது அவருக்கு ஏற்பட்ட அபீதப் பற்றுக் காரணமாக தனது சிறு வயது முதல் அதனைக் கற்று அம்மொழியில் சரளமாகப் பேசவும், எழுதவும் பழகிக் கொண்டார். அதன் பலன் அவரைத் தமிழ் மொழியில் புதுக் கவிஞராகப் பரிணமித்து, பாண்டித்தியம் பெற்று இன்று ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் மட்டுமல்லாது தமிழகத்தின் இலக்கிய வட்டத்திலும் அதிகம் பேசப்படுகின்ற நிலையை எட்ட வைத்துள்ளது.

இன்றுவரை அவரால் பல நூல்கள் எழுதப்பட்டுவிட்டது. அவற்றுக்குப் பல அரச சாகித்திய, மாகாண, மாவட்ட மற்றும் தேசிய ரீதியிலான விருதுகளும், பரிசுகளும் பெறப்பட்டுள்ளது. அந்தப் பயணம் இன்னமும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் இவரது கவிதைகள் வெளிவராத தமிழ்ப் பத்திரிகைகளே இல்லை எனுமளவிற்கு இவரது புதுக் கவிதைகளுக்குப் பெரும் மவுசு இருந்தது. வாசகர்களிடையே பெரும் எதிர்பார்ப்பும் இருந்தது. ஆனால் இன்று நான்கு சொற்களைக் கோர்த்து எழுதிவிட்டுப் பத்திரிகை ஆசிரியர்களிடம் இறைஞ்சி தமது கவிதைகளைப் பிரசுரித்துவிட்டு அவற்றில் ஐந்தை எடுத்துப் புத்தமாகப் போட்டுவிட்டு தமது பெயருக்கு முன்பாகத் தமக்குத் தாமே கவிஞர் எனும் பட்டத்தையும் கூடிக் கொள்பவர்கள் மத்தியில் கவிஞர் மேமன்கவி முற்றிலும் வித்தியாசமானவர். இன்றும் அவரது புதுக்கவிதைகளுக்காக உண்மையான ஊடகங்கள் ஏங்கியே நிற்கின்றன. அந்தவகையில் தமிழ் இலக்கியத் துறைக்குள் புதுக்கவிதை மூலமாகப் பிரவேசித்துத் தனது அதீதத் திறமையால் இலக்கிய உலகில் தனக்கெனத் தனியானதொரு முத்திரையைப் பதித்துள்ள கவிஞர் மேமன்கவி அவர்களை வாழ்த்தி அவரது மணி விழா வெற்றி பெற எமது கொழும்பு இந்து இளைஞர் மன்றம் சார்பாகவும் எமது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். எதிர்காலத்திலும் அவரது இலக்கியப் பயணம் வெற்றியுடன் தொடர அவர் நல்ல தேகாரோக்கியத்துடன் நீண்ட ஆயுள் அருளப்பட்டு வாழ்ந்து நூற்றாண்டு விழாவையும் காண இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

வல்லபுதுக் கவியாளன்

—ஜின்னாஹ் ஷ்ரிபுத்தீன்—

மணிவிழாக் காணுகிறான்
மேமனின்று.
முத்தாகச் சொற்கோத்து
மணிமணியாய்க் கவியாக்கி
வித்தகங் காட்டுகின்ற
வல்லாளன். புதுக்கவிஞன்.

தாயாக இலையெனினும்
தாயாய்த் தமிழைத்
தத்தெடுத்துக் கொண்ட மகன்.
மேமன் சமூகத்தின்
முகவரியைத் தமிழுக்கும்
நாம அலங்காரம்
நல்கியவன் நற்கவிஞன்

சுறுசுறுப்பின் இலக்கணத்தை
எறும்புக்கும்
சொல்லிக் கொடுத்த கவி.
மேய்தலில் "ஆ"வினையும்
வென்றுவிட்ட பசியாளன்.
புத்தகத்தை
மேய்ந்து அசைபோட்டு
மென்று விழுங்கியதைக்
காவுவதில் கூடக்
களைப்படையா நூற்பிரியன்.

தமிழுக்குப்
பெற்றபிள்ளை இலையெனிலும்
அவள்மேல்
பாசம் மிகு பிள்ளை
சற்றும் களைப்படையான்
தமிழ்ச் சேவை
தனையுயிராய் நேசிப்போன்.

நவீனமொழிச் சித்தாந்த
நெறிமுறையில் தனையாழ்த்தித்
தமிழோடு இணைத்ததனைச்

செயற்படுத்த முயன்றிடுவோன்.

"மேடைக் கவிதைக்கு
மேமன்தான்" என்றே
மற்றோர் புகழ்ந்தேற்றும்
முத்திரையைத் தனதாக்கி
ஓசைக்கு ஒப்பாக
உடலசைத்து நளிமுடன்
கவிதை
செப்புத்தில் வல்லான்

சபையதிரும் கரவொலியால்.

தாம்புலம் மென்று
சிவந்ததல்ல அதரங்கள்
அவை
செந்தமிழைச் சுவைத்துச்
செறித்ததனால் தான்கருமைச்
செம்மைகலந்து துலங்குவன
பொய்யில்லை.

தும்பி பறக்கத்
தெரிந்ததிந்தத் தமிழ்மேமன்
"தம்பி"யிடம் தானாமோ!
சில்வண்டாய் ஓரிடத்தில்
தரியாது புதங்களுக்குச்
சுற்றுருளி கோத்துச்
சிறகடிப்பான் தமிழ்தேடி.

அவனை
நெஞ்சார வாழ்த்தி
நீடுநாள் வாழியென
எல்லாமே வல்லவனை
இறைஞ்சுகிறேன் புகழிறைக்கே!

நான் கண்ட ஆளுமை

மாவனல்லை எம்.எம்.மன்சூர்

ஒரு மொழியின் இலக்கியம் வளம் பெற வேண்டுமானால் பலமொழிகளினதும் கூட்டு அவசியமாகின்றது. இந்த வகையில் ஆங்கிலம், பிரஞ்சு, ரஷிய, சீன ஜப்பான் மொழிகளின் கலப்பு அந்த மொழிகளின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உதவியிருக்கின்றன. அதே போன்று இந்திய மொழிகளின் ஒன்றுடன் ஒன்றான தொடர்பு இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வழிகோலியிருக்கின்றன. அம்மொழிகளின் எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்பு அளப்பரியது. ஈழத்து தமிழ், சிங்கள இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் மொழி பெயர்ப்பின் பங்களிப்பு உரமூட்டி இருக்கின்றன என்பதை மறக்கலாகாது.

இந்தியாவின் குஜராத்திய இலக்கியங்களைப் பற்றியோ அவற்றின் தன்மை, வளர்ச்சிப் போக்குகள் பற்றியோ நாம் அறிந்து இராத போதும் இலங்கையில் 1970ம் ஆண்டு முதல் இலக்கியப் பணி செய்து வரும் குஜராத்திலிலிருந்து வந்த மேமன் குடும்பத்தில் பிறந்த அப்துல்கரீம், அப்துல் ரஸாக் என்ற இயற்பெயரைக் கொண்ட இலங்கை மண்ணில் தமிழ் மொழியில் பங்காற்றி வரும் ஒரு கவிஞர் நம் மத்தியில் இருக்கின்றார் எனின் அவர் மேமன் கவியைத் தவிர வேறு எவரும் இருக்க முடியாது.

மேமன் மொழியானது பேச்சு மொழியாகவே மட்டும் இருந்து வரும் ஒரு மொழியாகவும் எழுத்து வடிவம் இல்லாத மொழி எனவும் அறியப்படுகிறது. அதன் காரணமாக இவரதுத் தந்தை இவரைத் தமிழ் மொழிப் பாடசாலை ஒன்றில் சேர்ப்பித்து கல்வி கற்க வைத்தாலும் எட்டாம் ஆண்டுக் கல்வியுடன் பாடசாலைக்கு விடை கொடுத்து விட்டார். பின்னர் இவரது தமிழ் ஆசான் இலங்கை வானொலி நாடகம் புகழ் எம் அஷ்ரப்கான் அவர்களின் உந்துதலில் வாசிப்பை உணக்குவித்ததன் காரணமாக பல்வேறு தமிழ் நூல்களை வாசித்துத் தமிழை தாராளமாகக் கற்றுக் கொண்டு திறந்த பல்கலைக்கழகத்தில் பத்திரிகைத் துறை பாடநெறியை முடித்தார். இளம் வயதில் எழுத்தாளர் ஆக வேண்டும் என்ற கனவு இதன் மூலமாக நிறைவேறியது. பிற்காலத்தில் நாடறிந்த எழுத்தாளராகவும், முற்போக்கு கவிஞராகவும் இனம் காட்டியது.

இவரது எண்ணம் தமிழ் மூச்சாக இருந்ததனால் 1974ம் ஆண்டு இவர் எழுதிய “தமிழே எண் மூச்சு” எனும் தலைப்பிலான கவிதை முதன் முதலாக சுதந்திரன் இதழில் வெளியானது. அன்று தொடங்கிய எலிலக்கியப்பணி இன்று வரை தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது.

1970ம் ஆண்டு மல்லிகை ஆசிரியர் திரு.டொமினிக் ஜீவா அவர்களின் தொடர்பு கிட்டியதிலிருந்து அவருடன் இணைந்து முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தில் பல பங்களிப்புகளைச் செய்திருக்கிறார். ராஜஸ்ரீ காந்தன், முருகபூபதி, பிரேம்ஜி போன்ற பிரபல முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுடன் தனக்கும் பணியாற்றக் கிடைத்ததை பெரும் பேராகக் கருதும் இவர், மேற்படி சங்கத்தின் செயற்பாடுகள் குறைந்த காலத்திலும் தன்னால் இயன்ற பணிகளைச் செய்து கொண்டேயிருந்தார்.

1970ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் புதுக்கவிதை வடிவம் உயிர் பெறத் தொடங்கிய போது இவர் தன்னை முழுமையாகப் புதுக்கவிதைத் துறையில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். எழுத்து சஞ்சிகை உருவாக்கிய புதுக்கவிதைப் போக்குக்கும், வானம்பாடியின் புதுக்கவிதைப் போக்குக்கும் இடையில் புதியதொரு போக்கில் கவிதை எழுதத் தொடங்கினார். புதிய படிமங்களைப் பயன்படுத்தித் தனது கவிதைப் போக்கின் தன்மையை மாற்றியமைத்தார். அதனால்தான் போலும் சிலர் இவரது கவிதையின் தன்மைப் புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கின்றனர்.

மேலும், எழுத்துப் போக்கில் சமீபகாலமாக விமர்சனத் துறையின் மீதும் தனது கவனத்தைச் செலுத்தி புதிய போக்கிலான விமர்சனங்களை வாசகர் முன்வைத்து வருகிறார்.

ஏற்கனவே ஆரம்பத்தில் நான் குறிப்பிட்டது போல ஒரு மொழியின் இலக்கியத்துக்கு மொழிபெயர்ப்புக்கள் வலு சேர்க்கின்றன என்பதை உறுதியாக நம்பும் இவர் தமிழில் இருந்து சிங்களத்துக்கும், சிங்களத்தில் இருந்து தமிழுக்கும் மொழி பெயர்ப்புக்கள் பரிமாறப்படுவதன் மூலம் மொழி வளம் பெறுகிறது. இலக்கியம் செழிப்புறுகிறது என்பதை முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்கிறார். அதனால் தான் அந்த லட்சியத்துடன் சிங்கள தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியத்தில் தன்னை ஒரு செயற்பாட்டு ரீதியிலான செயற்பாட்டளராக, தமிழ் சிங்கள எழுத்தாளர் ஒன்றியத்தின் இணைப்புச் செயலாளராக இருந்து கொண்டு பல செயற்திட்டங்களைப் போட்டு செயல்படுத்தி வருகின்றார். பிரபல மொழிபெயர்ப்பு எழுத்தாளர் திக்குவல்லை கமால் போன்றோரினதும் கொடகே புத்தக நிறுவனத்தின் தொடர்பும் கிடைக்கப் பெற்றதனால் தனக்குப் பக்கபலமாக இருக்கும் நிறுவனத்துடன் இணைந்து பலமொழி பெயர்ப்பு நூல்களை வெளிக் கொணர்வதில் காரியகர்த்தாவாக இருந்து வருகிறார் என்பதை நினைக்கும் போது பெறாமையாக இருக்கிறது.

இந்தியாவின் புதுக்கவிதைத் துறையின் பெறாமகன் அல்லது புதுக்கவிதையின் தந்தை எனக் கருதப்படும் சுமார் முப்பத்து ஐந்து வருடங்களுக்கும் மேலாக தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டு புதுக்கவிதை எழுதிவரும் மு. மேத்தாவின் கண்ணீர் பூக்கள் போன்ற கவிதைத் தொகுப்புக்கு தமிழில் பரிசுகள் கிடைக்காத போதும் ஒட்டுமொத்தமாக 1990 வரை தமிழில் வெளிவந்த புதுக்கவிதைகளுக்கு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைக்காத சூழலில் இவர் எழுதிய **“நாளையை நோக்கிய இன்றில்”** எனும் கவிதைத் தொகுப்புக்கு 1990ம் ஆண்டு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தது. ஒரு மாபெரும் நிகழ்வு எனக்கூட கருதலாம். இந்நூல் 1990ம் ஆண்டு தமிழ் நாடு நர்மதா பதிப்பகமாக வெளிவந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பல இதழ்களுக்கு ஆசிரியராகவும், உதவி ஆசிரியராகவும் பணியாற்றி இருக்கும் இவர், பல சிறுகதைகளை எழுதியிருந்தாலும் அவை நூலுருப்

பெறாத பட்சத்தில் கவிஞராகவே பார்க்கப்படும் இவரது கவிதைகள் சில ஆங்கிலம், சிங்களம், ரஷிய மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருப்பது இவரது எழுத்தாண்மைக்கும், கவித் திறமைக்கும் கிடைத்த நற்சான்றெனக் கருதலாம். தேசிய கல்வி நிறுவகம் வெளியிட்டிருக்கும் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பாடநூலில் இவரது கவிதை ஒன்று இடம் பெற்றிருப்பது. மாத்திரமன்றி சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழக கலைமாணிப் பாட நெறிக்காக மேற்கொண்ட ஆய்வு ஒன்றில் மாணவர் ஒருவர் இவரது கவிதைகளைப் பற்றிய மதிப்பீடுகளை ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையாகச் சமர்ப்பித்து இருப்பது அம்மாணவனின் தேடுதலுக்கும், கவிஞர் மேமன்கவியின் கவியாளுமைக்கும் கிடைத்த அங்கீகாரம் எனக் கருதலாம். இந்தச் செய்தியானது கவிதைத்துறையில் அவர் கொண்டுள்ள ஈடுபாடும், முற்போக்குச் சிந்தனைகளும், கருத்துக்களும் வாசகர்கள் மத்தியில் எத்தகைய இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டுள்ளது என்பதையும் புலப்படுத்துகிறது.

இந்த முயற்சியின் பலனாக சிங்கள - தமிழ் இலக்கிய ஒன்றியத்தின் தலைவர் திரு. கமல் பெரேராவுடன் இணைந்து இணைப்புச் செயலாளராக இருந்து கொண்டு ஹேமசந்திர பத்திரன், உபாலி லீலாரத்ன மற்றும் பல சிங்கள பிரபல எழுத்தாளர் ஒன்றியச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு தலைநகர் உட்பட வெளியிடங்களிலும் கலந்துரையாடல்கள், நூல் வெளியீடுகள், இலக்கியத்துடன் தொடர்புடைய விடயங்களில் மும்முரமாக ஈடுபட்டு வருகிறார். இது சிங்கள - தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு இடையிலான நெருங்கிய தொடர்புகள் அந்நியோன்யத் தன்மை பேணப்பட்டு வருவதற்கும் இன ஒருமைப்பாட்டுக்கும் இணைப்புப் பாலமாக அமைந்துள்ளது எனலாம்.

தலை நகரில் எங்கெல்லாம் இலக்கிய நிகழ்வுகள் இடம் பெறுகின்றனவோ அங்கெல்லாம் மேமன் கவியின் பிரசன்னம் உண்டு. அண்மையில் கொழும்பு பண்டாரநாயக்கா ஞாபகர்த்த மண்டபத்தில் ஏற்பாடாகிய எழுத்தாளர்களின் ஒன்று கூடல் கருத்துப் பரிமாறல் நிகழ்வினும் இவரது பங்களிப்பு இருந்ததை அவதானிக்க முடிந்தது. இத்தகைய ஆர்வம் மிக்க ஓர் எழுத்தாளனைப் பற்றிய கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதில் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அவரது இலக்கிய செயற்பாடுகள் மென்மேலும் ஓங்கி வளர வாழ்த்துகிறேன்.

மேமன்கவி மணிவிழா

புதுக்கவிதைக்கு தேசிய அந்தஸ்து தேடி தந்துவர் மேமன்கவி

ஆசுகவி அன்புடன்

தமிழ் உலகிலுள்ள புதுக்கவிதைக்கு முதன்முதல் தேசிய விருது பெற்றவர் மேமன்கவி.

'நாளைய நோக்கிய இன்றில்...' தனது கவிதை நூலுக்கு 1990 ஆம் ஆண்டு இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல பரிசு பெற்று, புதுக்கவிதைக்கு தேசிய அந்தஸ்தை நிறுவியவர் அவர். தமிழ் மேமன்கவிக்கு தாய்மொழி அல்ல. தமிழ் மீது கொண்ட பற்றால் தமிழால் தனக்கும், தன்னால் தமிழுக்கும் புகழ் சேர்த்த பெருமை அவருக்குண்டு.

படிக்காத மேதை காமராஜர் என்று சொல்வார்கள். அந்த வரிசையில் கையளவு கற்று கற்றவர்களுக்கும் கற்காதவர்களுக்கும் தம் கவிதைகள் மூலம் கருத்தோதுபவர் கவிஞர் மேமன்கவி. மல்லிகை ஜீவாவின் கைகளினால் குத்தும் குட்டும் வாங்கித் தேர்ந்தவர் தெளிந்தவர். எம்.ஏ.நுஃமான் மாத்திரமல்ல கவிஞர் முருகையனாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட புதுக்கவிதையாளர் இவர்.

60 வயது எல்லோர்க்கும் தான் வருகிறது ஆனால் அதை 'மணிவிழா' வாக கொண்டாடும் தகுதி எத்தனை பேருக்கு இருக்கிறது. மேமன் கவிக்கு அத்தகு தகுதியும் தராதரமும் இல்லாமலில்லை. வாழும்வரை இலக்கியமாகவே வாழ்ந்தவர், வாழுகின்றவர் மேமன்கவி. அவர் மேலும் பல காலம் வாழ மங்களிந்து வாழ்த்துகிறேன்.

நேஸத்தில் வேறுப்படாத நண்பர்

-எம். ஸ்ரீகாந்தன்-

நண்பர் மேமன்கவியுடனான நேசம் பெருமைக்குரியது. அவரை நான் வர்த்தகத்துறை மூலம்தான் அறிமுகமாகிக் கொண்டாலும், புறக்கோட்டையில் எமது வர்த்தகச் சூழலில் 'கவிபாய்' எனச் செல்லமாக அழைக்கப்படும் மேமன்கவி அவர்களின் இலக்கிய ஆற்றலையும் தமிழ் மீதான பற்றும் என்னை ஆச்சரியப்பட வைத்துள்ளது.

நானும் அவரும் இணைந்து வர்த்தகத்துறையில் ஈடுபட்ட காலங்களில் நடக்கும் இலக்கியக் கூட்டங்களில் என்னையும் அழைத்துச் செல்வார். அவரது கவிதை வரிகளுக்கும், இலக்கியத் திறனுக்கும் கிடைக்கும் வரவேற்பு என்னை மகிழ்ச்சியடையச் செய்திருக்கிறது.

இத்துணை புகழும் திறனும் பெற்ற அவர் ஒரு பொழுதும் நேசத்துடன் வேறுபட்டவராக நடந்துகொண்டதே இல்லை. எனக்குப் பல வழிகளில் சிறந்த ஆலோசகராக இருந்திருக்கிறார். அவர் எனக்கு நண்பராகக் கிடைத்திருப்பது பெருமைக்குரிய விடயம். இன்னும் நீண்ட காலம் வாழ்ந்து கலை இலக்கியத்துறையில் அவர் சாதனைகள் புரிய வேண்டும் என நேசபூர்வமான வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

மேமன் என்றொரு கவிஞன் – மேமன்கவியவன்!

– மீலாத்தீரன் –

எனக்கும் மேமன்கவிக்குமுள்ள தொடர்பு, நட்பு நான்கு தசாப்தங்களையும் தாண்டியது. எமது விடலைப்பருவத்தில் ஆரம்பித்தது. விடுபடவேயில்லை!

நானும் வாப்பாவும் நண்பர்கள். அந்தவகையில் என் வாப்பாவின் நண்பர்கள் எனக்கும் நண்பர்கள். என் நண்பர்கள் என் வாப்பாவுக்கும் நண்பர்கள். மேமன்கவியவன் இரண்டாவது வகை. என்மூலம் வாப்பாவுக்கு நண்பரானார். பின்னாளில், என்னை மறக்குமளவுக்கு, வாப்பாவின் மிக நெருங்கிய நண்பர்களில் ஒருவரானார். எப்போது நீர்கொழும்பு வந்தாலும், என்னைச் சந்திக்காமல் மேமன் கொழும்பு திரும்பியதில்லை” என்று வாப்பா என்னிடம் ‘மேமனைப்பற்றிச் சிலாகிப்பார். அந்தளவுக்கு வாப்பாமீது மேமனுக்கு ஒருவாஞ்சை! இதற்குக் காரணம், இ.மு.எ.ச. கொழும்புக் கிளையும், அதன் மத்தியகுழு உறுப்பினர்களான – “ஞானா” (ஞானசுந்தரம், ஈழத்துச்சோமு, ராஜபூங்காந்தன், முருகபுதி, “மணிக்ஸ்” (மாணிக்கவாசகர்), ப. ஆப்தீன், மு. கனகராஜன், திக்குவல்லை கமால், இரா. சடகோபன் போன்றவர்களாவார். இவர்கள் எல்லோரும் வாப்பாவினதும், எனதும் நண்பர்கள். அவ்வாறே மேமன்கவிக்கும் நண்பர்கள் – எங்களுக்குள் வயது வித்தியாசமின்றி! இலக்கியத்தையும், எழுத்தையும், முற்போக்குச் சிந்தனைகளையும் – ஒன்றாகக் கோர்வையாக்கி இயங்கியவர்கள்....எங்களுக்குள், இல்லையில்லை, இலக்கிய உலகில் மேமன் முற்றிலும் வித்தியாசமானவன்! எந்தவொரு இலக்கியப் பின்புலத்தையோ (என்னைப்போன்று, தமிழ்ப் பின்புலத்தையோ கொண்டிராத – அவற்றை நுகர அறிந்திரா ஒரு வட இந்திய – புடவையும், புடவை சார்ந்த சிறு வர்த்தக வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த – “மேமன்” சமூகத்திலிருந்து பல வழிகளிலும் இறுக்கமான அதன் தளத்தைப் பிழந்து இலக்கிய சுவாசத்தைத் தேடி முளைவிடத் தொடங்கியதிலிருந்தே, மேமன்கவியை இனங்கண்டவன் நான் – “மருதமலர்” என்ற வானொலி நிகழ்ச்சியுடாக!

“மேமன்கவி” – என்னவொரு அழகான இனம் சார்ந்த பெயர். தன் சமூகத்தின் “கவி” தான்தான் என்பதைக் கம்பீரமாக நிலை நிறுத்தி, தனது கவியாற்றலால் இலங்கையின் மூன்று இனத்தவர்களின் மத்தியில் – குறிப்பாகத் தமிழ் சிங்கள இலக்கிய உலகங்கள் மத்தியில் தன் சமூகத்தை இனங்காட்டியவன். பிரபலப்படுத்தியவன்! இவன் இல்லாவிட்டால், மேமன் என்றொரு சமூகம் இலங்கையில் இருப்பதை அறிந்திருக்க முடியாதென்பதைத் துணிந்து கூறலாம்.

மேமனிடமுள்ள ஒரு நல்ல விடயம் – அவன் எந்தக் காலத்திலும் தனது வியாபாரத்தையும், குடும்ப வாழ்வையும் தனது “இலக்கியப் பித்தத்” திற்காக – “கொம்பரமைஸ்” பண்ணியதேயில்லை! அதனால்தான் அவன் இம்மூன்றிலுமே வெற்றி கண்டவன்! இந்த விடயத்தில் கவியின் தந்தையையும், முகமேசுழிக்காத மனைவியையும், சகோதரர்களையும் பாராட்டியே ஆகவேண்டும்! இவனது இலக்கியப் பரம்பலின் ஆதாரமே இவர்கள்தான்! மேமனிடம் இல்லாத தமிழ் நூல்களே கிடையாதெனலாம். ஒரு நூல் நிலையம் வைக்கும் அளவுக்கு அவனிடம் ஏராளமான நூல்கள் உண்டு. புத்தகப் பைத்தியம், என்னைக் காணும்போதெல்லாம், எனது கவிதைத் தொகுதியொன்றை வெளியிடும்படி ஒரே குடைச்சல். அக்குடைச்சல் இன்றுவரை விட்டபாடில்லை!

இன்று மேமன்கவிக்கு மணிவிழா! தமிழ், சிங்கள இலக்கிய நண்பர்கள் ஒன்றிணைந்து இதனைச் செய்கிறார்கள். உண்மையில், இவர்கள் இவ்விழாவை எடுப்பதற்கு முன்னால் – அவரது மேமன் சமூகம் முதலில் இதனைச் செய்திருந்தால் நான் மிகவும் சந்தோஷப் பட்டிருப்பேன் – அவன் தனது சமூகத்திற்கு இங்கும், தமிழ்நாட்டிலும் முகவரியை பெற்றுக் கொடுத்ததற்காக! சிறப்பிக்க – இன்ஷா அல்லாஹ்! என் இனிய நல்வாழ்த்துக்கள் – என் நண்பன் மேமன்கவிக்கு!

மேமன் கவி எனும் உண்மைக் கவிஞர்

ராஜ்பிரசாத் துறைவிஸ்வநாதன்

29.04.2017

துரைவி பதிப்பகம்

எனக்கும் திரு.மேமன் கவி அவர்களுக்கும் ஆன தொடர்பு 1998ஆம் ஆண்டுமுதல் ஆரம்பமானது. எனது தந்தை திரு.துரைவிஸ்வநாதன் துறைவிஸ்வநாதன் துறைவிஸ்வநாதன் எனக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைக்கப்பட்டவர் திரு.மேமன் கவி அவர்கள்.

அவர் என்னுடைய அண்டை வீட்டிற்குப் பக்கத்தில் 1998ஆம் ஆண்டு குடிபெயர்ந்தார். அன்று முதல் இன்று வரை எங்களது நட்பு தொடர்கிறது. அவரை நான் எப்பொழுதும் I.Teck கவிஞர் என்றுதான் அழைப்பேன். ஏன் என்றால் அவர் இன்றைய நவீன உலகத்திற்கு ஏற்றார் போல் கணினியிலும் மற்றும் சமூக வலைத்தளங்களிலும் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றவர். எனக்கு நன்றாக ஞாபகம் இருக்கிறது அவர் முதன் முதலில் கணினி வாங்கிய போது என்னிடமும் என் மாமாவிடம் தான் கணினி உபயோகிப்பதில் உள்ள சந்தேகங்களை கேட்டு தெரிந்து கொள்வார். ஆனால் இன்றோ அவரிடம் நான் பலச் சந்தேகங்களை கேட்டு தெரிந்து கொள்கிறேன். அந்த அளவிற்கு இன்றைய நவீன உலகத்திற்கு ஏற்றார் போல் தன்னை வளர்த்துக் கொள்வதில் ஆர்வம் உடையவர். இன்று ஒரு புதிய நூலை கணினியின் மூலம் வடிவமைப்பதில் தேர்ச்சி பெற்றவர். எனக்கு அவரிடம் பிடித்த பல பண்புகளில் தலையாக பண்பாகநான் கருதுவது அவர் எப்பொழுதும் தன்னை ஒரு மாணவனாக நினைக்கும் பண்பே. எப்பொழுதும் எதையாவது புதிதாகக் கற்றுக்கொண்டு இருக்கவேண்டும் என்று எண்ணுவதே அந்த மாணவ பண்பின் அடக்கோல்.

தன்னை விட வயதில் சிறியவராக இருப்பவர்கள் கூறுவதையும் மிகவும் கவனமாகச் செவிமடுப்பார். அவரை நன்கு அறிந்தவர்கள் ஒரு விடையத்தை காணக் கூடியதாக இருக்கும் அவர் எப்பொழுதும் கையில் ஒரு நூலை வைத்திருப்பதை. அவர் பல அரிய நூல்களைத் தேடி படிக்கும் ஆர்வமுடையவர் அவர் பயணப்படும் நேரங்களிலும் மற்றும் காத்திருக்கும் நேரங்களிலும் ஏதாவது ஒரு நூலை படித்துக் கொண்டு இருப்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். அவர் படித்த நல்ல நூல்களை மற்றவர்களுக்கு பரிந்துரை செய்து அவர்களுக்கும் அந்த அறிவுதேடல் பசியை உண்டாக்கிவிடுவார்.

அவர் மேடைகளில் கவிதை பாட ஆரம்பிக்கும் போது "குத்தியானா ஜ்னாகட்....." என ஆரம்பிப்பார். அப்பொழுதே சபையோரின் கவனத்தை தன் பக்கம் ஈர்த்துவிடுவார். அந்த அளவிற்குதான் கவிதை மூலம் எல்லோர் மனதையும் ஆட்கொண்டவர் ஆவார். பல கவிதை நூல்களை தன்னுடைய இளம் வயதிலே வெளியிட்டு பலரது கவனத்தையும் பாரடடையும் பெற்றுள்ளார். எங்களது துரைவி பதிப்பகம் மூலமாக அவருடைய கவிதைத் தொகுதியான "உனக்கு எதிரான வன்முறை" வெளியிட்டதை எண்ணி நாங்கள் பெருமை கொள்கிறோம்.

எனது தந்தை துரைவி அவர்கள் 1998ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 21ம் நாள் மறைந்த சமயத்தில் எனது தந்தையின் மறைந்த நினைவு விழாவில் அவர் ஒரு கவிதாஞ்சலியை நிகழ்த்தினார். அதேச மயத்தில் தன்னுடைய பெறமகனையும் அவர் இழந்திருந்தார். அந்த கவிதாஞ்சலியில் அவர் கூறியது "ஐயா(துரைவி) என் பெறா மகனை நான் உங்களிடம் அனுப்பி வைத்துள்ளேன். அவரை நீங்கள் நன்றாக பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். நான் நீங்கள் பெற்ற மகனை இங்கு நன்றாகப் பார்த்துக் கொள்வேன்" என்று கவிதைப் பாடினார்.

அந்த கவிதை வரிக்கு ஏற்றார் போல் இன்று வரை என்னையும் துரைவி பதிப்பகத்தையும் நல்வழியில் வழி நடத்தி செல்கின்றார்.

கவிஞர் வைரமுத்து அவர்கள் ஒருதிரைப்பட பாடலில் **“கவிதைக்குபொய் அழகு”** என்று எழுதியுள்ளார். ஆனால் இந்த கவிஞரோ தன் கவிதை வரிக்கு ஏற்றார் போல் உண்மையாகவே என்ணையையும் துரைவி பதிப்பகத்தையும் பல வழிகளில் வழி நடத்தி இன்று துரைவி பதிப்பகம் சிறப்பாகச் செயல்படுவதற்கு எப்பொழுதும் எந்நேரமும் உறுதுணையாக இருக்கிறார்.

இன்று மணி விழா காணும் திரு.மேமன் கவி அவர்களை வாழ்த்த வயதில்லை என்றாலும் நீண்ட நாள் அவர் வாழ கடவுளை நான் பிரார்த்தி க்கிறேன். அவருக்கு எனது குடும்பம் சார்பாக எங்களது வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வாழ்த்துகிறேன்

க.கோபாலபிள்ளை

இலக்கியப் பணியில் சுமார் நூற்று வருடங்களாகத் தளவின்றி, இடையறாது துடிப்புடன் ஈடுபட்டு வரும் இனிய நண்பர் மேமன் கவி அவர்களது மணிவிழாவினையொட்டி வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். தமிழ்மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டிராத போதும், அம்மொழி மீதும் அம்மொழியிலான இலக்கியங்கள் மீதும் கொண்ட பற்றுதல் காரணமாக அவரது வாசிப்புப் பழக்கமும் இயல்பாகவே அமைந்த அவரது தனித்த திறமைகளும் அவரை ஒரு சிறந்த இலக்கியவாதியாக உருவெடுக்க வைத்தது என்றால் மிகையாகாது. அந்த வகையில், எமது நாட்டிலுள்ள தமிழ் மொழிமூலம் சிறந்த கவிஞர்களில் ஒருவராக அவர் மிளிர்ந்து வருகின்றார். கவிதை ஆக்கத்துடன் நின்றுவிடாது இலக்கியக் கட்டுரைகள் எழுதுவதிலும் தன்னை ஈடுபடுத்தி வரும் அவர்,

மாதந்தோறும் போயா தினங்களில் “வகவம்” கவிதை வட்டத்தினால் நடாத்தப்படும் கவிதை நிகழ்ச்சியில் புதிய இளங்கவிஞர்களை அறிமுகப்படுத்தி அவர்களை ஊக்குவிக்கும் பணியிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றார்.

இலக்கியம் என்பது இனம், மொழி கடந்தது என்ற உயர்ந்த குறிக்கோளுடன் தமிழ் மொழிமூல, சிங்கள மொழிமூல மூலின இலக்கிய கர்த்தாக்களையும் ஒன்றிணைத்து, அவர்களது ஆக்கங்கள் தொடர்பான கருத்தாடல்கள் மூலம் அவர்களிடையே புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்துவதன் ஊடாக இந்நாட்டில் கூர்மையடைந்துள்ள இனக் கொதி நிலையை ஓரளவுக்கேனும் தணிக்கும் நன்னோக்குடன் இயங்கும், தமிழ் - சிங்கள இலக்கிய கர்த்தாக்களின் ஒன்றியத்தின் தீவிர செயற்பாட்டாளராகவும் மேமன் கவி செயற்பட்டு வருவது அவரது பரந்த மனப்பான்மைக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும். மூத்த இலக்கியவாதியாக இருந்தபோதும், அறிமுக எழுத்தாளர்கள், புதிய கவிஞர்கள் போன்றவர்களை ஊக்குவிப்பதிலும், அவர்களது ஆக்கங்கள் நூலுருப்பெற எந்தெந்த வகையில் உதவிட முடியுமோ, அந்தந்த வகையில் ஒத்துழைப்புக்களை வழங்குவதிலும் இனம், மதம், மொழி, பிரதேச வேறுபாடுகள் கடந்து, தனது பொன்னான நேரத்தைச் சலிப்பின்றிச் செலவிடும் அவரது பாங்கு பாராட்டத்தகுந்ததாகும்.

காலை முதல் மாலை வரை எறும்பு நிகர் சுறுசுறுப்போடு இலக்கியம்சார் சிந்தனையுடனேயே ஓடியோடி இலக்கியப் பணியாற்றி வரும் பன்முக ஆளுமை கொண்ட அருமை நண்பர் மேமன் கவி அவர்கள், தனது அறுபதாவது அகவையில் அடியெடுத்து வைப்பதையிட்டு நடைபெறும் மணிவிழா நிகழ்வு சிறப்புடன் நடந்தேறவும், அவ்விழா தொடர்பில் வெளிவரவுள்ள சிறப்பு மலர் அவர்தம் வாழ்வின் பெறுமானங்களைத் தாங்கி வரும் ஒரு கனதியான ஆவணமாக அமையவும் எனது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன், அவர் தொடர்ந்தும் நீண்ட நெடுங்காலம் இலக்கியப் பணியாற்றி, பல சிறப்புக்களைப் பெற அவர் வணங்கும் இறை ஆசி அவருக்குப் பூரணமாகக் கிடைத்திட வேண்டுமெனும் எனது மனவிருப்பையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மேதினிக்கவி V. U. (we, you) ரஸ்ஸாக்

அல் அஸ்மத்

அக்னிமேல் சம்மணித்திருக்கும் அவன்தான்
மேதினிக்கவி வீ. யூ. ரஸ்ஸாக்.
மொட்டு முதல் கொட்டை வரை
அந்த வம்ச தேசத்தில்
மேமானியமே ராஜாங்க பாசையானாலும்
இந்தக் குத்தியானாக் கிராமத்தான்
தனது வித்துவங்கையெல்லாம்
தமிழில்தான் ஸ்லோகிப்பான்
விதைப்பான்
அறுப்பான்.

புதிதை எழுதி மரபை ரசிக்கும்
இவனிடம் ஜனித்திருப்பது
புதுக்கவிதாத் தா(க்)கமல்ல -
வெறியே.

இவனுடைய ராகங்கள் ஹீரோக்களாகும்போது
ஸ்ரீயனே சூளைப்படுவான்.
இவனது அதர பீடாவிலிருந்து
ப்ரவகிக்கும் அக்னித் துளிகள்
ப்ரியங்களுக்கு விஸ்க்கி, பிராண்டிகள்.
இவனது தாடிக்குள்ளே படிமங்கள் கோடி.
அறிக்கும்போதல்லாம் தாடியைச் சொறிய
அவை தாள்களில் சொறியும்.
படிமங்கள், குறியீடுகள்
ரத கஜ துரக பதாதிகளாய்
வேட்டைக்குக் கிளம்பினால்
மாஸ் மீடியாக்கள் கதிகலங்கும்.
மணிப்பிரவாளத்தில்
இவன் பாரதியுடன் போட்டி!

வசன ஓவியனுக்கு
வருஷத்தில் எத்தனையோ டயறிகள்.
ஜவுளி பில்லிற் கூட
இலக்கியமே ரூபாச் சித்திரம்!
கஸ்ட்டமரின் மார்க்கட் வினாவுக்குக்
கவிபாயின் மறுமொழி விலை:-
“நாளையே நோக்கிய இன்றில்”
பக்கமிருக்கும் வாப்பாவின் வாய்
கோல் லீஃப் கொளுத்தும்!

தம்பிமார் வாய்கள்
ஜஸ் ஜலம் குடிக்கும்!
கவிதைக்கும் பில்லுக்கும்
குறுக்குத்தெரு காயும்போது
இவனது ஃபர்ஸ்ட் கிளாஸஹிட் ஸோங்-
“பஜார் காயுது... நேரங்கெட்ட நேரம்...”

வெளிக்கவிதா மேகங்கள்
சமுத்ரம் நீந்தி வந்தால்,
இம் மல்லிகைக் கொடியானின் கரடி நாட்டில்
உபசார இடி, மின்னல், மழைகள்.
இவனது குதூகலக் காலடிகளைக் கண்ட பின் தான்
ராஜபாட்டைகளை அகலிக்கிறது
ஹைவே டிப்பார்ட்மெண்ட்.

கலாரங்கம் யாதெனினும்
ப்ரசன்னிக்கும் கவிச்சமரம்.
கவிராஜன் எவனுக்கும்
தோஸ்த் ஆகும் கவிபச்சேவ்.
சாஹித்யச் சோலையில்
நவ புஷ்பங்கள் முளைவிட்டால்
ஸ்வரணம் கொடுத்தேனும்
ஸ்வீகரிக்கும் ரஸிகமணி.
என்னைப் போன்ற எத்தனையோ ஜீவன்கள்
இவனது அலமாரிகளாற் சாப்பிடுகின்றன.
லக்ஷ்மியைப் பலியிட்டேனும்
ஸ்நேகத்தை ரட்சிக்கும் சாஹித்ய வித்வான்.
இவனது விலாசத்தில் நின்றே
இவனது கழுத்துக்கு
அறிவாள் காட்டும் சுத்தியல்களுக்குங் கூட
கொக்கா கோலா ஆர்டர் பண்ணும்
கொழும்புக் கிளையான்.
சுயலாபச் சுரண்டிகளை
இனங்கண்டதையே லாபமாக்கி
ஸ்லோகுவிற் சிரிக்கும் ஜப்பானியன்!

மேமன்கவி மணி விழா

இவனது குடும்ப வணிக லாபத்தில்
குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு மட்டுமா பங்கு?
எனக்கும் பங்களித்திருக்கிறான்!
எத்தனையோ பேர்க்கும்!

குத்தியானாவில் விலாசமில்லை.
தமிழ்நாட்டில் தத்துப் பிள்ளை.
நம் நாட்டிலோ -
செல்லப்பிள்ளை!

நகர நெரிசலிலே நிஜங்களைத் தேடி
மானுஷ்ய ரூபங்களின் ஸ்வர யுகங்கள் மாறாது
கூடிட்டிங் நடத்தும் மாடியோ கேமரா.
இக் கேமராக் கலசத்தைச் சரித்துவிட
கீழ்மாடிக் கண்ணாடிகள்
ஃபவுண்டேஷனைத் தூண்டுகின்றன.
கலசமோ
புன்னகைத்துக்கொண்டிருக்கிறது -
புகழ் ஹெலிகாப்டருக்கு அருகே.

(1986இல் 'தினகரன்' வாரமஞ்சரியில்
'நடைப்பா' எனும் தலைப்பில் வெளியான
கவிதை.)

மேமன் கவி எனும் இலக்கிய நண்பர்.

சுதாராஜ்.

கவிஞர், எழுத்தாளர், நூல் விமர்சகர், இலக்கிய ஈடுபாட்டாளர் என்பதற்கும் அப்பால் அவர் நல்லதொரு நண்பர். அவரை அறிமுகமாவதற்கு முன்பே "மேமன் கவி" எனும் அவரது புனைபெயரிலும் அவரது கவிதைகளிலும் ஈர்க்கப்பட்டிருந்தேன். மல்லிகையில் நான் எழுதத் தொடங்கிய எண்பதுக்களின் ஆரம்பத்திலிருந்து இப்போது முப்பத்தைந்து வருடங்களுக்கும் மேலாக அவரது இலக்கிய நடவடிக்கைகளையும் பங்களிப்புகளையும் நன்கறிந்திருக்கிறேன். காலை ஒன்பது மணிக்கு முதலே வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டுவிடுவார். கால் நீள ஜிப்பா, கையில் தொங்கும் பையில் நல்ல சில வாசினைப் புத்தகங்கள், இலக்கிய நிகழ்வுகளைப் பதிவேற்றுவதற்காக அதனுள் ஐ-பாட், வாயில் மெல்கிற வாசனைத் திரவியம்....இத்யாதி சமாச்சாரங்களுடன் அவரதுமென் சிரிப்பும் முக மலர்ச்சியுமாக எதிர்கொள்வார். இலக்கியப் பணி என்பது அவரது அன்றாடக் கடமைகளில் இயல்பாகவே இணைந்திருக்கிறது.

சில அரச அமைச்சுக்கள் மேற்கொள்ளும் இலக்கிய அனுசரணைகள், சிங்கள் தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்று கூடல்கள், இலக்கியப் பங்காற்றும் சில தொண்டு நிறுவனங்கள் என சகல இடங்களிலும் புகுந்து விளையாடுவார்.

அங்கெல்லாம் தனக்காக என்றன்றி தமிழில் ஆக்க இலக்கியம் படைக்கும் ஏனைய எழுத்தாளர்களையும் முன்கொண்டு வருவதில் முன்னிலை வகிப்பார்.

ஆதரவளிக்கும் புத்தக நிறுவனங்கள் அல்லது பொது நிறுவனங்களுடாக புதிய எழுத்தாளர்களின் நூல்களைப் பதிப்பித்தலிலும் புதிய எழுத்தாளர்களை அறிமுகம் செய்து ஊக்குவிப்பதிலும் அயராது ஆர்வம் கொள்பவர். பொதுவாக எல்லா இலக்கிய நிகழ்வுகளிலும் பங்கேற்றுச் சிறப்பிப்பார். வாழ்த்துக்கள் மேமன் கவி.

மேமன்கவி என்னும் ஓர் ஆதர்ஸம்

-கலைவாகி கல்ல்-

முற்போக்கு அணிசார்ந்த எழுத்தாளர்களுள் இன்று ஒரு சிலரே உயிருடன் உள்ளர். உயிருடன் இருப்பவர்களுள் சிற்சிலரும் தற்போது எழுதுவதில்லை. அன்று முதல் இன்று வரை ஓய்வு ஒழிச்சல் இன்றி எழுதிக் கொண்டும் மேடை நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டும், வானொலி, தொலைக்காட்சி, முகநூல் போன்ற இலத்திரனியல் உட்களங்களில் பங்கு கொண்டும் கலை, இலக்கியப் பணியாற்றிவரும் ஒருவரைப் பற்றிய ஒரு சில நினைவுகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளும்போது, உணர்ச்சிகரமாகவே இருக்கிறது. நெஞ்சை மயிலிறகு கொண்டு வருடுவது போன்ற உணர்வு மேலோங்குகின்ற அதேவேளை சில நினைவுகள் நெஞ்சை பிழிந்து கண்ணிடுக்கில் பனித்துளியைக் கசியச் செய்கிறது. பல உணர்ச்சிகரமான நினைவுகளுக்குரியவர்தான் மேமன்கவி .

இன்று அகவை அறுபது அவருக்கு. முற்போக்கு எண்ணக் கருவிலிருந்து சற்றும் மாறுபடாமல் புரட்சிகர இலக்கியம் படைத்துவருபவரே மேமன்கவி. இதில் அப்பழுக்கில்லை எவ்வித மாற்றுக் கருத்துக்களுக்கும் இடமில்லை. இது எனது அறுபது வருட இலக்கிய அனுபவத்தின் வெளிப்பாடு... அல்ல... அல்ல... தீர்ப்பு! ஏனெனில் மேமன்கவி பற்றி நான் நன்கறிவேன்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலேயே புதுக்கவிதை நூலொன்றுக்காக சாகித்ய மண்டல விருதைப் பெற்றவர். அதுவரை மரபுக்கவிதை நூல்களுக்கு மட்டுமே விருதுகள் வழங்கப்பட்டு வந்தன. அந்த மரபையே உடைத்தெறிந்தவர்தான் மேமன்கவி. அதாவது அவரது கவிதைகள் நவீனத்துவம் மிளிரும் வெகு சிறப்பான அர்த்தபுஷ்டிமிக்க புதுக் கவிதைகளைப் படைத்தளிக்கும் மேமன்கவி கலை, இலக்கிய, வரலாற்று ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் வரைந்து தள்ளியிருக்கிறார்.

முற்போக்கு ஜாம்பான்கள் பலருடன் பணியாற்றியவர். இன்று அந்த முற்போக்கு இலக்கிய ஜாம்பவான்களில் பலரும் உயிருடன் இல்லை. இது ஒருவகையில் முற்போக்கு இலக்கியத்தின் சரிவுக்கு ஓரளவு வழி வகுத்தது என்றும் கூறி வைக்கலாம். புதிய தலைமுறை எழுத்தாளர்களில் பலர் இந்த எண்ணக்கரு அற்றவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள். ஆனால் மேமன்கவி முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கச் செயற்பாடுகளை புதிய தலைமுறையினருடன் தொடர்ந்து உரையாடிக் கொண்டிருப்பவர்.

மேமன் இனத்தவரான மேமன்கவி தமிழ் மொழியில் கல்வி கற்று ஒரு புகழ் பெற்ற எழுத்தாளராக வந்த பின்னர், இலங்கையின் எண்திசைகளுக்கும் கலை இலக்கிய விழாக்களுக்கு அழைக்கப்பட்டார். ஆய்வுரை, சிறப்புரை, கவியரங்கு, கருத்தரங்கு போன்றவற்றில் பங்கு கொண்டுள்ளார். மேமனோடு இத்தகைய பல இலக்கிய விழாக்களில் பங்குகொண்ட அனுபவம் எனக்குண்டு.

இலங்கையில் வாழ்ந்துவரும் மேமன் இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரேயொரு மூத்த எழுத்தாளரான மேமன்கவி பட்டம் பதவிகளுக்கும், விருதுகளுக்கும் ஆசைப்படாதவர் என்பதை நான் நன்கறிவேன். அரை நூற்றாண்டாக எழுதிவரும் இவருக்கு “உருப்படியான” எந்தப் பட்டமும் வழங்கப்படவில்லை. கிடைத்த பட்டத்தையும் பயன்படுத்துவதில்லை. இதுதான் அவரது தனித்துவம்.

அக்னி, மல்லிகை, கொடகே நிறுவனம் போன்றவற்றில் மேமன்கவி பங்கு அபரிதமானது. கடும் உழைப்பு இவருடையது. அது மட்டுமல்லாது சிங்கள தமிழ் இலக்கிய நட்புப் பாலம் அமைப்பதில் இதய சுத்தியுடன் ஈடுபட்டு வருபவர் எனில் அது மிகைப்பட்ட கூற்றல்ல.

கவி எனும் எங்கள் நண்பர்

ஹாஜி இக்பால் அஹமட்

நண்பர் மேமன்கவி எமது சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர். அவரது தமிழ்க் கவிதைத் திறமை மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. அவரை அன்றாடம் சந்தித்து உரையாடும் சந்தர்ப்பம் அதிகம். அவரது நேர்ப் பேச்சே கவிதை கவிதையாக வரும். அவரது கையில் எந்த நேரமும் ஓரிரு இலக்கியப் புத்தகங்கள் இருக்கும். அவற்றில் ஒன்றினை எடுத்து வாசித்துப் பார்த்து “இவற்றை எல்லாம் எப்படி ஐயா வாசிக்கிறீர்கள்?” என ஆச்சரியத்துடன் அவரிடம் நான் கேட்பதுண்டு.

எமது மேமன் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் என்ற வகையிலும், இன்னொரு வகையில் எனது குடும்ப நண்பர் என்ற வகையில், மேமன்கவி தமிழ் இலக்கியத்தில் சிறப்பான முறையில் பணி புரிவது மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் அளிக்கிறது.

எனது சார்பாகவும் எனது குடும்பத்தின் சார்பாகவும் மணிவிழா காணும் ‘**கவி**’ யை மனசார வாழ்த்துகிறேன்.

பேரூந்து புத்தகம் – மேமன்கவி

ஈழகணேஷ்

அது 1975 - 1979க்கு இடைப்பட்ட காலமாக இருக்கலாம். படைப்பாளிகள் ஒன்றிணைந்த புகைப்படம் ஒன்று இதை ஞாபகமூட்டுகிறது. சில ஆண்டுகள் வித்தியாசத்தில், ஒரே பாடசாலையில் கல்வி கற்றிருக்கிறோம். ஒருவரை ஒருவர் இனம் காணாதவர்களாக! இருவருக்கும் தமிழ் ஆசான்- அவர் புகழ்பெற்ற நாடக எழுத்தாளர் எம். அஷ்ரப்கான்.

மருதூர் ஏ. மஜித், கலைக்கமல், செல்வி (அப்போது) எம். இந்து, மேமன்கவி, நான் என (இல. 95, புதிய சோனகத்தெரு) வித்தகன் என்ற இலக்கிய ஆர்வலர் ஏற்பாடு செய்யும் சிருஷ்டி வாசகர் வட்ட கூட்டத்தில் கலந்து கொள்வதுண்டு. இதே பகுதியிலிருந்த மேமனின் இல்லத்திற்கு சென்று புத்தகங்கள் இரவல் கேட்ட ஞாபகம். கெய்சர் வீதியில் அமைந்திருந்த மேமனின் புடவைக் கடைக்கு காணாமல் போன தமிழ் நேசனோடு பயணித்த அனுபவங்கள்.

இவைகளோடு ஸ்ரீதர் பிச்சையப்பாவின் சின்ன அறைக்குள் இலக்கியத்தை நகைச்சுவையாக்கும் பணியில் மேமனோடு நானும் நண்பர்களும் வகைக் கவியரங்குகள் ஸ்தம்பித்த பின் பேரூந்துகளில் புத்தகம் வாசித்து செல்லும் மனிதனாய் மேமனை பார்த்திருக்கிறேன். எப்பொழுதும் இலக்கியத்தின் ஆணிவேர்களைத் தேடி அலையும் மனோபலம். வட இந்தியாவிருந்து வந்தவர்களின் தமிழ் ஆடவத்தை கவிஞர், கட்டுரையாளர், விமர்சகர் கட்டுரையாளர் என்ற பரிணாமத்தில் இயங்கி மேமன்கவி போன்றவர்கள் நினைவூட்டி வருகிறார்கள்.

நாம் விடும் தவறுகளை இள வயதிலிருந்தே அறிந்துவரும் இலக்கிய நண்பர் மேமன்கவிக்கு இதய வாழ்த்துக்கள். அகவையின் ஞாபகத்தில்!

இவர் இலக்கியத்தை நேசிக்கிறாரா? மானுடத்தை நேசிக்கிறாரா?

—ராஜாஜி ராஜகோபாலன், கனடா—

இவர் இலக்கியத்தை நேசிக்கிறாரா? மானுடத்தை நேசிக்கிறாரா? இவற்றுக்கிடையில் மயிரிழை வித்தியாசம்தான். ஆனால் என் சந்தேகம் இவரோடு நான் இலக்கிய மழையில் முதன்முதல் நனைந்து கொண்ட காலத்திலிருந்து அடிக்கடி என் மனதில் தோன்றியதுண்டு.

மானுடத்தை நேசிப்பதுதானே இலக்கியம், இந்தச் சந்தேகம் எனக்கு இப்போது தோன்றுவதில்லை. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஒரு நாள், நியூ யார்க் நேரப்படி எனது வீட்டில் அதிக ஆரவாரமில்லாத, பிற்பகல் ஐந்து மணி. முகநூலைத் திறக்கிறேன்.

புகோளத்தின் இன்னொரு புள்ளியில் அப்போது பேயுறங்கும் நடுச்சாமம். ஆனால் மேமனுக்கு அன்றிரவு தூங்கவேண்டிய நேரம் மேலும் தள்ளிப் போய்க் கொண்டேயிருக்கிறது.

எனக்கு நிச்சயமாய்த் தெரியும், எதையோ எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார். உடனே நானொரு செய்தி அனுப்புகிறேன்,

“மேமன், நேரமாகிவிட்டது, படுக்கப்போங்கள்!” செய்தி மட்டுமல்ல அன்புக் கட்டளையும் கூட.

“கொடகே சாகித்ய விழா தொடர்பில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறேன், முடிந்ததும் படுக்கப்போவேன்.”

இதோ பார், கெட்டுப் போகிறேனென்று இவர் பந்தயம் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறார். இவரோடு மேலும் என்ன பேச்சு? அடுத்த செய்தி மேமனுக்கு அல்ல, நம்மிருவருக்கும் நெருங்கிய நண்பரான வதிரி ரவீந்திரனுக்கு.

“ரவி, மேமனைக் கொஞ்சம் ஓய்வு எடுக்கச் சொல்லுங்கள்.” அடுத்த நாள் ரவியின் பதில் வருகிறது:

“சொன்னால் கேட்டால் தானே!”

ரவியும் நானும் மட்டுமல்ல, நம்மைப்போன்ற இன்னும் பல நட்பு உள்ளங்கள் மேமனுடன் இலக்கிய உறவு கொண்டு வாழ்கின்றன, அவரின் நலத்தையெண்ணி வாடுகின்றன. ஆனால் மேமன் தான் ஒருபோதும் ஓயப் போவதில்லையெனக் காங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்.

காரியம் கொடகேயோடு முடிந்துவிடவில்லை. பிரேம்ஜியின் மறைவுக்கு அனுதாபச் செய்தி எழுதவேண்டும். டொமினிக் ஜீவா பிறந்த நாள் கொண்டாட்டம் ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும். புதிய நூல்களின் வடிவமைப்பும் கைநிறைய இருக்கிறது. உங்கள் புத்தக அலுவல்கள் அத்தனையும் நான் செய்கிறேன், கவலைப்படாதீர்கள். புரவலர் ஹாசிம் உமர் வெளியிடும் நூல்கள், வகவம் கவியரங்கு, யாழ் இலக்கியக் கூட்டம்.

இன்னும், இன்னும் எண்ணற்ற இலக்கியக் கடமைகள் மேமனின் விரலிலும் நாவிலும். ஒருபோதும் ஓய்வற்ற கால அட்டவணை!

மேமனின் மணிவிழாவரை மட்டுமல்ல பொன்விழா, தங்கவிழா,

அதற்குப் பிறகும் இப்படித்தான் ஓடியோடி உழைத்துக்கொண்டிருக்கப்போகிறார் மேமன் கவி!.

பேனா நண்பன் மேமன்கவி

ஏ.எல். அப்துல் ஸலாம், அக்கரைப்பற்று

மேமன்கவி என்று எல்லோருக்கும் அறிமுகமான அப்துல் கரீம் அப்துல் றஸாக் (லாகானா) எனது மிகவும் நெருக்கமான குடும்ப நண்பர். நானும் இவரும் “மித்திரன்” வார இதழில் வெளியான “பேனா நண்பர்” பகுதி மூலம் ஒருவருக்கொருவர் அறிமுகமானோம். அவருடைய விலாசம் அப்பகுதியில் வெளிவந்திருந்தது. அதில் அவரது பெயர் ஏ.கே.ரஸாக் என்று இருந்தது. நான் நட்புக்கரம் நீட்டி என்னை அறிமுகப்படுத்தி எழுதிய கடிதத்துக்கு அவரிடம் இருந்து பதில் கடிதம் வந்தது. அவருக்கு வந்த பல நட்பு வேண்டுகோளை எல்லாம் நிராகரித்து எனது நட்பு வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொள்வதாகத் தெரிவித்திருந்தார். அன்றில் இருந்து இன்று வரை எங்கள் நட்பு சுமார் நான்கு, ஐந்து தசாப்தங்களாக நீண்டு கொண்டே இருக்கிறது.

நான் ஏதும் பணிவிடை காரணமாகக் கொழும்பு சென்றால் இவர்கள் வீட்டிலேயே தங்கிவிடுவேன். என்னைக் குடும்பத்தில் உள்ள ஒருத்தர் போல் கவனித்துக் கொள்வார்கள். சினிமாவுக்கும், இலக்கிய கூட்டங்களுக்கும் ஒன்றாகச் செல்வோம். இவருடைய முதல்கவிதை நூலான “யுகராகங்கள்” கல்முனையிலும், “ஹிரோசிமாவின் ஹீரோக்கள்” எனும் கவிதை நூலை அக்கரைப்பற்றிலும் நானே ஏற்பாடு செய்து நடத்தினேன்.

மேமன் சமூகம் வியாபார சமூகமே தவிர படித்த சமூகம் அல்ல. எட்டாம் வகுப்பு மாத்திரமே தமிழ் மொழியில் படித்த இவருடைய தாய்மொழி மேமன் மொழியாகும். இதற்கு எழுத்து இல்லை. இருந்தாலும் மேமன்கவி தமிழ்மீது கொண்ட பற்றுதலால் தமிழைக் கற்று இலங்கையில் பிரபலமான கலைஞர்களில் ஒருவராகத் திகழ்கிறார். பன்முக ஆளுமை கொண்ட இவர் “கணிப்பொறி” சம்பந்தமான அறிவும் மிகைக்கப் பெற்றவராகத் திகழ்கிறார்.

ஏப்ரல் 29-2-2017 அன்று தனது 60ஆவது அகவையைப் பூர்த்தி செய்யும் கவிஞர் என்று சொல்வதை விடவும் எனது உயிரினும் மேலான நண்பன் எல்லாச் சுகங்களும் பெற்று நீடுழி வாழ்த்துகிறேன்.

அரை நூற்றாண்டு கால நேசம்

ஏ. சத்தார் முஹம்மத்

நண்பர் மேமன்கவி எனது பால்ய கால நண்பர். அவரது தந்தையாரும் எனது தந்தையாரும் நண்பர்கள். நாங்கள் சிறுவர்களாக இருந்த காலத்தில் எங்கள் இருவரது இல்லங்கள் அருகருகே இருந்தமையால் ஓய்வு நேரங்களில் எனது தந்தையாரைச் சந்திக்க அவரது தந்தையார் அடிக்கடி எங்கள் வீட்டுக்கு வருவார். அப்பொழுதெல்லாம் ‘பாபு’ வை (இதுதான் அவரது வீட்டுப் பெயர்) அழைத்து வர தவறுவதில்லை. தந்தையர் இருவரும் அவர்களது பேச்சில் மூழ்கி இருக்கையில், நாங்கள் இருவரும் எங்களுக்கான உலகில் சஞ்சரிக்கத் தொடங்கிவிடுவோம். இப்படியாக மேமன்கவி ஆரம்பித்த நேசம் அரை நூற்றாண்டு காலமாக தொடர்கிறது.

என்னுடன் தொடர்புகொள்ளும் தமிழ் அன்பர்கள் நான் மேமன் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவன் என்று அறிந்த பின் மேமன்கவி பற்றி விசாரிப்பார்கள். அது எனக்குப் பெருமையாக அமையும். இன்று அவர் இலங்கை இலக்கியத்துறையில் அடைந்திருக்கும் பிரபலத்தை காணும் பொழுது பெருமையாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் இருக்கிறது. அவருக்கு, 60 வது பிறந்த நாள் வாழ்த்துக்கள்!

மேமன்கவி: விழுகாலைப் பொழுதுகள்

-எஸ்.ஐ. நாசூர் கனி-

மேமன்கவி - இன்று நான்கு பேர் அறிந்த நண்பனாக எட்டு பேர் அறிந்த அன்பராக இலக்கியத் தெருக்களில் உலா வருகின்றார். ஆனால் - நானோ, இதே மேமன்கவியின் விழுகாலைப் பொழுதுகளை ஆரம்ப கால நிலைமைகளை அசைபோடுகின்றேன்.

ஓ! அந்த நாள் எவ்வளவு இனிமையானது என்பதை நினைத்துப் பார்க்கின்றேன்!

நான் எழுத்துலகிற்கு வந்த (1963) ஆண்டிலிருந்து பதினொரு ஆண்டுகளின் பின் (1974) தமிழ் எழுத்துலகிற்கு வந்த அப்துர் ரஸாக் எனும் மேமன்கவியை முதன் முதல் எங்கே கண்டேன்? எண்ணிப் பார்க்கின்றேன்.

சிவப்புச் சிந்தனையாளர்களான எழுத்தாளர்களான மறைந்த பிரேமஜி, எச்.எம்.பி. முஹிதீன், சுபைர் இளங்கீரன், போன்றோர் பண்டாரநாயக்கா ஞாபகார்த்த சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் முதன் முதல் தமிழ் ஒலிக்க தமிழ் விழாவாக நடத்திய எழுத்தாளர் மாநாட்டு நிகழ்ச்சி நிரலின்படி இடைவேளை நேரம். மண்டபத்தினுள் நிறைந்திருந்த பேனா மன்னர்கள் எல்லாம் வெளியே வந்து தேனீர் அருந்திக் கொண்டிருந்தனர். அப்போது என்னை அடையாளம் கண்டு, என்னருகே வந்து, தன்னை 'இன்னார்' என அறிமுகம் செய்து, ஒரு காத்திரமான நீண்ட உறவுக்கு உரமிட்டார் அப்போ இளைஞராகவிருந்த மேமன் கவி எனும் அப்துல் ரஸாக்.

'மேமன் சமூகத்திலிருந்து தமிழுக்கு ஒரு கவிஞனா?' என்ற வியப்போடும், விருப்பத்தோடும் அன்று அளவளாவி ஆரம்பமான இலக்கிய உறவு, நாளிலும் பொழுதிலும் வளர்ந்து வரலாயிற்று.

.1981 சிந்தாமணியில், "ஜிலேகா ஸ்ரீ சலைகா" எனும் சிறுகதையை எழுதினேன். இது இந்நாட்டில் வாழும் மேமன் பாய் சமூகத்தின் கட்டுப்பாடொன்றை உடைக்கும் கதை. இதற்கு சாதக பாதக விமர்சனங்கள் பல வந்ததால், நான் இக்கதை தொடர்பாக ஒரு விளக்கம் எழுத வேண்டியதாயிற்று. இது சம்பந்தமாக ஆசிரியர் சிவநாயகத்தாரிடம் கலந்துரையாடியபோது, "மேமன்கவி என்ற இளைஞன், மேமன் சமூகத்திலிருந்து தமிழ் எழுத்துலகை வந்திருக்கிறார். இந்த இளைஞரை நாம் தூக்கிவிட வேண்டும். இந்த மேமன்கவியைத் தொட்டு, விளக்கம் எழுதி வாரும்" எனப் பணித்தார்.

இரவு 11.00 மணியளவில் என் வீட்டுக் கதவு தட்டப்பட்டது. எழுந்து சென்று திறந்தேன். மேமன்கவி ஒரு நூலோடு நின்றபடி, அதனை என்னிடம் தந்து, "நாளை காலை **SLBC** யில் இலக்கிய மஞ்சரி ரெகோர்டிங். இதைப் படித்து ஒரு நயவுரை அல்லது ஒரு விமர்சனம் எழுதி வாருங்கள்" என உரிமையோடு தந்து செல்வார். மறுநாள் ரெகோர்டிங் நடக்கும் போது ஆக்கம் ரெடி.

இப்படி பல நாள் - பலமுறை மேமனுக்கு உதவி செய்ததைத் தொட்டு, "தினகரன்" வாரமஞ்சரியில் என்னைப் பற்றி மேமன் எழுதிய கட்டுரையொன்றில் "நான் **SLBC** யில் நடத்திய இலக்கிய மஞ்சரியின் பாதி வெற்றி சத்திய எழுத்தாளன் கனிக்கே உரியது" என மனந்திறந்து எழுதிய வரிகள் சாஸ்வதமானவை.

இப்படியாக இன்று இலங்கைத் தமிழ் எழுத்துலகில் பேசப்படும் மேமன்கவியின் எழுத்துலக விழுகாலைப் பொழுதில் என்பங்கும் - பாத்திரமும் விரவியுள்ளதை மறக்குமோ நெஞ்சம்?

கவிபாய் எனும் தமிழ்க் கவிஞன்

வதிரி சி.ரவீந்திரன்

எழுபதின் ஆரம்பங்கள்
என் மாமனார் குணசிங்கம்
“ரசாக்” என்னும் பையனை
எனக்கு அறிமுகமாக்குகின்றார்.

சிவந்த மேனி - சோர்ந்த மெல்லிய தோற்றம்
அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக
அரும்பிய மீசை.

அவரருகில் நிறைய நூல்கள்!
வாசிப்பின் ஆழ்ந்திருந்தார்!
வயது அதிகமில்லை
பதினாறு தான்!

நேசிப்பில் தொடங்கிய
நாள் முதலாய்
நாமிருவரும் நண்பர்கள்

மல்லிகையின் கவிதையூடாய்
எங்கள் நட்பு மலர்ந்தது

காலங்கள் கடந்து செல்ல
இவரோர் கவிஞராகின்றார்
மேமன் சமூகத்து மேமன்கவியானார்

ஞானம் கொண்டவராய்
கவிதை, விமர்சனம், ஆய்வுகளில்
அகலக் கால்பதித்து
அகிலத்தில் இவன் பெயர் விரிந்தது.
“ கவிபாய்” என்று
புறக்கோட்டை வீதிகளில்
நகர முதலாளி முதல் நாட்டாமை வரை
இவர் பெயர் பேசும்.

அடங்கி ஒடுங்கி இருந்தயெனை
அடிக்கடி தட்டி எழுப்பும் நண்பன்!
எந்தன் கவிதைகளை
என்னிடம் பறித்தெடுத்து
நூலாக்கி வைத்து என் பெயரையும்
பதியவைத்த நண்பன்!

கருத்து மோதல்களிலும்
நட்பினை இழக்காத
பண்பு கொண்டோன்
வளரும் படைப்பாளிகளை
வளர்த்தெடுக்கும் நண்பன்!

மணிவிழா நாயகன்
மேமன் கவியே
உன் பணி இன்னும் உயர
இந்நாளில் வாழ்த்துகின்றேன்!

பெருமைக்குரிய நம்கவி

வசந்தி தயாபரன்

எழுபதுகளின் பிற்பகுதியில் இலக்கியக் கூட்டங்களின் முன்வரிசையில் ஓர் இளைஞன் அமர்ந்திருப்பான். அன்று, அவன் பெயரைப் பலரும் அறிந்திருக்கவில்லை. தொடர்ந்து வந்த வருடங்களில் அவனது பேனாவிலிருந்து புறப்பட்ட கவிதைகள், புயலாகபூவாசமாகஎரிதழல்களாக அவன் பெயரைக் காற்றின் திசையெங்கும் காவிச் சென்றன.

மேமன்கவி...இன்று உலகறிந்த தமிழ்க்கவி! பெருமைக்குரிய நம்கவி! அவனது இலக்கியப் பயணம், தமிழின் நவீனச் செல்நெறிகளுடன் கைகோர்த்து நடைபயில்கின்றது. மணிவிழா ஆண்டு, மேமன்கவியின் மேன்மைமிகு செயற்பாடுகளின் தொடக்கமாக முகிழ்க்கட்டும்.

வாழ்த்தி மகிழ்கின்றேன் ...!

எம் .எம் . ரீர் முஹம்மத் மாத்தளை .

இவரை அப்துல் ரசாக் என்றால் இவரின் குடும்பத்தை தவிர இலங்கையில் வேறு யாருக்கும் தெரியாது ஆனால் “மேமன்கவி” என்றால் உலக தமிழ் இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர்கள் அனைவருக்கும் இன்னொன்று தெரியும்

பல கவிதை நூல்கள் எழுதி வெளியிட்ட இவ்வு , ஏராளமான கவியரங்குகளில் பங்கு பற்றிக் கவியரங்க ரசிகர்களின் கரகோசத்தைத் தனக்குச் சொந்தமாக்கி கொண்டவர். மேமன்கவி உலக தமிழ் இலக்கிய ஜாம்பவான்கள் , படைப்பாளிகள் பேராசிரிய பெருமக்கள் யாவரோடும் மிக நெருங்கிய தொடர்போடு இருக்கும் திறமைக்கு சொந்தக்காரர்.

இவ்வு மதம் இனம் மொழி கடந்து அனைத்து இன மக்களோடும் கலந்து பழகும் மனித நேயம் மிக்க பண்பாளர். இவர் இத்தனைக்கும் மேமன்கவியின் தாய் மொழி தமிழ் கிடையாது. வட-இந்தியா சேர்ந்த எழுத்து வடிவம் இல்லாத “மேமன் பாஷைதான்” மேமன்கவியின் தாய் பாஷை. இப்படி வேறு மொழியை தாய் பாஷையாய் கொண்ட மேமன்கவி நமது தாய் மொழியான தமிழ் மொழியில் இந்த “போடு” போடுகின்றார் என்றால் தமிழ் மொழி மேல் இவரின் பாசம் கண்டு யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே ., மேன்மை தாங்கிய மேமன்கவி நிறைவான ஆரோக்கியதோடும் நீடிய ஆயுளோடும் தமிழோடும் தேன் சுவையோடும் பல்லாண்டு பல்லாண்டு பெரு வாழ்வு வாழ்ந்திட வாழ்த்தி மகிழ்கின்றேன் ...!

மேமன்கவி ஒரு சகல கலாவல்லவன்

மு. தயாபரன்

மேமன்கவியை ஒரு கவிஞன் என்று சொல்வதைவிட, சகலகலாவல்லவன் என்று அழைப்பதே பொருத்தமானது.

தொழில் ரீதியாக அவன் ஒரு வர்த்தகன் என்றபோதும், பொதுவெளியில் கவிஞன், கட்டுரையாளன், புதிப்பாளன், பேச்சாளன், விமர்சகன், விழா ஏற்பாட்டாளன், நல்லிணக்கச் செயற்பாட்டாளன் என்ற பல முகங்கள் அவனுக்கு உண்டு.

அவற்றுக்கும் மேலாக, வள்ளுவன் கூறியதுபோல பாராட்ட வேண்டிய இடத்தில் பாராட்டவும், இடித்துரைக்க வேண்டிய இடத்தில் உரிமையுடன் கடிவாளம் பிடிக்கவும் தயங்காத உண்மை நண்பன் அவன்.

மேமன்கவியின் இந்தக் குணமே, என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. மணிவிழாக் காணும் இப்பொழுதில், என் நண்பன் பல்லாண்டு வாழப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இரண்டாம் சக்கரம்

திக்குவல்லை கமால்

மல்லிகையின் 'இளந்தளி'ராக மேமன்கவி அறிமுகமானார்.

முற்று முழுதாக இலக்கியப் பின் புலமற்ற மேமன் வியாபாரச் சமூகத்திலிருந்து, தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொள்ளாத மேமன்கவி - அப்துல் ரஸாக் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு வந்திருப்பதாக அப்போது டொமினிக் ஜீவா பிரகடனம் செய்தார்.

இலங்கைப் புதிப்பாக மேமன்கவியின் 'யுகராகங்கள்' வெளியாகியது. அதைத் தொடர்ந்து இந்தியப் புதிப்புக்களாகவும் சில கவிதைத் தொகுப்புகள் வெளிவந்தன. அவரது நான்காவது தொகுப்பான "நாளைய நோக்கிய இன்றில்..." சாகித்திய மண்டல விருது கிடைத்தது. அதுவே தமிழிலே புதுக்கவிதை பெற்ற முதலாவது சாகித்திய விருதுமாகும்.

'மல்லிகை'க்கு எழுதியும் உதவியும் வந்த மேமன்கவி, கொழும்பிலிருந்து மல்லிகை வெளிவரத் தொடங்கியபோது அதன் நெருங்கிய ஒத்துழைப்பாளராக மாறினார்.

இதற்குச் சமாள்தரமாக இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்துடனும் பிரேம்ஜியுடனும் இணைந்து களச் செயற்பாடுகளிலும் இயங்கி, தன்னை ஒரு முற்போக்கு இலக்கியவாதியாக உறுதிப்படுத்திக் கொண்டார்.

கவிதை மாத்திரமே எழுதிக் கொண்டிருந்த மேமன்கவி ஓவியம், சினிமா, நாடகம் என்றும் நூல் மதிப்பீடுகளின்றும் எழுதலானார். கணினிக் கையாளுகையில் திறன் பெற்று, வலைத் தளங்களில் சஞ்சரித்து அவற்றை அறிமுகம் செய்தார். கூடவே கணினி வடிவமைப்புக் கலைஞராகவும் தன்னை வளர்த்துக் கொண்டார்.

நவீன சித்தாந்தம், கருத்தியல, எழுத்துக்களில் தேடல் மிகுந்தவராய், அந்த வாசிப்பினூடாக பின் காலனித்துவ இலக்கியங்களால் ஈர்க்கப்பட்டு அதுபற்றி பேசவல்லவராக மாறினார்.

முன்பு இலக்கியமென்றால் கொழும்புத் தெருக்களில் ஓடித்திரியும் மேமன்கவி, இப்பொழுது பல அமைப்புக்களோடு தொடர்புபட்டுப் பறந்து பறந்து இலக்கியம் செய்கிறாரென்றால் அதில் தப்பில்லை. அவரது கொழும்பு வாழ்க்கையும், தொடர்புகளும், இயல்பான ஆர்வமும் அதற்கு சாதகம் எனலாம். இ த ன ா ல் அவருக்கு புகழும் பிரபலமும் அமோகமாகக் கிட்டுவது வாஸ்தவம்தான்.

அதே நேரத்தில் அதற்கொரு மறுபக்கமும் இருக்கிறதென்பதை எந்தளவுக்கு மேமன்கவி புரிந்துகொள்கிறாரென்று தெரியவில்லை. பொதுத் தளத்தில் இயங்குபவர்களுக்கு தொடர்ச்சியான சுயவிமர்சனம் தேவை என்பார்கள்.

மேமன்கவிக்கு மணிவிழா, தமிழ் கூழலில் இலக்கியம் செய்யும் போது, இப்படியான விழா எடுப்பதில் தப்பில்லை. அறுபது வயதென்பது ஒரு வாழ்க்கைச் சக்கரமென்று இந்துக்கள் கூறுவர். அதன்படி இன்னொரு சுழற்சியின் ஆரம்பத்தில் மேமன்கவி நிற்கிறார். இந்தப் புத்தாரம்பத்தில் நுழையும் போது, மேற்சொன்ன சுய விசாரணையின் சாராம்சத்தையும் மனசோடு கொண்டு போவதில்தான் அவரது எதிர்காலப் பிரகாசம் தங்கியுள்ளது.

மேமன் சமூகத்திலிருந்து ஒரு தமிழ்க் கவிஞன்

அல்ஹாஜ் ஏ.எச்.எம். அஸ்வர்

முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள்
முன்னாள் இராஜாங்க அமைச்சர்.

நம் தேமதுரத் தமிழுக்குப் பணியும் – அணியும் செய்தோரில், மேல் நாட்டுப் பிற மொழிப் பிரமுகர்கள் பலர் இடம் பிடித்துள்ளனர். இதற்கு உதாரணமாகப் பலரை பட்டியலிடலாம். புதச் சோறாக, வீரமா முனிவரை கொள்ளலாம். அவர் செய்துள்ள தமிழ்ப் பணிகளை அள்ளலாம்.

இந்த வரிசையில், நம் காலத்தில், அதுவும் நம் இலங்கைத் திருநாட்டில், பிற மொழிச் சமூகத்திலிருந்து தமிழுக்கு தமிழ்க் கவிதைத் துறைக்கு வந்திருக்கும் ஒருவரே, சகோதரர் மேமன் கவியாவார். இவரது இயற் பெயர் அப்துர் ரஸாக் என்பதாகும். இவரது தாய்மொழி வீட்டு மொழி எல்லாம், “மேமன்” மொழியேயாகும். இது ஒரு வட-இந்திய மொழிகளின் வழி வந்த துணை மொழியாகும். இந்தியாவின் மகாத்மா காந்தி பிறந்த குஜராத் மாநிலமே இவரது பூர்வீகமாகும். எனினும் இவர் ஒரு தமிழ்க் கவிஞனாகப் புகழ்பெற்றுள்ளார்.

தமிழ் மொழி மூலம் பயின்று, தமிழின் சுவையால் கவரப்பட்டு, தமிழ்க் கவிதையால் கட்டித் தழுவப்பட்டு, 1974 முதல் இலங்கைத் தமிழ்க் கவிதைத் துறையில் ஒரு கவிஞனாகக் காலடி எடுத்து வைத்து, தளிர்நடை பயின்று வந்த இந்த மேமன்கவி, இன்று இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் கவிதைப் பிரியர்களால் நன்கு அறியப்பட்ட ஒரு கவிதைப் படைப்பாளியாகத் திகழ்கிறார். இலங்கைத் தமிழ்ப் புதுக்கவிதை வரலாறு எழுதப்பட்டால், அதில் சகோதரர் மேமன்கவி நிச்சயம் இடம் பெறுவார் எனத் துணியலாம். அந்தளவிற்கு இந்த மேமன்கவியின் பங்களிப்புகள் கணிசமானவை.

எதையும் சாதிக்கும் எண்ணத் துடிப்பு மிக்க இந்த மேமன்கவி, இலங்கை மட்டுமின்றி, தமிழ்நாடு மலேஷிய தமிழ்க் கவிஞர்களாலும் நன்கு பரிச்சயம் கொண்ட ஒரு படைப்பிலக்கியவாதி ஆவார். பல கவிதை நூல்களை கடந்த காலங்களில் வெளியிட்டுள்ள இந்த மேமன்கவி, தொடர்ந்தும் எழுத வேண்டும். இன்னும் பல நூல்களை வெளியிட வேண்டும். தமிழுக்கும் – தமிழ்க் கவிதை இலக்கியத்திற்கும் மேமன்கவியின் பாங்காற்றல் மென்மேலும் தேவை என்பதால், தனது மணிவிழாவை கொண்டாடும் நினைவாக வெளிவரும் மணிவிழா மலர் மூலம் எனது வாழ்த்துக்களை சமர்ப்பிப்பதில் சந்தோஷிக்கிறேன். வாழ்க மேமன்கவி! வளர்க அவரது கவிதைப்பணி!

வீ யா து மனிதர்களாகட்டும் !!!
ழ் ரா வ
வ யீ ழ்
து னு வா
ம்

-மேமன்கவி-

மேமன் கவிக்கு என் வாழ்த்துரைகள்

பேராசிரியர் எம்.எஸ்.எம். அனஸ்

நல்ல கவி உள்ளமும் மானிட நேயமும் இலக்கிய தாகமும் ஒன்றிணைந்ததுதான் மேமன் கவிக்கான எனது மனம் கூறும் அர்த்தமாகும். மேமன் கவியை நேரில் கண்டமுதல் சம்பவம் ஒரு தசாப்தத்தைக் கடந்ததாக இருக்கலாம். ஆனால் 1970,80 கால இலக்கிய வாசிப்பிலும் முக்கிய கவிஞர்களின் பட்டியலிலும் மேமன் கவிக்கு ஒரு தவிர்க்க முடியாத இடம் இருந்ததை நினைவுப் பதிவுகள் கூறுகின்றன.

பின்னர்,கட்டுரையாளர், இலக்கியப்பிரமுகர், பம்பரமாய்ச் சமுன்று இலக்கிய உலகின் செயற்பாட்டுச் சமுற்சி என்ற சக்கரங்களில் ஒன்றாகிப் பணிகள் புரிபவர் என்ற பல படிநிலைகளில் மேமன்கவியின் இலக்கியப் பணிகள் வியாபித்து இருப்பதைக் காண்கின்றேன்.

துரைவி,மல்லிகை,கொடகே போன்ற இலக்கிய நிறுவனங்கள் பதிப்பகங்கள்,சஞ்சிகைகள் மூலம் தொடர்ச்சியாக இலக்கியப் பணிகள் புரிந்து வருவதையும் நாம் பார்த்து வருகிறோம். கொடகே விருதுகளும் பல்வேறு நிறுவனங்களின் தொடர்புகள் ஊடாக இலக்கிய உலகுக்கான பணிகளும் அவரை ஒரு இலக்கியப் பிரமுகர் என்ற நிலைக்கு உயர்த்தி உள்ளன. விருதுகளாகவும்,பிரசுர உதவிகளாகவும் தமிழ் பேசும் இலக்கியவாதிகளுக்கும் குறிப்பாக முஸ்லிம் இலக்கியவாதிகளுக்கும் சென்றடைவதில் மேமன் மேற் கொண்டுவரும் முயற்சிகளை நாம் பாராட்டாதிருக்கமுடியாது.

தமிழ் - முஸ்லிம் இலக்கிய நட்புறவுக்கும் சிங்கள- தமிழ் - முஸ்லிம் இலக்கிய நட்புறவுகளுக்கும் மேமன் கவி ஒரு பாலமாகச் செயற்படுவதை இலக்கிய உலகுநன்கறியும். நமது எழுத்தும் நமது உலகமும் மட்டும் என்று இருக்காது இலக்கியம், இலக்கியவாதிகள் இலக்கியபதிப்புகள் இலக்கிய வெயிடீடுகள், இலக்கிய உரையாடல்கள் என எல்லாப் பிரிவுகளிலும் இயங்கி தமது நேரத்தின் பெரும் பகுதியை இலக்கியத்திற்காகச் செலவிடுபவர் மேமன்கவி. தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் இலக்கியச் செயற்பாட்டின் தவிர்க்கமுடியாத பங்களியாக இன்று மேமன் கவி விளங்குகின்றார் என்பது மிகையான கருத்தன்று.

மேமன் இன மக்களின் மொழிக்கும் பண்பாட்டிற்கும் சொந்தக்காரனாக இருந்தாலும் இன்று அவர் தமது கவிதைகளாலும் இலக்கியப் பணிகளாலும் தமிழ் கவிஞர் தமிழ் பேசும் உலகின் இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர். அவருடைய வாசிப்பு, நூல் சேகரிப்பு, நூல்கள் மற்றவர்களின் வாசிப்பிற்காக சென்றடையக் கூடிய நவீன தொழில் நூட்பவியல் தொடர்புகள் இடையறாத இலக்கியப் பணிகள் என்று நாளொன்றின் பெரும் பகுதியை இலக்கியப் பணிகளுக்காக அர்ப்பணித்து சுறுசுறுப்புடன் இயங்கி வருகிறார்.

முஸ்லிம் மற்றும் தமிழ் சமகால இலக்கியச் செல்நெறிகள், நவீனகோட்பாடுகள் பற்றி பரந்த வாசிப்பும்ஆய்வு மனப் பாங்கும் அவரிடம் உள்ளன. காலனித்துவ கால முஸ்லிம் எதிர்ப்பிலக்கியம்,பின்- காலனிய இலக்கியச் செயற்பாடுகள் பற்றிய எழுத்து முயற்சிகளில் அவர் ஆர்வமாகச் செயற்படுவதை நான் அறிவேன்.

போர்த்துக்கேயர் கால முஸ்லிம் இலக்கியங்கள். அவற்றின் காலனித்துவ எதிர்ப்பு உணர்வுகள் என்ன என்று அவர் இப்போது எழுப்பும் கேள்விகள் முக்கியமானவை. இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படாத இலங்கை முஸ்லிம்களின் இலக்கிய வரலாற்று எழுத்தியலில் அடிப்படைக் கேள்விகளும் பிரச்சினைகளும் அவரது கேள்விகளில் உள்ளன. இப்பிரச்சினை பற்றிக் கடந்த சில மாதங்களாக என்னுடன் அவர் பேசி வருகிறார்.

டொமினிக் ஜீவா,பண்ணாமத்துக்கவிராயர் போன்ற மூத்ததலைமுறையினரின் இலக்கியப் பணிகளை மக்கள் மயப்படுத்துவதிலும் இவர்களுக்கான இலக்கிய உலக மரியாதைகளைப் பெற்றுத் தருவதிலும் காட்டும் அதே உற்சாகத்தை நாச்சியாதீவு பர்வீனிலும் கெக்கிராவை ஸஹானாவிலும் படிகள் வளீம் அக்ரமிலும்,

அல்லது எழுத்துலகில் அறிமுகமாகத் துடிக்கும் ஒரு புது எழுத்தாளானிலும் காட்டிவருவதையும் இவ்வகைச் செயற்பாடுகளில் தொடர்ந்து ஈடுபடுவதையும் அவர் தனது வாழ்வுப் பணியாக ஏற்றுள்ளார் என்றே கூற தோன்றுகிறது.

எழுத்து, வாசிப்பு, விற்பனை என்பவற்றுக்கு அப்பால் ஓர் இயக்கசக்தி இலக்கியத்திற்குத் தேவை. தனது எழுத்திற்கு அப்பால் மேமன் கவி இதற்காக அதிக நேரத்தை செலவிடுகிறார். கவிதை வழியாகத் தனது கருத்துக்களைச் சொல்லி இலக்கிய கூட்டங்களில் ஒருதனி இடத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளும் சிறப்பைப் பல கூட்டங்களில் நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

மேமன்கவியுடன் சந்திப்பு என்றால் அது இலக்கியச் சந்திப்புத் தான். சந்தித்தல் நடந்த மறுகணமே பேச்சுக்கள் இலக்கிய உரையாடல்களாகிவிடும். புதிதாக வரும் நூல்கள் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள மேமன்கவி ஒரு தகவல் களஞ்சியம். இளம் எழுத்தாளர்கள் பற்றி அதிகம் தெரிந்து வைத்துள்ளார். அவர்களை அறிமுகப்படுத்துவதிலும் ஆர்வத்தோடு மேமன்கவி ஈடுபட்டு வருகிறார்.

தமிழ் இலக்கியத்துக்காக வாழும் மனிதன் இந்த மேமன், அப்படித் தான் எனக்கு எழுத்தத் தோன்றுகின்றது. மேமன் கவியின் எழுத்தும் இலக்கியப் பணிகளும் பல்லாண்டுகள் தொடரவேண்டும்.

வாசிப்புத் தாகம் தணியாத மேமன்கவி

ஐவாத் மரைக்கார்

1970 களின் நடுப்பகுதியில் 'மல்லிகை' மூலம் மேமன்கவியின் எழுத்துகள் எனக்கு அறிமுகமாயின. ஆயினும், அவருடன் எனக்கு நேரடித் தொடர்பு ஏற்பட்டது அதற்கு இரண்டொரு வருடங்களுக்குப் பின்னர்தான். 1980 களில் கல்வியமைச்சுடன் தொடர்பான பணிகளில் ஒரு வளவாளனாகப் பணிபுரியும் பொருட்டு கொழும்பில் தங்கியிருந்த நாட்களில் அவருடனான தொடர்பு அதிகரித்து நெருக்கமானது. நானும் கவிஞர் எம்.எச்.எம். ஷம்ஸ் தங்கியிருந்த இடத்துக்கு மேமன்கவி அடிக்கடி வருவதுண்டு. வரும்போது இளம் தலைமுறைக் கலை, இலக்கியக்காரர் எவரையேனும் தன்னுடன் அழைத்து வந்து எமக்கு அறிமுகப்படுத்தி நீண்ட நேரம் உரையாடிச் சென்றதால் அவை எமது நெஞ்சுக்கு இன்னும் நெருக்கமானார். அந்த உறவு இன்றுவரை தொடர்கின்றது. தனது தாய்மொழியல்லாத தமிழைக் கற்று, அதில் தேர்ச்சி பெற்று, எழுத்தாளனாகிப் பெருமை பெற்றுவிட்ட மேமன்கவி 1970 களில் முகிழ்ந்த தமிழிலக்கியச் செயற்பாட்டாளர்களுள் புறக்கணிக்கப்பட முடியாத இடத்தைப் பெற்றுள்ளார்.

பன்முகப்பட்ட வாசிப்பு, ஆழமான நூல்களுக்குள்ளும் இறங்கி முத்துக்களைப் பொறுக்குவதில் காட்டும் தீவிர ஈடுபாடு என்பவற்றை எந்த நேரமும் அவர் கைகள் சுமந்திருக்கும் நூல்கள் மூலம் அறிந்துகொள்ளலாம். இன்றுவரை அவரின் வாசிப்புத் தாகமும் நூற்பசியும் தணிந்துள்ளதாகத் தெரியவில்லை.

கலை, இலக்கியத் துறையில் தனக்கெனக் கொள்கையொன்றை ஏற்றுச் செயற்பட்டாலும் மாற்றுக் கொள்கையுள்ளோருடனும் நட்புடன் பழகும் இயல்புள்ளவர் மேமன்கவி. கலை - இலக்கியச் செயற்பாடுகளில் கொள்கை முரண்பாடுகளைப் புறந்தள்ளி அவற்றில் கலந்துகொள்பவர். அண்மைக் காலமாகச் சிங்கள இலக்கியங்கள், இலக்கியவாதிகள், பதிப்பாளர்களுடன் நெருக்கமான தொடர்புகொண்டு தமிழ் - சிங்கள இலக்கிய உறவுக்குப் பாலமமைப்போரில் ஒருவராகவும் தன்னை ஈடுபடுத்தியுள்ளார். இவையனைத்தும் இலக்கிய உலகில் அவருடைய பங்களிப்பை அழிக்க முடியாதபடி ஆழப் பதித்துள்ளன.

இப்போது 60ஆம் அகவையைத் தொட்டுவிட்ட மேமன்கவியின் மணிவிழா சிறப்பாக அமையட்டும்.

சரித்திரத்தின் குறியீடாய்த் திகழ்ந்து நிற்பாய்!

—கம்பவாரிதி இ.ஜெயராஜ்—

உளம் மகிழ எங்களுடை மேமனுக்கு
 உயர்வான மணிவிழுவாம் எனும் செய்தி
 நலமுடனே செவிசேர மகிழ்ந்து போனோம்
 நண்பர்க்குப் பெருமை எனின் எமக்குமன்றோ!
 தலமதனில் கவி செய்து தனித்து நின்ற
 தன்னிகரில் பெரியோனுக்கு அகவை இன்று
 வளமுறவே அறுபதினைச் சாரும் செய்தி
 வற்றாத தமிழ்த் தாய்க்குப் பெருமை நல்கும்.

வேற்று மொழி இனமதனில் உதித்த போதும்
 வேர் தொட்டுத் தமிழதனின் பெருமையெல்லாம்
 சாற்றி உயர் புகழடைந்த கவிஞர் நல்ல
 சரித்திரத்தின் குறியீடாய்த் திகழ்ந்து நிற்பார்.
 ஆற்றுகிற தமிழ்த்தொண்டால் எங்கள் உள்ள
 அரியணையில் அமர்ந்தவரை அன்பினாலே
 போற்றி நிதம் புகழ்ந்திடுவோம் புனிதம் சேர்ந்து
 பொன்னான அவர் வாழ்வு மலர்க என்றே!

கம்பனுக்கு விழுவெடுக்கும் போதிலெல்லாம்
 கைகொடுத்து எமை ஊக்கும் பெரிய அன்பன்
 தெம்பு தர கவியரங்கம் இனிதாய் ஏறி
 திகழ்ந்திடவே பலதரமாய்ப் பாடி நின்றோன்
 அம்புவியில் உறவாகி நட்பைப் போற்றும்
 அருமைமிகு கவி மேமன் நூறைத்தொட்டு
 தம் பெருமை மீதூர்ந்து உலகில் வாழ
 தணியாத அன்பதனால் வாழ்த்தி நின்றோம்.

மேமன் கவி

- தமிழ்த்தென்றல் அலி அக்பர் -

கலை இலக்கிய உலகிலே

எது நடந்தாலும்
ஏமங்கேட்டு நிற்கும்
மேமன் கவி

கவிஞர்கள் எல்லாம்
காமன் கணைதொடுத்துக்
களமிறங்கிய காலத்தில்
வீமன்போல் வில்லெடுத்த
வீரியக் கவிஞன்

கோல் எடுத்தாலே
பாலாகவே வடியும்
பால்ய வயதிலும் கூட
சமுதாய
நோய் பற்றியே பாடி
மருந்தளித்தவன் - கூடவே
மரபு மட்டும் தான் என்பதை
மறுதலித்தவன்.
பாரிய புகழெல்லாம் - தன்
பால்யுத்திலேயே பெற்றவன்.

கருணை இவன் எழுத்தில்
கருக் கொண்டதால் - இவன்
கண்ணீரும் கரிக்காது
பசும் பாலாய்ச் சரக்கும்

விடியும் ஒவ்வொரு
பொழுதிலும் சளைக்காது
வேட்கையாய் விடுதலைப்
போர் தொடுப்பவன்
கலைஞர் கவிஞருக்குரிய
போராட்டமென்றால்
கணமும் தயங்காது தன்
பேர் கொடுப்பவன்

யாரையும் தாக்காது
முகஸ்துதிக்காகத்

தகுதிக்கு மேலே
யாரையும் தூக்காது
தராதர வரிசையைப்
பேணுகின்றவன்

வரிசையாய்ப் பலபுகழ்
பெற்றிருந்தாலும்
பணிவன்பின் மரபுகள்
மறக்காதவன்

இந்த
மணிவிழாக் காண்கின்ற
மணியான மனிதனை
பணிவாக நான் நின்று
போற்றுகின்றேன் - மனித
நேயம் மிகக் கொண்ட

மணி
விழா

பண்ணாளும் மன்னனை
மனதார நான் நின்று வாழ்த்துகின்றேன்.

மேமன்கவி

இவன் புகழ்
மென்மேலும் ஓங்க வேண்டும்
இகமெலாம் கீர்த்தியது பரவ வேண்டும்
இவன்

நூற்றாண்டு விழாவும்
கொண்டாட வேண்டும் - உலக
நூலோரெல்லாம் கூடி
வாழ்த்த வேண்டும்

**என் சிந்தனை இரவு
உங்கள் நேச யூபாளத்தில்
ஞானவிழயல் காண்கிறது!**

-மேமன்கவி-

ஆழ்மனக் கோலம் 'மேமன்கவி'

இதயராசன்

மழைத் துளியில் நனைந்திடச் சிறு வயதில் ஆசை. அதை விடப் பெரிய ஆசை, கவித்துளியில் நனைந்து நனைந்து சிலிர்த்திட, அத்தகையதொரு தருணத்தில் 'மல்லிகை மலரின் தேன் நுகர்ந்த பொழுதுகளில், தேன்வண்டாய் 'மேமன்கவி' என் கண்ணில் சிக்கினார். முகமறியா முழுமதியாய் மனத்திடை நிறைந்தார்.

பலதும் பத்துமாய் தேடித் தேடிக் கவி நுகர்ந்தேன். 'மேமன்கவி' தெவிட்டாத வரிகளாய், வசீகரமான சிறுசிறு துளிகளாய், ஆழ்மனக் கோலமாய், ஆழ ஊடுருவிப் பாயும் நதியாய், என் மனக் தேடல்களின் வெறுமைகளை உளவறிந்து, தூரிகை தீட்டிய ஓவியமாய் பிரமிக்க வைத்தார்.

எனது எண்ணத்தில் தோன்றிய சிந்தனைச் சிதறல்கள் அப்பப்போ தோன்றி மறைந்தவாறு, பொழுதுகள் புலர்ந்தும் புலராமலும் போயும் வந்தும் இருந்த காலமொன்றில், மேமன்கவியின் கவிதை ஒன்று கண்ணில் பட்டது. என்ன விந்தை, என் மனதின் படங்கள், அவர் கவியின் படமாய் விரிந்தன. என்னையே எனக்கு நம்ப முடியாத் தவியப்பு! அன்று மேமன்கவி என் இதயத்தின் சிம்மாசனம் போட்டு உட்கார்ந்தார். இன்றுவரை அப்படியே.

இடப்பெயர்வு, புலப்பெயர்வு, கொழும்பு வாசியாகி, இலக்கியச் சந்திப்புக்களில் மேமன்கவி நெருக்கமான நண்பராய். சந்திக்கும் பொழுதெல்லாம் இலக்கியம் பற்றியும், அதனோடு ஒட்டிய நவீன தொழில் நுட்பம் பற்றியும் ஆர்வமுற நயமாகப் பேசுவார்.

கவிதையோ, கட்டுரையோ, சொல்லாலோ அனைத்திலும் நீக்கமற நிறைந்திருப்பது விழுமியமும் ஆத்மாவின் உணர்வுகளுமே. விழுமியம் இல்லாவை உயிரற்ற சடம் என்பதை, இவரது எழுத்துக்கள் வெளிச்சம் போடுகின்றன. பாரிய கட்டுமானம் இல்லாமல், சிறுசிறு கட்டுமானமாய், சொற் சிக்கனத்தில் துருவப் பகுதி வீடமைப்புகளாய், அதிசயமாய் இவரின் சொற்கள் நர்த்தனமிடும். அதற்கு இணையாய் வன்மங்களையும், வக்கணைகளையும் சுழன்று, சுழன்று வீசி வீழ்த்தும் வாளின் லாவகமும் வாய்த்தவை.

மணிவிழாக் காணும் நண்பரை வாழ்த்தி, அறுபதுகளின் முதிர்ச்சியினையும், விளைச்சலையும் இனிமேல் அதிகமாக அறுவடை செய்யவேண்டும் என்று அன்பாய் வேண்டி, அவற்றின் சுகந்தத்தினையும் நறுவினையும் நுகர்ந்து, மாந்திட ஆவலோடுள்ளோம் என்றோதி, என்றென்றும் நிறைவோடு வாழ வாழ்த்தி மகிழ்கின்றேன்.

**நிலத்துண்டங்கள்
எல்லைக் கோடுகளுடன்
தேசங்களாய் உயிர்க்க-
மனுஷ உயிர்களா
வீரியத்துளிகள்?**

—மேமன்கவி—

அவருடைய இலக்கியச் செயற்பாடுகள் வியப்புட்புவன

பேராசிரியர் எம். ஏ. நுஃமான்

நண்பர் மேமன்கவியின் மணிவிழா மலருக்கு இந்த வாழ்த்துச் செய்தியை அனுப்புவதில் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அறுபது வயதிலும் இளைஞராக அவர் இயங்குகிறார். ஈழத்து இலக்கிய உலகில் அவர் தன்பெயரை உறுதியாகப் புதிவு செய்திருக்கிறார். அவர் பெயரை அறியாத யாரும் இன்று ஈழத்து இலக்கிய உலகில் இல்லை எனலாம்.

நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நான் அவரை அறிவேன். தனது பத்தொன்பதாவது வயதில் ஓர் இளங்கவிஞராக அவர் எனக்கு அறிமுகமானார். யுகராகங்கள் என்ற தனது முதலாவது கவிதைத் தொகுதிக்கு ஒரு முன்னுரை வேண்டி அவர் என்னை அணுகினார். நான் பொதுவாகத் தற்காலத் தமிழ்க் கவிதை தொடர்பான பிரச்சினைகள் பற்றித்தான் அதில் எழுதினேன். அவரது கவிதைகளை அதிகம் சிலாகித்து எழுதவில்லை. என்றாலும் அவர் எவ்வித மனக் குறையும் இல்லாது எனது முன்னுரையைத் தன் புத்தகத்தில் சேர்த்துக் கொண்டார். அது அவரது முதிர்ச்சியையும் மனப் பக்குவத்தையும் எனக்கு உணர்த்தியது.

அதன்பிறகு அவர் பல கவிதைத் தொகுதிகள் வெளியிட்டிருக்கிறார். பரிசுகளும் பாராட்டுகளும் பெற்றிருக்கிறார். நிறைய கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கிறார். தமிழுக்கு அந்நியமான - தான் பிறந்த சமூகத்தின் பெயரைத் தமிழில் அழிக்க முடியாத வகையில் புதிவு செய்திருக்கிறார்.

அவருடைய இலக்கிய செயற்பாடுகள் வியப்புட்புவன. மல்லிகை கொழும்புக்கு இடம் பெயர்ந்த பின்னர் டொமினிக் ஜீவாவுக்கு வலதுகரம் போல் செயற்பட்டிருக்கிறார். முற்போக்கு இலக்கிய அணியைப் பலப்படுத்துவதில் சலிப்படையாது உழைத்திருக்கிறார். தமிழ்- சிங்கள இலக்கிய உறவை வலுப்படுத்துவதில் கொடகே நிறுவனத்துடன் இணைந்து செயற்பட்டுவருகிறார். இவ்வகையில் அவரது பணிகள் முக்கியமானவை.

நண்பர் மேமன்கவி இன்னும் நீண்ட காலம் நலமுடன் வாழ்ந்து தொடர்ந்தும் இலக்கியப் பணியாற்ற வேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறேன்.

**குத்தியானா ஜனாகட் பாட்வா-ஆகிய
பாரதக் கிராமத்துத்
தத்துவங்களைப் பத்திரமாய்க்
காத்தவர்களின் இலங்கை மேமன்
புத்திரன் நான்.
சத்யமாய் பண்டிதன் அல்ல.
வித்துவமாய் எண்ணியதைக் கவிச்
சித்திரங்களாக்கிப் புறப்பட்டுள்ளேன்.
மனிதர்களைத் தேடி.....**

மேமன்கவியைப் பற்றிக் “காலம்” ஆனவர்கள் சொல்லிப் போனவைகள்.....

பிரேம்ஜி

மேமன் கவி இளைய தலைமுறைப் படைப்பாளிகளுள் தனக்கென ஓர் உயர்ந்த ஸ்தானத்தை நிலைநிறுத்திக் கொண்டுள்ளார். ஆழ்ந்த தமிழ் ஆர்வம், பவித்திரமான இலக்கியப்பற்று, தேனினுமினிய சுபாவம் இவரை இலக்கிய உலகில் உயரஉயர உயர்த்தியுள்ளன. புதுக்கவிதையைப் பழம்பெரும் மரபுக் கவிஞர்களும் மூத்த பெரும்

இலக்கிய ஆய்வாளர்களும் ஒரு இலக்கியப் பரிட்சார்த்த வடிவமாகத் தானும் ஏற்க மறுத்த ஒரு பகைப்புலத்தில் புதுக்கவிதைக்கு இலக்கிய அந்தஸ்தையும் பலமான இருப்பையும் பெற்றுக் கொடுப்பதில் மேமன்கவி காத்திரமான பங்களிப்பைச் செய்துள்ளார். மானுட வக்கரிப்புகளினதும், தனி மனித மன உளைச்சல்களினதும், தசை உணர்வு விகாரங்களினதும் வெளிப்பாடாக ஆரம்ப திசையில் இருந்த புதுக்கவிதைக்கு இதனாலேயே இலக்கிய உலகின் நிராகரிப்புக்கு உள்ளான இந்தப் புதிய ஊடகத்திற்கு மனித நேய, சமுதாயப் பிரக்கைப் பரிமாணத்தை அளிப்பதிலும் மேமன் கவி மேலான பங்குப் பணி ஆற்றியுள்ளார்.

பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி

“நண்பர் மேமன்கவி ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தில் கொழும்பைத் தளமாகக் கொண்டு எழுதும் எழுத்தாளர்களுள் மிகப் பெரிதும் தெரியப்பட்டவர்களில் ஒருவர் எனக் கூறலாம். ஈழத்துக் கவிதை வரலாற்றைப் பற்றிய எனது குறிப்பொன்றில் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொள்ளாதவர்கள் தமிழில் கவிதை எழுதப் புகும்பொழுதுத் தமிழின் பாரம்பரியமான யாப்பு வடிவங்கள் கிளப்பும் சவால்களிலிருந்து விடுபடுவதற்கு புதுக்கவிதை வாய்ப்பானதாக அமையும் என்பதை எடுத்துக் கூறி அதற்கு திரு மேமன்கவி அவர்களது கவிதைகளை உதாரணமாகக் குறிப்பிட்டு இருந்தேன்.”

- துரைவி வெளியீடாக வந்த மேமன்கவியின் ஆறாவது கவிதைத் தொகுப்பான ‘உனக்கு எதிரான வன்முறை’ எனும் தொகுப்புக்குப் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் வழங்கிய முன்னுரையில்.....

ராஜபுரீகாந்தன்

முன்னாள் தினகரன் ஆசிரியர்

இதயத்து நூலெடுத்துக்
கற்பனை நிறம் தோய்த்து
மொழியெனுந் தறியிலிட்டுத்
தமிழிற்குப் புதுப்பா ஆடை
நெய்பவர் மேமன்கவி

புதுக்கவிதை, கட்டுரை ஆகிய இலக்கிய ஊடகங்களின் மூலம் தனது நவ சிந்தனைகளை வீச்சுடன் படைக்கிறார். இதற்கு முன் நல்ல நூல்களையும் நல்ல நண்பர்களையும் பல்வேறு மானுடர்களையும் தேடித் தேடிப் படிக்கிறார்.

எனவே இவரது படைப்புகள் வீரியமுள்ளவையாகாக் காலக் குவியாடிகளாக ஜீவிதம் பெறுகின்றன.

கவிஞர் இ.முருகையன்.

“மேமன்கவி எங்களது சிறப்பான அவதானிப்புக்கு உள்ளாகிறார். வேறொரு மொழியைத் தாய் மொழியாகக் அவர், தாம் கற்றறிந்த இரண்டாம் மொழியாகிய தமிழ் மொழியின் வாயிலாக, தலைநகரத்துப் பட்டினக்கத்து நிலைகளைப் படமாக்கும்போது, குழந்தைகளின் மழலைகளைக் கேட்டுச் சுவைக்கும் அநுபவம் போல்வதொரு நயம் தோன்றவே செய்கிறது.....படிபடங்களைப் பெருந்தொகையிலே செட்டு மட்டில்லாமல் அள்ளி வீசுவதில் அநாயாசமான ஆற்றல் அவருக்கு உண்டு.”

- மேமன்கவி யின் “மீண்டும் வசிப்பற்றக்காக” முன்னுரையில்.....

கலாகூரி ஆர். சிவகுருநாதன்

“மேமன்கவியின் கவிதைகளும் பரந்த நோக்கங்கொண்டவையே. இவர் குறுகிய வட்டத்துக்குள் நின்று சுழல்பவர் அல்லர். மனிதநேசக் கோட்பாடுகளைப் பொருளாகக் கொண்டு கவிதை யாப்பவர். சமூகத்தில் இருக்கின்ற குறைபாடுகள் நீங்கிட வேண்டும் என்று தன் கவிதை மூலம் வற்புறுத்துகின்ற ஒரு பெருமகன். இவரது பணி நீடிக்க வேண்டும். இத்தகையவர்களின் பங்களிப்பே தமிழைச் சிறப்படையச் செய்யும். இவரது பணி மேலும் சிறப்படைந்துத் தமிழ் ஆர்வலர்களுக்கு மேலும் உதவும் வகையிலே வாழ்வில் சுபீட்சம் காணவேண்டும். என்று வாழ்த்துகிறோம்.”

- 22.11.1992 அன்றைய தினகரன் வாரமஞ்சரி ஆசிரியர் தலையங்கத்திலிந்து.....

நாவல்நகர் ப.ஆப்பீன்

“ இலக்கியத்தில் பின்-காலனியம், பின் நவீனத்துவம் உட்பட ஆயிரத்தெட்டு இலக்கியப் பிரச்சினைகளை தலையில் சுமந்த வண்ணம் கையடக்க தொலைபேசியில் முணுமுணுத்துக் கொண்டே தேடல்தேடல்....சதா புத்தக் காட்டில் வேட்டையாடும் இந்தக் கவிக்கு புரிந்துணர்வும், மானுட நேயமும் அதிகமதிகம்தான்.....எத்தகைய நெருக்கடியிலும் கரிசனையோடு கருமமாற்றும் இவரது சாணக்கியம் அலாதியானது.

ஒரு மெழுகுவர்த்தியைப் போல் பிறரின் பிரகாசத்திற்காய் கரைந்து உருகும் இலக்கிய நெஞ்சம் அவருடையதுதான்.

புதுக் கவிதைத்துறை தவிர தனது தனது இலக்கியத் தேடலின் விளைவாக கருத்துக்கள் முதிர்வடைந்து அவரிடம் வெளிப்படும் விமர்சனக் கருத்துக்கள் வாசகரின் சிந்தனையைக் தூண்டும் வகையானவை.”

- துரைவி வெளியீடாக வந்த மேமன்கவியின் ஆறாவது கவிதைத் தொகுப்பான ‘உனக்கு எதிரான வன்முறை’ எனும் தொகுப்புக்கு நாவல்நகர் ப.ஆப்பீன் அவர்கள் வழங்கிய பின் அட்டை குறிப்பிலிந்து.....

மேமன்கவியின் இலக்கியப்பணி மேம்பட வாழ்த்துகள்

-**வீ. தனபாலசிங்கம்**-

தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டிராத நண்பன் மேமன் கவி தமிழ்க்கவிஞனாக இலக்கிய உலகில் பிரவேசம் செய்து இன்று சிறந்த கவிஞராக, சிறுகதை எழுத்தாளராக, விமர்சகராக, ஆய்வாளராக வளர்ந்து இலங்கை கலை இலக்கிய அரங்கில் ஓர் ஆளுமையாக தலைநிமிர்ந்து நிற்பது கண்டு பெருமைப்படுகின்றேன்.

சுமார் நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் நண்பன் முருகபூதிதான் எனக்கு மேமன்கவியை அறிமுகம் செய்துவைத்தார். வீரகேசரியிலும் தினக்குரலிலும் நான் பணியாற்றிய காலகட்டங்களில் எனக்கும் மேமன்கவிக்கும் இடையிலான தொடர்புகள் வலுப்பெற்றன. இன்று மணிவிழாக் காணும் நண்பனுக்கு எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

எங்கள் டொமினிக் ஜீவாவின் மல்லிகையின் புந்தலில் வளர்ந்து நறுமணம் வீசும் இலக்கியவாதிகளில் முக்கியமான ஒருவர் மேமன்கவி. நாளடைவில் மல்லிகைக்கும் ஜீவாவுக்கும் பக்கபலமாகச் செயற்பட்ட மேமன்கவி எதிர்காலத்தில் ஜீவாவின் இலக்கிய மரபைப் பறைசாற்றப் போகிற ஓர் இலக்கியத் தொண்டனாக அடையாளப்படுத்தப்படுவார் என்பது நிச்சயம். நண்பனின் வாழ்வு வளம்பெறவும் இலக்கியப்பணி மேம்படவும் எனது வாழ்த்துக்கள்.

மேமன்கவியும் நானும் 37 ஆண்டுகளும்

அருணாசுந்தரராசன்,

ஆசிரியர், வளரி கவிதை இதழ், தமிழ்நாடு

தடைதாண்டும் ஓட்டப்பந்தய வீரனாகத்தான் என் கண்களுக்குப் புலப்படுகிறார் மேமன்கவி. தன் கொள்கையிலும் நிலைபாட்டிலும் இடறிவிழாமல் அனைவரோடும் இணைந்து செயல்படும் ஆளுமை கொண்டவர் மேமன்கவி. எனக்கும் அவருக்குமான நட்பு 37 ஆண்டுகளாக நின்றுநிலைத்து நீடித்திருக்கும் ஒன்றாகும்.

தேடல் குறித்தான தேடலே ஓர் எழுத்தாளனின் வளமும் வலிமையும் ஆகும். அத்தகைய வலிமை மேமன்கவியிடம் நிறையவே இருப்பதை நான் கண்டு உணர்ந்திருக்கிறேன். இலக்கியம் எங்கெல்லாம் தன் வேர்களைப் பரவியோடச் செய்திருக்கிறதோ அந்தத் திசைகள் தோறும் பயணித்து தன் எழுத்து அஸ்திவாரத்தை வழப்படுத்திக் கொண்டேயிருக்கும் அதிசயத்தை மேமன்கவியிடம் கண்டு வியக்கிறேன். மரபு, நவீனம் என்று எல்லாத் தளங்களிலும் தன் பார்வையைத் தொடர்ந்து பாய்ச்சித் தன் எழுத்தை விசாலப்படுத்திக் கொண்டே போகிறார் மேமன்கவி.

சமூகப் பொறுப்புள்ள எழுத்தாளராகவும் அவர் விளங்குகிறார். இலங்கையில் இரு இனங்களுக்கு இடையே நிலவி வரும் கசப்பான உணர்வுகளைக் களைந்து நல்லுணர்வும் புரிதலும் ஏற்பட வேண்டுமென்பதில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டவர் மேமன்கவி. எழுத்தாளர்களால் மட்டுமே இதைச் சாதிக்கமுடியும் என்பதில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறார். தமிழ்-சிங்கள எழுத்தாளர்களுக்கிடையே

புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்துவதில் மேமன்கவியின் பங்கு அளப்பரியது.

இலங்கையில் இடம்பெறும் சர்வதேச புத்தகக் கண்காட்சிகளில் தமிழ் மற்றும் சிங்கள எழுத்தாளர்கள் ஒரே அரங்கில் சந்தித்து கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்து கொள்ளவும் தங்கள் வாசகர்களைச் சந்தித்து அவர்களோடு கலந்துரையாட சிங்கள எழுத்தாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருப்பதைப் போன்றதொரு வாய்ப்பினைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கும் பெற்றுக்கொடுத்ததில் மேமன்கவியின் உழைப்பும் அடங்கியிருக்கிறது.

இலங்கையின் சிங்கள நூல் வெளியீட்டில் முன்னணி இடம்வகிக்கும் கொடகே புதிப்பகத்தின் மூலம் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் நூல்களும் வெளியிடப்பட வேண்டுமென்பதில் மிகுந்த முன் முயற்சி மேற்கொண்டதில் மேமன்கவிக்கும் பெரும் பங்குண்டு. 16 ஆண்டுகளாக சிங்கள எழுத்தாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுவரும் “கொடகே தேசிய சாகித்திய விருது” 2010 முதல் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டுவருவதில் பெரும்பங்களிப்பைச் செய்தவர் மேமன்கவி. இவ்விருது புதினம், சிறுகதை மற்றும் கவிதை இவற்றுக்கு முறையே ஒரு இலட்சம் மற்றும் தலா 25000.00- ரூபாய் வழங்கி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இரு இனங்களுக்கிடையேயான பிரச்சனைகளை அந்தந்த இனத்தின் பிரதிநிதிகளான எழுத்தாளர்கள் முதலில் புரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகவும் தமிழ், சிங்கள எழுத்தாளர்களிடையே கருத்தொற்றுமையை ஏற்படுத்தவும் “சிங்கள-தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம்” உருவாக்கப்பட்டதிலும் மேமன்கவியின் பங்கு பாராட்டத்தக்கது.

மார்ச் 21 இல் உலகக் கவிதை நாள் கொண்டாடப்படுவதை முன்னிட்டு தமிழ்க் கவிஞர்களின் கவிதைகள் அடங்கிய தொகுப்பு நூல் ஒன்றினை இலங்கை கலாச்சார அமைச்சகத்தின் மூலம் வெளிக்கொண்டு வருவதிலும் மேமன்கவியின் பங்களிப்பு இருப்பதை உணரமுடிகிறது. இலங்கை எழுத்தாளர்கள் அமைப்பிலும் பணியாற்றி வரும் மேமன்கவி, இந்த அமைப்புக்கு இலங்கை நாடாளுமன்றம் மூலம் சட்டரீதியான ஓர் அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்காக ஒத்த கருத்துடையவர்களுடன் இணைந்து முன் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறார். இம்முயற்சி வெற்றிபெற வாழ்த்துகிறேன்.

தன் வாழ்நாளில் பெரும்பகுதியை இலக்கியப் பணிகளுக்காகவே செலவிட்டுப் பெரும் பணியாற்றிவரும் அன்பு நண்பர் மேமன்கவியை இந்த மணிவிழா தருணத்தில் வாழ்த்துவதோடு அவரின் இலக்கிய, சமூகப் பணிகளுக்கு ஒத்துழைப்பை நல்கிவரும் அவரது குடும்பத்தாருக்கும் எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் புரிந்து கொண்ட மேமன்கவி

- ஈழத்துநான் -

புதுக்கவிதை உலகில் தமிழகத்துக்கு ஒரு மு.மேத்தா எனக் கொள்ளப்பட்டால் ஈழத்துத் தமிழிலக்கியப் பரப்பில் அது மேமன்கவி என்கின்ற ஒரு எண்ணப்பாடு இருப்பதை எவராலும் மறுக்கவியலாது ஏறத்தாழ மூன்றரை தசாப்தங்களாக எனக்கும் மேமன் கவிக்குமிடையில் ஆழமான நெருக்கம் உண்டு.

துணிச்சலுடன் எதையும் கவிதை மூலம் போட்டுடைப்பதில் இவன் மிகச் சமர்த்தன் சில வேளைகளில் இவனது செயற்பாடுகள் எம்மை குழப்பவே செய்கின்றன. ஆனால் அவனது கவிதை இயக்கத்தை இலக்கியப் பணியைச் சிறிதளவேனும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. “பீடா” போட்ட சிவத்த வாய் ஓயாமல் எதையாவது பேசிக்கொண்டே இருக்கும். அது இலக்கியமன்றி வேறெதுவாகவும் இருக்காது. முற்போக்கு தமிழிலக்கியத்திலிருந்து அவனை ஒரு போதும் வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடியாது. வயதில் மூப்படைந்த போதிலும் இன்றும் சுறுசுறுப்பாய் இயங்குகின்றான். அவனது பணி தொடர வேண்டும் மேமன் கவியே! நண்பனே! நீ மேலும் மேன்மை பெற ஆசிக்கின்றேன்.

மேமன்கவி என்னும் பன்முக இலக்கியப் பணியாளர்

தி. ஞானசேகரன்

(ஞானம் சஞ்சிகை ஆசிரியர்)

1970களின் பிற்பகுதி என நினைக்கிறேன், மேமன்கவி என்ற புனைபெயரில் புத்திரிகைகளில் கவிதைகள் வெளியான போது அவற்றை நான் கருத்துவாதி வாசித்திருக்கிறேன். காரணம் மேமன் சமூகத்திலிருந்து ஒருவர் தமிழில் எழுதுகிறார் என்ற வியப்புத்தான். மேமன் சமூகத்திலிருந்து வந்த முதலாவது தமிழ்க்கவிஞன் இவராகத்தான் இருக்கமுடியும். காலப்போக்கில் இவரது கவிதைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு, தேடி வாசிக்கத் தூண்டும் ஒரு கவிஞராக மேமன்கவி என்னுள்ளே இடம் பிடித்துக்கொண்டார். இவர் எழுதிய முதற்கவிதை **தமிழே என்மூச்சு** 1974இல் சுதந்திரன் புத்திரிகையில் பிரசுரமானது. இந்தத் தலைப்புக்கு ஏற்பவே பிற்காலத்தில் அவரது இலக்கியச் செயற்பாடுகளும் அமையத் தொடங்கின.

மேமன்கவியை எப்போது பார்த்தாலும் தோளிலே தொங்கும் ஒரு துணிப்பையுடன்தான் காட்சி தருவார். அந்தப் பைக்குள் புத்தகங்களும் வாசித்துப் பெற்ற குறிப்புகளும் நிறைந்திருக்கும். எல்லா நூல்களையும் தேடி வாசிக்கும் பழக்கம் கொண்ட இவரை நான் அதிகமாகச் சந்தித்துக் கொள்வது கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க நூலகத்திலே தான். இவரது தொடர் வாசிப்பும் தேடலும் இலக்கிய உலகில் இவரைத் தவிர்க்க முடியாத ஓர் ஆளுமையாக வளர்த்தெடுத்திருக்கிறது.

கண்டிவாசியாக நான் இருந்த காலத்தில் ஒரு நாள் மல்லிகை ஜீவாவைத் தேடிக் கொழும்புக்கு வந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்திலேதான் மேமன்கவியை முதன்முதலில் மல்லிகைக் காரியாலயத்தில் சந்தித்தேன். மல்லிகையால் வளர்க்கப்பட்ட ஓர் எழுத்தாளர் என டொமினிக் ஜீவா குறிப்பிடுவதற்கேற்ப இவர் மல்லிகையின் ஊடாகவே பல படைப்புகளைத் தந்து மல்லிகையால் பிரபலப்படுத்தப்பட்ட எழுத்தாளர். டொமினிக் ஜீவாவின் இணைந்து அவரது வலக்கரமாக இருந்து மல்லிகையை மணம் வீசச்செய்ததில் மேமன்கவியின் பங்கு முக்கியமானது. மல்லிகையில் வெளிவந்த இவரது படைப்புகள் இலக்கிய உலகில் இவருக்கு அழியாப் புகழைத் தந்தன. பிற்பட்ட காலத்தில் டொமினிக் ஜீவா முதுமை அடைந்த நிலையில் மல்லிகையை வெளிக்கொணர்வதில் மேமன் தீவிரமாக உழைத்து வருகிறார். ஜீவாவின் 90 ஆவது அகவை நிறைவில் மல்லிகையின் 50 ஆவது ஆண்டு நிறவு மலரை வெளிக்கொணர்வதில் தற்போது இவர் தீவிரமாக இயங்கி வருகிறார்.

ஞானம் சஞ்சிகையை நான் வெளிக்கொணர ஆரம்பித்த 2000ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் பிரசுரத்துக்கென உடனேயே ஒரு கவிதையை அனுப்பி எனக்கு ஆதரவு தந்தார் மேமன்கவி. 'கேள்விகளும் இம்சைகளும்' என்ற தலைப்பிலாக அக்கவிதை ஞானம் சஞ்சிகையின் மூன்றாவது இதழிலே பிரசுரமாகியது. தொடர்ந்தும் ஞானம் சஞ்சிகையில் அவ்வப்போது கவிதைகள், கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள் போன்றவற்றை எழுதி ஞானம் சஞ்சிகையின் வளர்ச்சியில் பங்குகொண்டதோடு சஞ்சிகை வளர்ச்சிக்கான ஆலோசனைகளையும் தேவையான போது வழங்குவதற்கு அவர் தவறுவதில்லை.

ஒரு படைப்பாளியாகத் தனது இலக்கியப் பயணத்தை ஆரம்பித்த இந்தக்கவிஞர் படிப்படியாக இலக்கியம் சார்ந்த செயற்பாடுகளிலும் தன்னை ஈடுபடுத்தி இன்று ஓர் பன்முக ஆளுமையாளராக விளங்குகிறார். கொடகே நிறுவனத்தின் இலக்கியச் செயற்பாட்டுக் குழுவில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டு அதனுடாக அவர் ஆற்றிவரும் பணி மகத்தானது.

நமது நாட்டில் இலைமறைகாயாக இருக்கும் ஆக்க இலக்கியவாதிகள் பலரை இனங்கண்டு தான் சார்ந்திருக்கும் இலக்கிய நிறுவனங்கக அவர்களின் திறமைகளை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வருவதிலும் அவர்களது படைப்புகளை நூல் உருவம் பெறச் செய்வதிலும் இவர் ஆற்றும்பணி விதந்து கூறப்பட வேண்டியது.

எழுத்தாளர்களிடையே மேமன்கவிக்குத் தனியான மதிப்புண்டு. சிங்கள எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் தமிழ் எழுத்தாளர்களையும் அவர்களது படைப்புகளையும் அறிமுகம் செய்வதிலும் அதே போன்று தமிழ் எழுத்தாளர் மத்தியில் சிங்கள எழுத்தாளர்களையும் அவர்களது படைப்புகளையும் அறிமுகம் செய்வதிலும் மேமன்கவி முனைப்புடன் இயங்கிவருவது இந்நாட்டில் இன ஐக்கியத்தைக் கட்டியெழுப்புவற்கான இலக்கியப்பணியாக அமையும். உண்மையில் சிங்கள தமிழ் எழுத்தாளர் மத்தியில் இவர் ஓர் இலக்கியப் பாலமாக இயங்கி வருகிறார். தரமான பல தமிழ் இலக்கியப்படைப்புகள் சிங்களத்தில் மொழி மாற்றம் செய்யப்பட்டு நூலுருவம் பெறுவதற்கும் சிங்கள தமிழ் இனவுறவை இலக்கியத்தின் மூலம் கட்டியெழுப்பப்படுவதற்கும் இவர் ஆற்றும்பணி முக்கியமானது.

மேமன்கவியின் விமர்சனத்துறை ஈடுபாடு குறிப்பிடத் தகுந்தது. எந்த நூலை எடுத்தாலும் அதனை ஒரு தர்க்க ரீதியாக விமர்சிக்கும் தன்மை இவரிடம் காணப்படுகிறது. அதன் காரணமாக நூல் வெளியீட்டு மேடைகளில் மேமன்கவிக்கு முக்கிய இடம் எப்போதுமேயுண்டு. எந்த நூலை எடுத்தாலும் அதனைச் சிறப்பாக விமர்சிக்கும் மனப்பாங்கு கொண்டவர் மேமன்கவி.

ஒலி , ஒளி உடைகங்களினூடாக மேமன்கவி ஆற்றும் இலக்கியப்பணியும் போற்றுதற்குரியது. நூல் அறிமுகங்கள், நேர்முகங்கள், இலக்கியக் கருத்தாடல்கள் என வாரந்தோறும் இவர் வழங்கும் விடயங்கள் இலக்கிய இரசிகர்களுக்குப் பெருவிருந்தாகின்றன.

கணினித் துறையில் மேமனின் ஈடுபாட்டினையும் இங்கு விதந்து குறிப்பிடவேண்டும். கணினியினூடாக தனது படைப்புகளையும் சக படைப்பாளிகளின் படைப்புகளையும் எழுத்துலகில் பதிவுப்படுத்துவதோடு இலக்கியத்திற்குத் தேவையான நூல் வடிவமைத்தல், அட்டைப்பட ஓவியம் அமைத்தல் போன்ற விடயங்களிலும் திறமையுள்ளவராக மேமன்கவி விளங்குகிறார்.

மேமன்கவி பல கவிதை நூல்களுக்கும் கட்டுரை நூல்களுக்கும் சொந்தக்காரராக விளங்குகிறார். இவரது **நாளைய நோக்கில் இன்றில்** என்ற கவிதைத் தொகுதி 1990இல் இலங்கை சாகித்திய விருதினைப் பெற்றது. இவரது கவிதைகள் பல சிங்கள, ஆங்கில, ரஷ்ய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. மணிவிழாக் காணும் மேமன்கவி, இன்னும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து தமிழுக்கும் இலக்கியத்திற்கும் அவற்றினூடாக இந்நாட்டின் இனஐக்கியத்திற்கும் பணியாற்ற வேண்டுமென வாழ்த்தி மகிழ்கிறேன்.

ஒரு காலத்தில் கவிதையின் படிமம்-மேமன்கவி

முல்லை முஸ்ரிபா

கலை, இலக்கியம், ஓவியம், சினிமா, உடைகம் சார்ந்தும் சமூக, கலாசார, பொருளாதார, அரசியல் என்றும் அனைத்து மையங்களிலும் தனது கவனப்புலத்தைச் செலுத்தும் மேமன்கவி நம்முன் மணிவிழா நாயகனாய் வெளிப்படுகிறார். சுறுசுறுப்பு, அதீத ஆர்வம், முனைப்பான தேடல், கீழ்நிலை முகாமை, ஆற்றுப்படுத்தும் வல்லபம், மனிதநேயம் ஆகிய சொற்களால் இழைக்கப்பட்டது மேமன்கவியின் இயங்கியல் உலகம் இத்தன்மைய உலகிலே பயணிக்கும் மேமன்கவியின் பயணத்தின் போது கையிடுக்கில் எப்போதும் ஒரு பனுவல் வாசித்த பக்கங்களுடன் காத்திருக்கும். மல்லிகைப் பந்தலில் தன்னைக் கொடியாய்ப் படரவிட்ட மேமன்கவி இன்றைக்குப் பொன் மல்லிகையின் கொடிக் காலாய் ஆகி நிற்கிறார்.

இந்த நின்றல் ஜீவாயிஸத்தின் ஈடுபாட்டினைப் புலப்படுத்தி நிற்கிறது **“குத்தியானா ஜனாகட் பாட்வா ஆகிய பாரத கிராமத்து தத்துவங்களைப் பத்திரமாகக் காத்தவர்களில் மேமன் புத்திரன் நான் ”** என்பதாகத் தன்னை முன்னிலைப்படுத்தும் இவர் ஒரு காலத்தின் கவிதையின் படிமம் இவர் . அருந்தி முடிக்கப்படாத எழுத்தின் ஆற்றோட்டத்தில் பெருந்தாகத்துடன் இன்றும் அயராது அலைந்து கொண்டிருக்கும் ஆளுமை அறுபது மேமன்கவி.

மறக்கப்படப்படாத நட்பு

எஸ்.தர்மசீலன்

1979ம் வருடத்தின் பெப்ரவரி 05ம் திகதி மாலைப்பொழுதில் கொழும்பு 11 பிரதான வீதியின் சிறிய 'சீசுயின்'கடையில் நண்பர் புத்தகக் கடல் பத்மநாத ஐயர் அவர்கள் 'மேமன் கவியை அறிமுகம் செய்து வைத்தார். மரியாதையின் நிமித்தம் எமது அன்றைய உரையாடல் ஒரு நட்பின் இடைவெளியில் ஆரம்பமானது. மீண்டும் பத்மநாத ஐயர் அவர்களுடன் அந்த வார இறுதியில் அதே கடையில் எமது சந்திப்பு நிகழ்ந்த போது 'வாடா தர்மா' என்று அழைக்கும் "மேமன்கவி" யை எனக்கு மறக்கப்பட்ட நட்பை மேன்மைபடுத்திய அன்பான 'பாபுவைத்தான்' கடந்த 38 வருடங்களாக என் இனிய நட்பு வட்டத்தில் இருத்தி வைத்திருக்கிறேன்.

எப்பொழுதும் 'மேமன் கவி'யை நான் அவனது வீட்டின் செல்லப்பெயர் கொண்டு அழைப்பது 'பாபு'என்றுதான். இந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் நண்பர்கள் எத்தனையோ பேர்களை இழந்திருக்கிறோம். இளமையிலேயே விடைப்பெற்று சென்றுவிட்ட நண்பர்கள் ஸ்ரீதர் பிச்சையப்பா, ஜாய் பத்மகுமார், சிபிலி போன்றவர்களை இந்த இடத்தில் பிரிந்ததான வேதனைகளை நினைத்து பார்க்கிறேன். இதில் ஸ்ரீதர், பாபு, நான் என்ற எங்கள் வட்டம் மிகப்பெரியது.

'நாளையை நோக்கிய இன்றில்' தேசிய சாகித்திய மண்டலப் பரிசினைப் பெற்ற 'கவிதை தொகுப்பு' என்னால் முழுமையாக வடிவமைக்கப்பட்டது என்ற மகிழ்ச்சி எனக்கு எப்பொழுதும் உண்டு. 'பாபு' என்ற "மேமன் கவி" ஒருவகையில் பெயரிலேயே ஓர் இனத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி வைத்திருக்கும் பெயர் என்பதால் 'நீ ஒரு இனத்திற்கு மட்டுமே கவிஞன்' என்று நான் அவனிடம் பலமுறை வாதிட்டிருக்கிறேன். 'டேய் போடா போ' என்ற எனது நண்பனின் நாணப்பட்ட புதில்கள், புன்னகையுடன் லாவகமாக நழுவிச் செல்லும் அழகு, அவனது அற்புதமான மனிதநேயம் என்பதினை இன்று, இந்த நிமிடத்தில் ஆத்மாத்மமாக நினைத்து பார்க்கிறேன். மறக்கப்படவேண்டிய நட்பு என்று இந்த நீண்ட இடைவெளியில் எதுவுமே எம்மை பிரித்ததில்லை. ஏனெனில் 'பாபு' வின் ஜனன தினம் என்றுமே வாழ்த்துக்கள் நிறைந்தவையே. அகவை அறுவது வாழ்க்கை நாடகத்தின் நூறினை தொட்டு நிற்கும் ஆரம்பமே.

ராஜ ஸ்ரீதரன்

ராஜஸ்ரீகாந்தனின் சகோதரர்களின் வாழ்த்து

ராஜ ஸ்ரீஹரன்

எங்கள் அண்ணா அமரர் ராஜ-ஸ்ரீகாந்தன் அவர்களின் அன்புக்கும் நட்புக்குமுரியவர் மேமன்கவி அவர்கள். நாம் கொழும்புக்கு வரும் சந்தர்ப்பங்களில் இவரை அண்ணாவின் வீட்டில் சந்தித்திருக்கிறோம். இவரது வீட்டிற்கும் பலமுறை சென்றிருக்கிறோம். இவரை அவரது வீட்டிலுள்ளோர் "பாபு" என்றே அழைப்பார்கள். இந்தச் செல்லப் பெயர்கூடத் தமிழ் சார்ந்தே வந்துள்ளதை நினைத்து மகிழ்ந்திருக்கிறோம். இவர் நட்போடு பழகும் நல்ல பண்பாளர். ஒரு பன்முக ஆளுமை கொண்டவர். எதைப்பற்றியும் விரிவாக பேசும் ஆற்றல் மிக்கவர். எமது அண்ணாவோடு எப்படி பழகினாரோ அதே போல எம்முடனும் நட்பைப்பேணுகின்றார். யாழ்ப்பாணம் வந்தால் எம்மையும் வந்து சந்தித்தே செல்வார். எமது குடும்ப நண்பரான மேமன்கவி அவர்கள் தனது மணிவிழாவைக் கொண்டாடுகின்றார். அவரை நாமும் எங்கள் குடும்பங்களின் சார்பாக வாழ்த்திப் பல்லாண்டு காலம் கலை இலக்கிய உலகில் மிளிர் வாழ்த்துகின்றோம்.

நண்பர் மேமன்கவி

ஆர்.பி.ஸ்ரீதரசிங்

நிர்வாக இயக்குனர். பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை.

காலம் எவ்வளவு வேகமாய்ச் சூழன்று கொண்டு போகிறது. நின்று நிதானிப்பதற்குள் பல நினைவுகள் காலநதியில் அடித்துக் கொண்டு போய் விடுகின்றன. காலத்தின் கரங்களுக்கு எத்தனை பெரிய வலிமை. என் நினைவு குளத்தில் விழுந்து நீர் வட்டங்கள் எழுப்பிய எத்தனையோ சம்பவக் கற்கள் என் மன ஆழத்தில் இப்போதும் வட்டங்கள் எழுப்பிய வண்ணமே இருக்கின்றன. இப்படி நீர் வட்டங்களின் எழுப்பும் நினைவுகளில் நண்பர் மேமன்கவி வட்டங்களோடு புதிய புதிய வானவில்களையும் என்னுள் பரப்பி நிற்கிறார்.

மேமன்கவி ஈழத்து இலக்கியத் துறையில் பேசப்படும் நபராகப் பரிணமிக்க முன்பே என்னிடமும் என் தந்தையார் பூபாலசிங்கம் அவர்களிடமும் அறிமுகமானவர். அந்த அழகிய நினைவுகளை அசைமீட்டிப் பார்க்கிறேன் . அட்டா! எத்தனை எத்தனை சுக அனுபவங்கள் முகிழ்ந்து வருகின்றன. இப்போது நீங்கள் பார்க்கும் மேமன் அல்ல நான் பார்த்தது. அவர் கருகருவெனத் தலைமுடியோடு இளைஞராய் மல்லிகை ஆசிரியர் பொமினிக் ஜீவா அவர்களுடன் எமது தந்தையாரை சந்திக்க யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தார். மல்லிகை சஞ்சிகை அவரை வளரும் இளந்தளிரென அறிமுகப்படுத்தி அவரின் புகைப்படமும் பிரசுரம் செய்திருந்தது இப்போதும் என் மனக்கண்ணில் தெளிவாக இருக்கிறது. என் தந்தையார் எமக்கு விட்டுசென்ற பெரிய சொத்தென நாம் நினைப்பது , ஈழநாட்டில் உள்ள மிக பெரிய எழுத்தாளர்களையும் , அறிவு ஜீவிகளையும் எம்மோடு உறவாடிவரும் பொய் கலப்பில்லா நட்பு ஆகும்.

எமது நிறுவனம் வெறுமனே புத்தக வியாபார ரீதியாக மட்டுமன்றி இப்பேர்ப்பட்ட படைப்பாளிகளையும் எமது சுகதுக்கங்களில் பங்குகொள்ளும் தோழர்களாய் பெற்று தந்தது என்பது இத்தனை காலம் எமக்கு கிடைத்த வெற்றி என்பதை விட வரம் என்றால் அது மிகையில்கலை. பிற்காலத்தில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கப் பணிகள் கொழும்பிலிருந்து முருகபூபதி, ராஜஸ்ரீகாந்தன் ஆகியோரால் முன்னெடுக்கப்பட்ட போது மேமனும் இவர்களோடு இணைந்து ஓடியாடிப் பணிபுரிந்து எம்முடனான தொடர்புகளைப் பேணி வந்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் வேரூன்றிக் கொழும்பில் கிளைகளைப் பரப்பிய எமது புத்தகசாலை நிறுவிய பின் முன்பை விட நெருக்கமாய் மேமனூடன் பழக எனக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. யாழில் எமது புத்தகசாலை எவ்வாறு ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் ஒரு கேந்திர நிலையமாக மிளிர்ந்ததோ, அவ்வாறே கொழும்பிலும் அமைய பெற்ற எமது நிறுவனத்தினையும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் ஒன்று சேர்க்கும் கேந்திர நிலையமாக உருவெடுக்க மல்லிகை ஜீவா அவர்களோடு மேமனும் இணைந்து செயல்பட்டு வந்தார், இன்றும் வருகிறார்.

மேமன்கவியின் இலக்கிய வளர்ச்சியை நான் படிப்படியாக கவனித்து வந்திருக்கிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரை அவர் ஓர் ஆழமான வாசகர் என்பதே அவரின் முதன்மையாக சிறப்பம்சமாகும். தொடர்ந்து கவிதைகள் அது குறித்தான விமர்சனங்கள் என்றுமே ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் இலக்கிய நிகழ்வுகளை ஒன்றிணைக்க இயங்கும் செயற்பாட்டாளர் என்றும் தொடர்ந்து இயங்கும் மேமன் கவியின் ஒவ்வொரு செயற்பாடுகளும் கவனிப்புக்குரியதே. இப்படியாக ஒரு சூழலில் நண்பர் மேமன்கவிக்கு மணிவிழா ஆண்டாக மலர்ந்து கொண்டாடப்படுவதாக வந்திருப்பது எனக்கு ஆச்சரியமாய் இருக்கிறது. ஏன் என்று கேட்கிறீர்களா? மேமனுக்கு அறுபது என்றதும் மற்றவர்களின் வயதின் மீதும் ஒரு அக்கறை வந்து விட்டது. என்றாலும் மேமன் என்மீது தனியாக அன்பு செலுத்தும் நண்பர்களில் முக்கியமானவர். அவருக்குக் இ கொண்டாட்படும் இந்த நிகழ்விற்கு வாழ்த்து தெரிவிக்கும் அதே நேரம் அவரது குடும்பத்தினருக்கும் முதல் வாழ்த்துக்களை எனது குடும்பத்தினர் சார்பாக அன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மேமன்கவி தொடர்ந்தும் உங்கள் செயற்பாட்டில் வாகைகூட வாழ்த்துகிறேன்.

ஒரு வணிகன் கவிஞனாகியபோது.....

வவுனியூர் இரா. உதயணன்

நிறுவனர், இலக்கைத் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகம்

ஈழத்திருநாட்டில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வருபவர்களில் அப்துல் கரீப், அப்துல் ரசாக் என்ற சொந்தப் பெயரையும் மேமன்கவி என்ற புனைப்பெயரையும் கொண்ட நான் “மேமன்” என்று அன்பாக அழைக்கும் “மேமன்கவிக்கு” மணிவிழாவெடுக்கும் இந்த நேரத்தில் எனது மனமார்ந்த அன்பான வாழ்த்துக்கள்

முதன்முதலாக மேமனை நான் 2009ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற அரச சாகித்திய விழாவில் சந்திக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. இவருடன் கலைச்செல்வன், அந்தனி ஜீவா ஆகியோரையும் அந்த விழாவில் சந்தித்தேன். என் பாக்கியம் மூவருமே எனக்கு நண்பர்கள் ஆனார்கள்.

இவருடன் மனம் விட்டுப் பேசிப் பழகும் சந்தர்ப்பங்கள் பல எனக்குக் கிடைத்தன. அந்தச் சந்தர்ப்பங்கள் இவரை நன்றாக அறியும் ஒரு வாய்ப்பை எனக்குத் தந்திருந்தது. ஒவ்வொரு முறையும் லண்டனிலிருந்து இலங்கை செல்லும் போதும் மேமன்கவியை சந்திக்காமல் நான் வருவதில்லை.

மேமன் மொழி, எழுத்து வடிவம் இல்லாது பேச்சு மொழியாக மட்டுமே இருந்த காரணத்தால் இவரது தந்தை இவரைத் தமிழ்மொழிப் பாடசாலையில் கல்வி பயிலச் சேர்த்து விட்டது பற்றி எனக்குக் கூறியுள்ளார். வழமையாக மேமன் சமூகத்தினர் வணிகத்துறையில் ஆர்வம் காட்டுவதைப் போன்று இவரது குடும்பமும் வர்த்தக நிறுவனம் ஒன்றை நடாத்திக் கொண்டிருந்தனர்.

ஆனால் மேமன்கவியின் புலன்கள் எல்லாம் தமிழ்மொழியிலேயே பற்றும் ஆர்வமும் கொண்டு காணப்பட்டதால், இவர் எழுதிய முதலாவது கவிதை 1974ம் ஆண்டு சுதந்திரன் இதழில் “தமிழே என் மூச்சு” என்ற தலைப்பில் வெளிவந்தது.

மெல்ல மெல்ல இவரது வணிகத் தொழிலில் இருந்து விலக கவிதை எழுதும் ஆர்வமும் உந்துதலும் இவரை ஆட்கொள்ள முழுநேரக் கவிஞர் ஆனார். கவிதைத் தொகுப்புக்கள், கட்டுரைத் தொகுப்புக்கள் என இதுவரை எட்டுப் பிரசவங்களைப் பார்த்திருக்கும் மேமன் அரச சாகித்திய விருது உட்பட பல விருதுகளைத் தனதாக்கிக் கொண்டவர்.

இவரது கவிதைகள் சில ஆங்கிலம், சிங்களம், ருஷிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. தமிழிலும் தமிழ் இலக்கியத்திலும் இவருக்கிருந்த ஆர்வமும் ஊக்கமும் இவரைப் பல இதழ்களுக்கு ஆசிரியராகவும் உதவி ஆசிரியராகவும் பணிபுரிய வைத்தது.

எந்தவொரு மனிதனும் தனது வாழ்க்கையில் ஒரு இலக்குடன் செயற்பட வேண்டும். அந்த இலக்கை அடையும் போதுதான் அவன் முழு நிறைவு அடைகிறான். அந்த வகையில் ஒரு வணிகன் கவிஞனாக மாறி மணி விழாக்காணும் இந்த வேளையில் தனது இலக்கையும் அடைந்து சிகரத்தைத் தொட்டுவிட்டார் என்று கூறினால் மிகையாகாது.

தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் தமிழுக்கும் மேலும் மேலும் பணிகள் பல செய்ய எல்லாம் வல்ல இறைவன் மேமன்கவிக்கு அருள் புரிய வேண்டும் என மேமன்கவியை வாழ்த்தி விடைபெறுகிறேன்.

மேமன் கவி புறக்கோட்டையில் நடமாடும் ஒரு வாசிகசாலை

எம்.எஸ்.எம். ஜின்னா

சிரேஷ்ட வானொலிகெ கலைஞர்

“மேமன் கவி புறக்கோட்டையில் நடமாடும் ஒரு வாசிகசாலை”. “மேமன் கவி ஒரு தமிழ் அகராதி”! தமிழ் உலகம் மேமன் சமூகம் குறித்ப் பேச இவரது எழுத்துக்களே காரணமாகின்றன.

இவரது எழுத்துக்களில் ஒரு மென்மை - கவர்ச்சி - ஈர்ப்பு இருக்கும். அதனாற்றான் இவர் சொல்லும் செய்தி அனைத்து வாசகனையும் லாவகமாகச் சென்றடைகிறது.

சமூகங்களுக்கிடையே புரிந்துணர்வை உண்டு பண்ணுவதில் மேமன்கவியின் எழுத்துக்கள் உரமூட்டுகின்றன. அதனாற்றான் நம் சிங்கள இலக்கிய உறவுகளின் நேசமும் இவரை அனைத்திருக்கிறது.

இலக்கியத்துறையில் மட்டுமல்லாது பொதுத் துறையிலும் இவரது செயற்பாட்டின் வேகமும், விவேகமும் என்னை ஆச்சரியத்துக்குள்ளாக்கி இருக்கிறது.

மேமன் கவியின் மனதிலே அகலமாயப் படர்ந்திருக்கும் “மனித நேயம்” என்னை மெய்சிலிர்த்து வைத்திருக்கிறது. எழுத்தாளர்கள், இலக்கியம் சார்ந்தோர்கள் மீது மட்டுமல்லாது எல்லோர்மீதும் கண்ணியம் செலுத்துபவராக அவர்களின் நல்லெண்ணங்களுக்கும் அபிமானங்களுக்கும் இலக்கியங்களுக்கும் கௌரவம் கொடுக்கும் ஒரு பண்பாளராக இவர் இருக்கிறார். தனக்கெனக் கிடைத்த மேடைகளில் இன்னும் பலரை அமர்த்தவென இவர் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் அநேகம். நான் அறிந்த ஒரு சில நிகழ்வுகளும் அவற்றுள் உள்ளன.

எழுத்தாளன் தன் எழுத்துக்களில் இருந்தும் தூரமாகிய மாறுபட்ட முகத்தோடு நடைபோடும் இன்றைய இலக்கிய உலகில், தன் எழுத்துக்கேற்ற முகத்தோடும் அகத்தோடும் பணிக்கும் மேமன் கவியை வாழ்த்துவதில் பெருமிதமடைகின்றேன்.

மேமன் கவியின் எழுத்துக்களுக்கு எல்லை இல்லை. இவரது எழுத்துக்களின் வீரியம் கடல் கடந்தும் பாய்ந்து அங்குள்ள இலக்கியம் சார்ந்தோரையும் பரவசப்படுத்தி வருகிறது.

மணிவிழா இவருக்கு உரித்தானதே. மணிவிழாவிற்கு இவர் உரிமைக்குரியவரே.

மணிவிழா காணும் மேமனின் எழுத்துப் பணிகள் இன்னும் இன்னும் தொடர இறையோன் நல்லருள் புரிவானாக.

மேமன்கவி

“ஈழத்தைப் பொறுத்தவரை பிறந்து வளர்ந்த மண்ணை இழந்துள்ளவர்களின் குரல் என்பது 80களுக்குப் பின் ஈழத்திலிருந்து வடக்குப் பகுதியைச் சார்ந்தவர்களின் படைப்புகளில்தான் முதன் முதலாக ஒலித்தது என்பதுதான் முதன்மைப்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால், ஆழ்ந்து நோக்கினால், ஈழத்து இலக்கியத்தில் மண்ணை இழந்தவர்களின் குரல் என்பது 70களுக்குப் பிறகு தோன்றிய மலையக இலக்கியத்தில்தான் ஒலித்தது என்பது தெரிய வரும்.”

றியாஸ் குரான் அவர்களுக்கு அளித்த பேட்டியில்.....

மேமன்கவி மணிவிழா கண்டு மகிழ்கிறேன்

பி.பி.தேவராஜ்

முன்னாள் இந்து கலாச்சார ராஜாங்க அமைச்சர்

சாகித்திய விருது பெற்ற புதுக்கவிதையாளர், இலக்கிய வித்தகர் மேமன்கவி அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் மணி விழா கண்டு மகிழ்கிறேன்.

மேமன் கவி என்ற பெயர் இலங்கையில் மட்டுமன்றித் தமிழகத்திலும் நன்கு பழகிய பரிச்சயமான பெயர். தனது புதுக்கவிதைகளால் பெருந்திரளான ஆர்வலர்களைச் சம்பாதித்துக் கொண்ட மேமன்கவி பிரபல கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்களின் ஆசிரியையும் பெற்றவராவார்.

வாணிபத்தை அவர் தமது தொழிலாகக் கொண்டிருந்தாலும் வார்த்தைகளைக் கோத்து கவிதை வடிப்பதிலே கைதேர்ந்த கவிஞராக விளங்குகின்றார். அவர் ஒரு சிறந்த தீவிர வாசகராகவும் திகழ்கிறார். தனது தொழில் நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும், இலக்கிய விழா, நூல் வெளியீடு கவியரங்கம் ஒன்றுகூடல் போன்ற பல தரப்பட்ட இலக்கிய நிகழ்வுகளை ஏற்படுத்துவதோடு, அவற்றுடன் இரண்டறக் கலந்து தனது இலக்கிய ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்திக் கொண்ட கவிஞர் மேமன். இவரது பல கவிதைகள் தமிழகத்திலேயே வெளியிடப்பட்டன. பிரபல கவிதைச் சக்கரவர்த்திகளான மேத்தா, வைரமுத்து, கவிக்கோ போன்றோர் இவரது கவிதை நூல்களுக்கு அணிந்துரைகள் அளித்துள்ளனர்.

இங்ஙனம் சிறப்புமிக்க ஒரு கவிஞருக்கு நவ இலக்கிய நண்பர் மணி விழா எடுக்க முன்வந்துள்ளமை பெருமகிழ்வு தரும் விடயமாகும்.

அனைவருக்கும் உதவும் மேமன்கவி.

அமரர் ராஜஸ்ரீகாந்தன் நினைவாக - அட்சரம் அறக்கட்டளை வதிரி கரவெட்டி.

ராஜஸ்ரீகாந்தனின் மிக நெருங்கிய நட்பு வட்டத்தில் முக்கியமானவர். மேமன்கவியை அவரது வீட்டில் பாபு என அழைப்பார்கள். உறவினர்கள் போன்று அன்புடன் அவரை பாபு என அழைத்தவர் ராஜஸ்ரீகாந்தன். ராஜஸ்ரீகாந்தனின் பிள்ளைகளும் அவரது உறவினர்களின் பிள்ளைகளும் மேமன்கவியை அங்கிள் என உரிமையுடன் அழைப்பார்கள்.

அனைவருக்கும் உதவவேண்டும் என்ற வேட்கையுடன் கருமமாற்றும் மேமனுக்கு இணையாக இன்னொருவரைக் குறிப்பிட முடியாது. கடினமான வார்த்தைகளைத் தவிர்த்து மென்மையான வார்த்தைகளில் தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டும் பண்புடையவர்.

தமிழ்தெரியாத குடும்பத்தில் இருந்து வந்த ஒருவர் தமிழில் தனது ஆளுமையை வெளிப்படுத்துவது பெரு வியப்புக்குரியது. கவிதை, இலக்கியம், மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை, ஹைகூக் கவிதை, நவீனத்துவம், பின்-காலனியம், பின்-நவீனத்துவம், தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் உட்பட பிறமொழி சினிமா, நாடகம், இசை ஒலியம் என எதைப்பற்றிக் கேட்டாலும் தயக்கமின்றி விளக்கம் தரும் ஆற்றல் படைத்தவர்.

ஒரு மனிதனின் அறுபதாவது ஆண்டு மிக முக்கிய காலமாகும். மணிவிழா நாயகனான மேமன்கவி மேலும் பல சிறப்புகள் பெற்று வாழ அட்சரம் வாழ்த்துகிறது.

மேன்மைக்கவி

மா.மகேஸ்வரன்.

Circle of Friends வடமராட்சி சார்பில்

உதவியென்று கேட்டால் ஓடிவந்து உதவுபவர்கள் ஒருவகை,கேட்டலும் அசட்டை செய்யாதோர் இன்னொரு வகை, உதவி தேவைப்படுமிடத்தை அடையாளம் கண்டு முடிந்தளவுக்கு உதவி செய்பவர்கள் மிகச் சொற்பமாகக் காணப்படுவர். மூன்றாவது வகை மானிடரில் முதன்மையானவர் சகோதரர் மேமன்கவி. மிகச் சிறிய ஒரு விடயமானாலும் அதிகளவு அர்ப்பணிப்புடன் செயலாற்றும் கருமவீரன் கவிஞர் மேமன்கவி. நீண்டகாலமாக அவருடன் பழகியதில் அவரைப் பற்றி அறிந்து கொண்ட விடயங்களில் மிக முக்கியமானவை. மேலே குறிப்பிட்டுள்ள அவருடைய குணாதிசயங்கள்.

அண்மையில், எமது நிறுவனம் ஒரு ஓவியக் கண்காட்சியை வடமராட்சியில் உள்ள மிகச்சிறிய கிராமமான வதிரியில் ஒழுங்கு செய்திருந்தது. அதனை வேறொரு நண்பர் மூலமாக அறிந்து, எம்மைத் தொடர்பு கொண்டு எமக்கு வேண்டிய சகல உதவிகளையும் தாமாக முன்வந்து செய்து தந்ததோடல்லாது, வடமராட்சி வரை வந்து ஓவியங்களை ரசித்து, சிலாகித்து வாழ்த்தி மகிழ்ந்து எம்மை மகிழ்ச்சியின் எல்லைக்கு இட்டுச் சென்றார். அதோடு அவர் பணி ஓயவில்லை. ஓய்வது அவர் இயல்புமில்லை. “எமளனமொழி” ஓவியக் கண்காட்சி பற்றிய தனது பார்வையை மிக விரிவாக அதே நேரம் சுருக்கமான ஒரு ஈழத்து ஓவிய வரலாறாக வீரகேசரியில் பதிவு செய்தார். பலரும் அறியாத புதிய தகவல்களைச் சுமந்து வந்த அந்தக் கட்டுரை அவரைப் பற்றி அறிந்தவர்களை வியப்பில் ஆழ்த்தவில்லை. ஏனெனில் ஆழ்ந்து, அகன்று பேசுவதும்- எழுதுவதும் அவர் இயல்பு. சுட்டெரிக்காத இந்த “இயந்திரச்சூரியன்”. நீண்ட காலம் வாழ்ந்து மனிதத்திற்கும் இலக்கியத்திற்கும் அவர் நேசிக்கும் தமிழுக்கும் பணியாற்ற எல்லோருக்கும் பொதுவான ஆண்டவனை வேண்டுகின்றோம். வாழ்க மணிவிழா நாயகன்.

அனைவருக்கும் உதவும் மேமன்கவி.

இளநெஞ்சன் மூர்ஷிதீன்

செயலாளர்-வலம்புரி கவிதா வட்டம்

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் தனக்கென தனியான ஓரிடம் பிடித்துள்ள கவிஞர் மேமன்கவியின் மணிவிழா மலருக்கு வாழ்த்து செய்தி வழங்குவதில் வலம்புரி கவிதா வட்டம் பெரு மகிழ்ச்சி கொள்கிறது. எமது அமைப்பின் தேசிய அமைப்பாளராக இருக்கும் கவிஞர் வகவத்திற்கு ஆற்றி வரும் பணி அளப்பரியது. பெளர்ணமியில் நடக்கும் எமது ஒவ்வொரு கவியரங்கும் சிறப்பாக நடக்கவேண்டும் என்பதற்காக அவர் காட்டும் ஈடுபாடு போற்றத்தகுரியது. கவிதைத்துறையிலே தன்னைப் போன்றே இளைய கவிஞர்களும் பெயர் வாங்க வேண்டும் என்பதற்காக முனைப்புடன் செயல்படுபவர். கவிதை, சிறுகதை, நாவல், விமர்சனம் போன்ற சகல துறைகளிலும் ஈடுபாடு காட்டி வரும் மேமன் கவி இத்துறைகளில் இளையோருக்கு நல்ல வழிகாட்டியாக, அறிவுரை கூறுபவராக திகழ்கிறார்.

மேமன் கவிக்குத் தமிழிலு எடுக்கும் மணிவிழா அவர் இதுவரை ஆற்றிய தமிழ்ப் பணிக்கு செய்யும் கைம்மாறு. அதில் பங்கு கொள்வதில் வகவமும் பெருமிதம் கொள்கிறது.

மனிதநேயன் – மேமன்கவி

பேராசிரியர் மா. கருணாநிதி

மணிவிழாக் கொண்டாடும் மேமன்கவி அவர்களை வாழ்த்துவதில் மிகுந்த மகிழ்வெய்துகிறோம்.

இலங்கையின் இலக்கிய உலகிலே மேமன் கவி அவர்களை அறியாதார் இல்லை. தனக்கெனத் தனித்தடம் பதித்தவர். இலக்கியத்தில் அவருக்குள்ள சிறப்பாற்றல்கள் ஒருபுறமிருக்க, அவரிடம் குடிகொண்டிருக்கும் மனிதநேயம் இங்கு சிறப்பகக் குறிப்பிடத்தக்கதுடன் இன மொழி மத பேதமின்றி எல்லோரையும் மதிக்கின்ற பண்பு அவருக்குச் சிறப்பான ஆளுமையைப் பெற்றுக் கொடுத்துள்ளது.

இலங்கையின் இலக்கிய உலகிற்கு மேமன் அவர்கள் ஓர் உறவுப்பாலம். தமிழ் மற்றும் சிங்கள இலக்கிய வாதிகளிடையே தொடர்புகளைப் பேணுபவராக மட்டும் நின்றுவிடாது இருசாராருக்கும் இடையில் கருத்துகளைப் பரிமாறுதற்கான தளத்தினை அமைத்துக் கொடுப்பவர். கொடகே பதிப்பகத்தில் அவருக்குள்ள இடம் இப்பணியினைச் சாதாரியமாகச் செய்வதற்கு வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளது.

எந்தவொரு மூலையிலும் நிகழ்கின்ற இலக்கிய விழாக்கள், நூல் வெளியீடுகள், கருத்தாடல்கள், ஒவியக் கண்காட்சிகள் அவை சிறிதோ பெரிதோ சலிக்காமல் தவறாது பங்குபற்றிப் படைப்பாளிகளையும் ஆர்வலர்களையும் உணக்குவித்து ஆக்கபூர்வமான கருத்துகளை முன்வைத்து வருபவர். கணிணித் தொழில் நுட்பத்தில் அவருக்குள்ள சிறப்பாற்றலும், விரிந்த மற்றும் ஆழமான விமலசன ரீதியான வாசிப்புத் இதற்கு மெருகூட்டுவதாக உள்ளன. அதற்குமப்பால் எமது குடும்ப உறவுகளுடன் உள்ள தொடர்புகளும் முக்கியமானவை.

இத்தருணத்தில் மேமனுடைய இலக்கியப் பணிகள் மேலும் சிறக்க நல்வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம் .

மணிவிழா நாயகன் வாழ்க!

பாவேந்தல் பாலமுனை பாறாக்

அறுபதுவா வயதவர்க்கு ? இளமை
அவர் மேமன் கவிதமிழில் புலமை
பல நூல்கள் கற்று
பரிசுகளும் பெற்று
எழுதுமவர் புதுக்கவிதைத் தலைமை

அழகியலும் கருத்தியலும் சேர்த்து
அற்புதமாய்ப் படைப்புகளை யாத்து
இலங்குகிறார் மேமன்
எழுத்துலகில் பாமன்
வழங்கிடுவோம், வாழ்த்தபவர் நூல் பார்த்து!

கற்பனையைப் பெருமளவில் குறைத்து
கலைமணக்க யதார்த்தத்தை நிறைத்து
செப்புமிவர் பாக்கள்
சிறந்தகலைப் பூக்கள்
முற்போக்கு முழுக்கமிடும் உரத்து!

மணிவிழாவின் நாயகனைப் போற்றி
மனமுவந்து அன்பாக வாழ்த்தி
நிறை நலமும் பெறவே
நிமலனைதைத் தரவே
பிரார்த்தித்தோம் இறைவனையே ஏற்றி!

மேமன் கவியின் மேன்மைகள்...

— மு.சிவலிங்கம்—

நம் நாட்டின் கவிதை, இலக்கியத் தளத்தில், கவிஞர் மேமன்கவியின் படைப்புக்களைத் தவிர்த்துப் பேச முடியாதென்பதில் மாற்றுக் கருத்துக் கிடையாதெனலாம். எண்பதுகளிலிருந்து மேமனின் படைப்புக்கள் சுடர் விட்டு மேலோங்கியக் காலமாகும். சுய ஆக்கங்களுடன் மேற்கத்தியக் கவிஞர்களின் படைப்புக்களின் தமிழாக்கங்கள், தத்துவார்த்தச் சிந்தனைகள் என கவிஞரின் பார்வைகள் விசாலத்துச் செல்கின்றன.

மேமனின் தனிச் சிந்தனைச் சிறப்பு என்பது அவரது வேற்று மொழிப் படைப்புக்கள் தமிழ் வாசகர் மத்தியில் கொணர்தலாகும். நிறையவே மொழிப் பெயர்ப்பு கவிதைகள், கட்டுரைகள், கதைகளென அவரது எழுத்தாக்கங்கள் விரிவு பெறுகின்றன.

முற்போக்கு சஞ்சிகை “மல்லிகை” யின் நிழலில் வளர்ந்தவராதலால், படைப்பாளர் டொமினிக் ஜீவாவின் படைப்புலக மாணவர்களில், முதன்மையானவராகவும் மேமன் திகழ்கின்றார். தனது படைப்புக்களுக்கப்பால் இலக்கியப் பணிகளில் மேமனின் பங்களிப்புக்கள் வியக்கத் தக்கவை..! இலக்கியக் கூட்டங்கள்.. விழாக்கள், சந்திப்புக்கள்.. உரையாடல்கள் போட்டிகளுக்கான படைப்புக்களை மதிப்பீடு செய்யும் நடுவர் செயற்பாடுகள்.. இலக்கிய மேடைகளில் பரஸ்பரம் தமிழ், சிங்கள மொழிப் பெயர்ப்பு உரைகள் என மேமனின் சுறுசுறுப்பான ஈடுபாடுகள் நினைவில் நிற்பவை..

பல இளைய இ தலைமுறை படைப்பாளர்கள் உருவாகுவதற்கு மேமன் உணர்ச்சிகோலாக இன்று வரை இருந்து வருகின்றார். மேன்மைக்குரிய இக் கவிஞரின் படைப்புக்களும், இலக்கியப் பணிகளும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தில் என்றும் சிலாகித்துப் பேசப்படும். என் மனம் நிறைந்த வாழ்த்துக்கள்.

நானும் மேமன்கவியும்

கே.பொன்னுத்துரை –உடைகவியலாளர்

அந்த எழுபதுகளின் இடைப்பகுதி என நினைக்கிறேன் ஒரு நாள் கொழும்பு விவேகானந்தா கல்லூரியில் நடைபெற்ற ஒரு நூல் வெளியீட்டு விழாவிற்கு நண்பர் ப. ஆப்பன் அவர்களின் அழைப்பின் பேரில் சென்றிருந்தேன்.

அப்பொழுது எல்லாம் கொழும்பு மத்தியில் கலை இலக்கிய விழாக்கள், நூல்கள் வெளியீட்டு விழாக்கள் மற்றும் கவியரங்குகள் வாரம் தோறும் நடைபெற்று வரும் காலம் அது.

எனக்கு இலக்கியத்தின் பால் ஈரப்பை ஏற்படுத்திய பெருந்தகை நந்தி அவர்களும், மற்றும் இலக்கிய உலகிற்கு அழைத்துச் சென்ற எங்களுர் நாவலப்பிட்டி அன்பு நண்பர் அமரர் நாவல்நகர் ப.ஆப்பன் ஆகியோரும் அன்றைய விழாவில் உரையாற்ற இருந்தனர்.

கூட்டம் ஆரம்பமாகாதற்கு முன்பே விழா மண்டபத்தை சென்றடைந்த நான் கடைசி வரிசையில் அமர்ந்து

கொண்டேன். என்னை அங்கு கண்ட ஆப்பின் ஆசிரியர் என்னை அழைத்துச் சென்று முன்வரிசையில் அமர்ந்திருந்த “நந்தி” அவர்களுடன் கதைக்க விட்டு விட்டு வருகின்றவர்களை கவனிக்க சென்று விட்டார். “நந்தி” அவர்களுடன் சிறிது நேரம் கதைத்துக் கொண்டு இருந்து விட்டு எழும்பி வர யாரோ ஒருவர் இரண்டாம் வரிசையை நோக்கி கையை காட்ட நானும் அங்கு அமர்ந்து கொண்டேன். சிறிது நேரத்தில் நண்பர் ஆப்பினும் என்னுடன் வந்து அமர்ந்து கொண்டார். அப்பொழுது தான் கையில் இரண்டு பெரிய நூல்களுடன் டயறி நன்கு விலையுறந்த கருப்பு நிற சேர்ட் அதற்கேற்ற நிறத்தில் காற்சட்டையும் பழுப்பு நிற இடப்பட்டியில் பேஜர் செதுக்கிய நிலையில் ஒரு அழகான இளைஞன் உள்ளே வந்தார். அனைவருடன் உரையாடிவாறு உள்ளே வந்த அவர் ஆப்பின் ஆசிரியரைக் கண்டு நின்றார். என்னை இவர் தான் நாவல்நகர் பொன்னுத்துரை என்றும், என்னிடம் இவர்தான் மேமன்கவி என்றும் புதுக்கவிதையில் அத்தீத ஈடுபாடு கொண்டவர் என்றும் அறிமுகம் செய்து வைக்கிறார். எமது நட்பு இலக்கிய கூட்டங்களில் மட்டும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக அமைந்திருந்தது.

1979 ல் எனது குடுபத்துடன் கொழும்பிற்கு மீள் வருகைக்குப் பின் நேரத்தை ஒதுக்கி வெளியே செல்லக் கூடிய தொழில் மீண்டும் இலக்கிய கூட்டங்களில் கலந்து கொள்வது பத்திரிக்கைகளுக்கு எழுதுவது என்று அந்த காலகட்டத்தில் மேமன்கவி நேரத்தை கால்விரல் இடுக்களில் கட்டிக்கொண்டு பறந்து தொழில் பார்த்த நேரம் மனிசன் அவ்வளவு தொழிலோடு இணைந்து செயல்பட்டார்.

மீண்டும் எல்லாத் தமிழர்களின் வாழ்வியலையும் புரட்டிப்போட்ட 83 இனக்கலவரம். அதன் பயன் எனது குடுபத்துடனான தமிழ்நாடு புலம் பெயர்வு சென்னை வாழ்வு அடிக்கடி கொழும்பு வந்து எனது தொழிலையும் கவனிப்பது என்று வாழ்க்கை பாரிய மாற்றத்தை கொண்டு வந்தது. கொழும்பு வந்து நிற்கும் போது அப்பொழுது நடைபெறும் இலக்கியக் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்வதும், ஏனைய இலக்கியவாதிகளுடனும், மேமன்கவியுடான இணைப்பும் தொடர்ந்தே இருந்தது. தொழில் நிமித்தமும் அடிக்கடி கொழும்பு வருவதும் அப்பொழுது மூன்றாம் குறுக்குத் தெருவில் அமைந்திருந்த மேமனின் காரியாலத்தில் சந்தித்து உரையாடி செல்வதும் உண்டு.

அந்தக் காலத்தில் நாவலப்பிட்டியில் “மலையக ஆன்மீக கலை இலக்கிய மன்றம்” என்ற அமைப்பின் செயலாளராகவும், அமைப்பாளராகவும் செயல்பட்டுவந்த காலம் மன்றத்தில் அ.வைத்தியலிங்கம், அப்கோட் செ.விஜயகுமார், கதிர் சபாரன்ம ஆகியோர் மிகவும் தீவிரமாக செயல்பட்டுவந்தனர். எமது மன்றம் முதலாவது பாரதி விழாவை முழு நாள் அமர்வாக நடத்தியது. அதில் காலை அமர்வில் பாரதியின் கவிதைபற்றிய அமர்வில் மேமன்கவி உட்பட பலர் கலந்து சிறப்பித்தார்கள். மாலை பாரதி விழா மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

எமது மன்றத்தில் வருடந்தோறும் கலை இலக்கியத்தில் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருபவர்களுக்குப் “பாரதி விருது” வழங்க தீர்மானித்து செயல்பட்டு வந்தோம் அந்த நேரத்தில் மேமன்கவியின் கவிதைப் புத்தகமான “நாளைய நோக்கிய இன்றில்...” என்ற நூலுக்கு சாகித்திய விருது கிடைத்திருந்தது. எமது மன்றம் கலந்தாலோசித்து அவ்வருட பாரதி விருதை மேமன்கவி வழங்க ஏகமானதாக தீர்மானிக்கப்பட்டது.

கொழும்பு இந்து இளைஞர் மன்றம் கொழும்பு தப்ரபேன் ஹோட்டலில் நடத்திய பாராட்டு விழாவில் அந்த விருதை வழங்கி மகிழ்ந்தோம்.

இலக்கின்றி இலக்கியப் பயணம் செய்வது ஒரு சாகாசம். அதற்கு அசாத்திய மனத்துணிச்சலும் தீராத தேடலும் அத்தீத விருப்பமும் தேவை. இரண்டும் இருந்தால் அலைந்து பாருங்கள் உலகம் எவ்வளவு பெரியது என்று. கண்களால் பார்த்து கடல நீர் உட்பாக இருப்பதை அறிந்து கொள்ள முடியாது. அதனை ருசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்பொழுதான் அதன் உண்மை தெரியும். அது போல் எமது மேமன்கவி ஒரு பெரும் வணிக சமூகத்தில் பிறந்துத் தமிழைத் தாய் மொழியாக கொள்ளாமல் சாதாரணமாக கவிதை எழுத இலக்கிய உலகில் கால்பதித்த அவர் இன்று ஒரு அதிதீவிர இலக்கியச் செயற்பாட்டாளராக இயங்கி வருகிறார். தமிழ் எழுத்தாளர்கள் எழுதி பரணில் அடுக்கி வைக்கப்பட்ட பல படைப்புகளை நூலாக வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். இலைமறை காயாக இருந்த பலரை மேடை ஏற்றிப் பாராட்டி மகிழ்ந்துள்ளார்.

இவரின் ஆழமான வாசிப்பு என்னை ஆச்சிரியப் பட வைத்தது. இவை எப்படிச் சாத்தியமாயிற்று ஒரு வணிக சமூகத்தில் இருந்து கொண்டு இவ்வாறான செயல்பாடுகளில் ஈடுபடுவதென்பது இலகுவான காரியமல்ல. ஏனென்றால் நானும் வணிக சமூகத்திலிருந்து வந்தவன் என்ற வகையில் அது சார்ந்த நெருக்கடிகள் அறிந்தவன். அவ்வாறாக மேமன்கவியும் வணிகச் சமூகத்திலிருந்து வந்தவர் என்ற நிலையில் இலக்கியத்திற்காய் நேரத்தை ஒதுக்குவதற்கு அவர் படும்பாட்டை நினைக்கும் போது அவர்மீது பொறாமையாக இருக்கிறது எப்படி இதற்கெல்லாம் நேரத்தை ஒதுக்கிறார் என்று.

இவற்றை எல்லாம் பார்க்கும் போது எங்கள் “மலையக ஆன்மீக கலை இலக்கிய மன்றம் 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இவரின் இலக்கிய ஆளுமையைக் கவனத்தில் கொண்டு மகாகவி பாரதியின் பெயரில் “பாரதி விருது 92” வழங்கி கௌரவம் செய்துள்ளது. விருதுகள் ஒரு மனிதனைத் தீவிர செயற்பாட்டாளனாக மாற்றும் என்ற கருத்து இன்று உண்மையாகத் துலாபரமாகத் தெரிகிறது. “பாரதி விருது” வழங்கல் குழுவில் நானும் ஒருவனாக இருந்ததை எண்ணி இறும்புது கொள்கிறேன். அவரின் இலக்கிய பணி மேலும் சிறக்க வாழ்த்துகிறேன்.

தேசம் தாண்டிய ஓர் இலக்கிய ஆளுமை மேமன் கவி

தாஸிம் அகமது

ஈழத்து நவீன தமிழ் இலக்கியப் பதிவுகளின் வரலாறு எழுதப்படும்போது மேமன்கவி எனும் இலக்கிய ஆளுமையை விட்டு விட்டு எழுத முடியாது. தான் பங்குகொள்ளும் இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளின் போதும் கவிதை வாசிப்பின்போதும் மேமன்கவி தனது புர்வீகம் பற்றி இவ்வாறு கம்பீரமாகக் கூறுவதுண்டு. “குத்தியனா, டூனாகட், பாட்டுவியா ஆகிய பாரதக் கிராமங்களின் தத்துவங்களை காத்துவரும் மேமன் சமூகப்புத்திரன் நான் சத்தியமாய்ப் பண்டிதன் அல்ல” என்று இக்கம்பீரமானதும் துணிச்சல் மிக்கதுமான அவரைப் பற்றிய பிரகடனம் தேசம் தாண்டிய ஒரு தமிழ்ப் பற்றாளனின் பிரகடனமாகவே எனக்குத் தோன்றும். தற்போதெல்லாம் மேமன்கவி இப்பிரகடனத்தைச் சபைகளில் உரைப்பதைத் தவிர்த்துக் கொள்கின்றார் ஏனோ தெரியவில்லை.

மேமன் கவி பற்றி எத்தனையோ சிறப்புக் குறிப்புக்களை வாசித்திருக்கின்றேன். அவற்றுள் மேமன்கவியின் புதுக்கவிதை ஆக்கத்தைப் பற்றி புதுவை ரத்தினதுரையின் குறிப்பொன்று இவ்வாறு கூறுகின்றது. “தமிழ்நாட்டின் ஞானக்கூத்தன், வைத்தீஸ்வரன் போன்றவர்களின் புதுக்கவிதைப் போக்குக்கும், வானம்பாடி கவிதை இயக்கத்தின் போக்கிற்குமிடையிலான ஒரு மூன்றாம போக்குக்கு மேமன் கவி தயாராகுகிறார்” பல வருடங்களுக்கு முன்பு குறிப்பிட்டார்.

மேமன்கவியின் புதுக்கவிதைச் சிந்தனைகள் மட்டுமல்ல, எழுத்துக்கள் கூடப் புதிய புதிய தளத்துடன் கூடிய தேடல்களுக்குரியதாய் அமைந்திருப்பது ஈழத்து நவீன இலக்கியத்துக்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதம் எனக்கொள்ளலாம். மேமன்கவியின் எழுத்துக்கள் பற்றி மு. மேத்தா கூறும் போது “பாரதியை திரும்பிப் பார்க்க வைக்கும் சிந்தனைகள் கொண்டவை என்று ஓரிடத்தில் குறிப்பிடுகின்றார்.

1982ம் ஆண்டு வலம்புரி கவிதா வட்டக் கவியரங்குகளில் என்னுடன் அறிமுகமான மேமன்கவியின் இலக்கியப்போக்கு எழுத்து, ஆழமான வாசிப்பறிவு, உலகளாவிய இலக்கியக் கோட்பாடுகள் பற்றிய நுண்ணறிவு, கவிதைகளில் மேமன் கவி கையாளும் படிமக் குறியீட்டு உத்திகள் என்பன என்னுள் ஆழ்ந்த கவனயீர்ப்பை பெற்றுள்ளன என்பதைக் கூறிக்கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

ஒரு புதிய சிந்தனைப் போக்கையும் அது சார்ந்த ரசிகர் வட்டத்தையும் கொண்டிருக்கும் ஓர் இலக்கிய ஆளுமை மேமன்கவி அவர்கள் ஆவார். தன்னைப் பாராட்டுவரை விடவும் தன்னை விமர்சிப்பவர் மீது

அவர் காட்டும் கரிசனை வியக்கத்தக்கது. அநேக இலக்கிய வாதிகளிடம் காணமுடியாத ஓர் அரிய பண்பு இதுவென கொள்ளலாம். தனது எழுத்துக்களைச் கொச்சைப் படுத்தி விமர்சிப்பவருடன் கூட மனம் கோணாது நட்புப் பாராட்டும் உயர்ந்த பண்பு மேமன் கவியிடம் நான் கண்டு வியந்த அதிசய பண்பாகும்.

வலம்புரி கவிதா வட்டத்தின் தேசிய அமைப்பாளராக இருந்து கொண்டு இன்று அவர் ஆற்றி வரும் அர்ப்பணிப்புடன் கூடிய செயற்பாடுகள் மட்டுமல்ல இலங்கையின் எல்லாப் பாகங்களிலும் நடைபெறும் இலக்கிய முயற்சிகள் அனைத்திலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு தமிழ் இலக்கியத்துக்கு மட்டுமல்லாது சகோதர மொழி இலக்கியத்திற்கும் அவர் ஆற்றி வரும் பணிகள் காலத்தால் போற்றப்பட வேண்டியவையாகும். அவரது பணிகள் மென்மேலும் சிறக்க வேண்டி எல்லாம் வல்ல இறைவனை பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இலக்கியத்தை மதிப்பவர்

எம்.எஸ்.அமாணுல்லா

2008ம் ஆண்டில் எனக்குக் கலாபூசனம் விருது வழங்கப்பட்ட போது நான் அவரை நேரில் கொழும்பில் சந்தித்தேன். விருது பெறுவதக்காக வந்த கலைஞர்களை வரவேற்று வாழ்த்துக்கள் கூறி வழிகாட்டிக் கொண்டிருந்தார். ஏற்கனவே அவரது எழுத்துக்களை நான் வாசித்திருந்த போதும் அன்றுதான் அவரது பொன்மயமான முகத்தைத் தரிசித்தேன்.

அதன் பிறகு அவருடனான தொடர்புகள் அதிகரித்து, இலக்கிய களநிலவரங்களை விளங்கியதுடன், இந்தத் துறையில் நிலையான கால்பதிக்க வழி காட்டினார். எழுதத் தூண்டினார். ஆக்க இலக்கியத்துறையில் நான் பெரிய ஈடுபாடுகள் கொண்டிருந்ததில்லை. ஆயினும் அவரது வழி காட்டலில் சில சிறுகதைகளை எழுதினேன்.

இப்பொழுதும் நாவல் ஒன்று எழுதுங்கள். புதிப்பிக்கும் வேலைகளை நான் கவனித்தக் கொள்கிறேன், என்று அடிக்கடி கேட்டுக் கொள்வார். இலக்கியத்தையும் இலக்கியகாரர்களையும் தான் சார்ந்திருக்கின்ற வெளியீட்டு நிறுவனத்தினூடாகப் பல எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களைப் புத்தகமாக உருவாக்கினார். பல மொழிபெயர்ப்பு நூல்களையும் வெளியிட்டார். மல்லிகை தொடராக வந்து கொண்டிருந்தபோது அதில் கணனிசார் அறிவியல் புத்திகளை எழுதினார். இதில் பல புதிய செய்திகளையும் அறிமுகங்களையும் பெறக் கூடியதாக இருந்தது.

எனது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதியான 'வரால் மீன்களை' விமர்சனக் கண்ணோட்டத்துடன் அணுகி சுமார் 10 பக்கங்களை ஜீவநதியில் எழுதினார். எனக்கே ஆச்சரியமாக இருந்தது. இத்தனை சங்கதிகளையும் அதனை நான் மனப்பூர்வமாக உள் வாங்கினேனா என்பது சந்தேகமாக இருந்தது. அவரது பரந்துபட்ட வாசகத்திறன் தீட்சண்யமான இலக்கிய நோக்காளராக உயர்த்தி நிற்கின்றது.

அவர் ஒரு நல்ல நண்பராகவும் தன்னை வெளிப்படுத்துவார். எனது சகோதரன் ஒருவர் கொழும்பில் நோயுற்று இருந்த வேளை உதவிகள் புரிந்தார். கூடவே இருந்து பார்த்துக் கொண்டார். இன்றைக்கும் என்னால் இதை மறக்க முடியாதுள்ளது.

அவரது மணிவிழா நிகழ்ச்சிகள் மனதிற்கு மகிழ்ச்சி ஊட்டுவன. இலக்கியத்துறையில் அவருக்கு விரோதிகள் கிடையாது. எல்லாரும் நண்பர்களே. இந்த வயதிலும் அவர் காட்டும் சுறு சுறுப்பு எம்மை ஆச்சரியப்பட வைக்கின்றது.

அவர் பெயரை நிலை நிறுத்தும் இலக்கிய ஆக்கம் ஒன்றை எதிர் காலத்தில் வழங்கவேண்டும் என வாழ்த்துகிறேன்.

மேமன்கவிக்கு மேத்தாவின் வாழ்த்து!

மு.மேத்தா

தமிழ்க்கவி மேமன்-அன்பில்

தாய்மாமன்! நட்பி னாலே

உமைஎமை ஒன்று சேர்த்தே

உறவாகும் அயோத்தி ராமன்!

கவிதைக்கட் குரைகள் தீட்டி

கருணையை நெஞ்சில் ஊட்டி

'புவியிது வாழ்வோர்க் கெல்லாம்

பொது"என எழுது கின்றார்!

ஆதிக்க சக்தி யாவும்

அடியோடு வேர றுப்போம்

பாதிக்கப் பட்டோ ருக்குப்

பரிகா ரமாக நிற்போம்!

ஈழத்துத் தமிழ் ருக்கும்

இனத்தினால் சிங்க ளர்க்கும்

பாலமாய் விளங் குகின்ற

படைப்பாளி மேமன் வாழ்க!

மேமனை நினைக்கும் பொழுதெலாம்.....

றவுப் ஹஸீர்

வாசிப்பு ஒரு மனிதனை முழுமையாக்கும் என்பதற்கு மிகச் சிறந்த உதாரணம் நண்பர் மேமன்கவியாகும். முறையான பாடசாலைக் கல்வியைப் பயின்றிராத இவர், அதுவும் தமிழைத் தாய்மொழியாக கொண்டிராத ஒரு இனத்தில் பிறந்து அதிலும் விசேடமாக வர்த்தகமே வாழ்க்கையென்று வாழுகின்ற ஒரு சமூகத்தவனாக இருந்து கொண்டு இவை எல்லாவற்றையும் மீறி தமிழில் புலமையும் எழுத்தையே வாழ்க்கையாக கொண்டு வாழுகின்ற மிக விசித்திரமான நண்பன்.

மேமன் என்கின்ற ஒரு சமூகத்தின் பெயரை அந்த சமூகத்துக்கு வெளியே, தமிழ் பேசும் இலங்கையர்கள் எவரிடம் சொன்னாலும், அந்தச் சொல்லை ஒரு சமூகமாக பார்க்காது இந்த இலக்கிய பித்தனாக மட்டுமே அடையாளம் காண்கின்ற அளவுக்கு அந்த வியாபார சமூகத்தை இலக்கிய உலகுக்குள் இருத்தி வைத்திருக்கின்ற தனிமனித ஆளுமை “மேமன்” உடையது.

என்னால் இன்னும் புரிந்து கொள்ள முடியாத இலக்கிய சொற்றொடர்களையும், வகையறாக்களையும் அத்துப்படியாகக் கற்று வைத்திருக்கும் ஒரு மேதையாக நான் என்னளவில் கணித்து வைத்திருக்கும் ஒரு புதுமையான நண்பன் இவன். இப்போது இவை எல்லாவற்றையும் தாண்டிப் பல படிகள் மேலே சென்று கணனித் துறையில், குறிப்பாக வடிவமைப்புகளை செய்வதிலும் தமிழ் எழுத்துருவாக்கத் துறையிலும் மேமன் காட்டி வரும் அத்தீத அக்கறையும் அவற்றில் அவனுக்கிருக்கும் ஆற்றல்களும் அவனுடன் என்னை ஒப்பிடும் போதெல்லாம் என்னை ஒரு பூச்சியமாக உணர வைப்பது தவிர்க்க முடியாததாகிறது.

சுமார் 40 வருடகால நட்பில் ஒரு மயிரிழை அளவு கூட விரிசல் உண்டாகாத நெருங்கிய இலக்கிய தொடர்பு இவனுடனானது. 1977இல் பண்டார நாயக்க சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் நடந்த இரண்டாவது உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டில் புதுக்கவிதைகளுக்கான அங்கீகாரம் வேண்டி என்னுடன் இணைந்து குரலெழுப்பி வாதாடி வெளிநடப்பு செய்து ஆட்சேபணையை வலுப்படுத்திய சந்தர்ப்பத்தில் இருந்து எனக்கும் மேமனுக்குமான நட்பு வளர்ந்து வந்திருக்கின்றது.

80களின் வார இறுதி நாட்களில் கொழும்புக்கு வரும் எனது பொழுதுகளில் கணிசமான அளவு மேமன், நான் மற்றும் ஸ்ரீதர் பிச்சையப்பா ஆகியோரிடையிலான இலக்கியம், சினிமா, சித்திரம், நாடகம் ஆகிய அரட்டைகளிலேயே கழிந்திருக்கிறது. இன்று ஸ்ரீதர் பிச்சையப்பா எங்களுடன் இல்லாமல் போனாலும் அவனை விட்டு விட்டு மேமனை நினைவுகூர என்னால் முடியாமல் உள்ளது.

மேமனின் கவிதைகள் பற்றிச் சொல்லாமல் இதனை நிறைவு செய்ய முடியாது. ஒரு முதலாளித்துவ சமூகத்தின் பெயரை தாங்கி இருக்கும் ஏ.கே. ரஸாக் என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட இவன் தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்காகப் பேசுகின்றவன் என்பதைச் சொல்லுகின்ற கவிதை இது. “மேமனை” நினைக்கும் போதெல்லாம் நினைவுக்கு வரும் அவனின் ஆரம்ப கால கவிதையை இங்கு பதிவிட்டு நிறைவு செய்கின்றேன்.

தொழிலாளர்கள்

பலகால்களால் உதைபடும்

பந்துதான் நாங்கள்- ஆனாலும்

உதைத்தவன் முகத்தில்

சிலவேளை படுவதுண்டு.

நட்பும் பாராட்டும் மேமன்கவி

ஏ.எஸ். உபைத்துல்லா, மூதூர்

அகவை அறுபதில் கால் பதித்திருக்கும் மேமன் கவி அவர்கள் இன,மத,மொழி, வேறுபாடுகளைக் காட்டாது,எல்லோரிடமும் சகஜமாகப் பழகும் தன்மை கொண்டவர்.

கனக செந்திநாதன் கதா விருது, எனது சிறுகதை 'ஜலசமாதி' க்கு 2004ஆம் ஆண்டு கிடைத்த போது அதனைப் பெறுவதற்காக யாழ்ப்பாணம் சென்றிருந்த வேளையில் செங்கை ஆழியான் இல்லத்தில் நடைபெற்ற இலக்கியக் கலந்துரையாடலின் போது முதன் முதலாக மேமன்கவியை நான் சந்தித்தேன். அச்சந்திப்பின் போது ஏற்பட்ட பசுமையான உறவு இன்று வரை நீடித்து நிற்கின்றது.

தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொள்ளாத மேமன் கவி அப்துல்ரசாக் அவர்கள் இளவயதில் ஆரம்பித்த தமிழ் மீதான வாசிப்பும் பற்றும், இடையறாதத் தேடலும் இவரது படைப்புக்களுக்குப் பெருமையும், செழுமையும் சேர்த்திருக்கின்றது. இலக்கிய நேசிப்பை முழு நேரமாகக் கொண்டு புதுக்கவிதை இலக்கியத்துக்கு அப்பால் நூல் நயம், நிகழ்ச்சித் தொகுப்பு, நேர் காணல், நூல் விமர்சனம் என்பவற்றை ஆரவாரமோ, ஆர்ப்பாட்டமின்றி செய்து வருகிறார் மேமன் கவி.

அமைதியும் நிதானமும் கொண்ட மேமன்கவி இலக்கிய உறவுகளைப் பேணுதல், இலக்கிய நெஞ்சங்களோடு நட்புறவாடுதல், தன்னை முதன்மைபடுத்தாது மற்றவர்களை அவர் எப்போதுமே கை தூக்கிவிடுவார். ஏதோ எழுதினேன் வெளியிட்டேன் என்றில்லாமல் கொடுக்கப்பட்ட பணிகளை சிறப்பாகச் செய்து முடிக்கக் கூடிய ஆளுமையும், ஆற்றலும் கொண்டவர் மேமன் கவி. மணிவிழா நாயகனுடைய வாழ்வும், எழுத்துப் பணியும் சிறக்க எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாணுடத்தின் ஓசைகளைப் படைப்பவர் மேமன்கவி!

மா.பாலசிங்கம்

“இலக்கியத்தைத் தொழிலாகக் கொண்டு விடாதே. அது உன்னைக் கொன்று விடும். அதைப் பொழுது போக்காகவே வைத்துக் கொள்.” எனத் தமிழ்ச் சிறுகதை மன்னன் புதுமைப்பித்தன் தீவிர இலக்கியவாதிகளுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார். இருந்தும், வரலாற்றால் மறக்கப்படாத அந்த இலக்கியவாதியின் நெறிப்படுத்தலைக் கண்டு கொள்ளாத சில இலக்கியவாதிகளை நாம் சந்தித்துக் கொண்டோம் வருகிறோம். இவர்களில் எமது நினைவை உடன் கௌவிக் கொள்பவர்கள் மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா, பஞ்சமர் இலக்கியவாதி கே. பானியல், இவர்களோடு இன்னொரு இளையோராக இருப்பவர் “தமிழே என் மூச்சு” எனத் தமிழிலக்கியம் படைக்க வந்துள்ள மேமன்கவி. இலங்கையில் சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் ஆகிய முப்பெரும் இனங்கள் இருப்பதாகத்தான் பெரும்பாலும் அறியப்படுகிறது. ஆனால் இங்கு இருப்பதற்கும் அதிகமான இனங்கள் இருப்பது என்ற உண்மை ஏடுகளுக்குள்ளேயே பள்ளி கொள்கிறது. இந்த முப்பெரும் இனங்களின் மொழியைத் தமது வாழ்நாளில் பயில் மொழியாக்கி வாழும் இனங்களுக்கும் இங்கு வாழ்கின்றன. இத்தகைய சின்னஞ்சிறு இனங்களில் மேமன் இனமும் ஒன்றாகும். இதன் பூர்வீகம் வட இந்தியாவில் குஜராத் மாநிலமெனச் சொல்லப்படுகிறது.

மலாய், பறங்கி இனத்தவர்கள் போல் மேமன் இனமும் இந்நாட்டின் இலக்கியத்துக்கு அரும்பணி புரிகின்றது. இதைச் சாத்தியப்படுத்தி வருபவர் அப்துல் ரஸாக்கென்ற மேமன்கவி. கொழும்பைச் சேர்ந்த மேமன்கவி வாப்பா, உம்மாவின் வழிநடத்தலில் தமிழ்ப் பாடசாலையில் கல்வி பயின்றார். அங்கு இவரது தமிழ் மொழி ஆவதையும், திறமையையும் உணக்கத்தையும் கண்டுகொண்ட புகழ்பூத்த இலங்கை வானொலி

நாடகத் தயாரிப்பாளர் எம். அஷ்ரப்கான் இவரது ஆர்வத்தை மேலெழவைத்து அதிசிறந்த தமிழ் மொழிப் பற்றாளராக்கினார்.

கொழும்பு புறக்கோடையில் கொழுத்த வர்த்தகராகத் திகழ வேண்டிய மேமன்கவி வணிகத் தொழிலைப் புறந்தள்ளித் தமிழ் வெறி கொண்டு தமிழ்மொழி இலக்கியவாதியானார். சொல்புதிது, சுவை புதிது எனத் தமிழிலக்கியம் படைத்துத் தமிழ் வாசகனையைத் திணறடித்தார். புதுக்கவிதையில் புதுமை செய்தார். தனித்துவமான விமர்சனப் பார்வையாளனாகத் திகழ்ந்தார், திகழ்கிறார். சங்கப் பலகையாகப் படைப்புகளை ஆய்வு செய்கிறார். மேமன்கவியின் எழுச்சிக்கு டொமினிக் ஜீவாவும் மல்லிகையின் நெம்புகோலாகவிருந்தனவென்றால் எந்தச் சனாதன இலக்கியவாதியும் மறுக்கமாட்டான். கோழி எப்படி அதன் செட்டைக்குள் பாதுகாத்து அதன் குஞ்சுகளை வளர்க்குமோ அதைப் போல் ஜீவாவும் இளம் மேமன் கவியை வளர்த்தெடுத்தார். ஜெயகாந்தன், தருமு சிவராம், கனக செந்திநாதன் ஆகியோரை அறிமுகப் படுத்திச் சிறந்த தமிழிலக்கிய ஆளுமையாக மிளிர் வைத்தார், பக்குவப்படுத்தினார். இன்று மேமன்கவி மேமன் இனத்தின் உதய சூரியன். இந்தக் கவி பாய்க்கு அறுபதாம் அகவையாம்! தமிழுக்கு வந்து தமிழை ஒளிர வைக்கும் எங்கள் மேமன் கவியை வாழ்த்தி மகிழ்வோம். வாழ்க கவிஞரே!!!

மணிவிழா நாயகன் “மேமன்கவி வாழ்க!”

பத்மா சோமகாந்தன்

மேமனுக்கு மணிவிழாவா? நம்பவே முடியவில்லை. சூரியனும் ஒட்டப் பந்தயத்தில் முதலிடம் பிடித்து வெற்றிக்கொடி நாட்டப் போதும் விறுவிற்று என்று ஓடித் தீர்க்கின்றான்.

ஆயிரத்துத் தொழாயிரத்து ஐம்பதுகளின் பிற்பகுதியில் அ.ந. கந்தசாமி, பிரேம்ஜி ஞானசுந்தரம், பேராசிரியர் கைலாசபதி, பேரா. சிவத்தம்பி, சில்லையூர் செல்வராஜன், சமீம் இராமநாதன், இளங்கீரன் என்றொரு சிந்தனையாளர் வட்டம் ஒன்றிணைந்து நம் நாட்டுத் தேசியத்தை வற்புறுத்தி புதிய சிந்தனைகளுக்கான பாதை சீர் நோக்கிடவும் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தைத் தோற்றுவித்தனர்.

காலகதியில் இவர்களோடு மாணிக்கவாசகர் சோமகாந்தன், டாக்டர் நந்தி, டொமினிக் ஜீவா, நீர்வை பொன்னையன், லானியேல் எனச் சிலரும் இணைந்து கொண்டனர்.

ஸ்தாபன ரீதியாக இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளரினால் முதன்முதலில் தொடங்கப்பட்ட இந்த எழுத்தாளர் அமைப்பு பல காத்திரமான செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்தது. புத்தாக்கங்களும், புதிய புதிய கோணங்களில் தர்க்க ரீதியாகக் கருத்துக்களைப் பதிவு செய்வதுமான இவ்வியக்கம் இயங்கிக் கொண்டிருந்த வேளைகளில்தான் மேமன்கவி, அந்தனி ஜீவா, ராஜஸ்ரீகாந்தன், மு. கனகராஜன், செ. யோகநாதன் எனப் பல இளைஞர் மட்டங்களும் இக் கொள்கைகளினால் கவரப்பட்டு இவ்வியக்கத்தோடு இணைந்து வெகு உற்சாகமாக இயங்கினர்.

அன்று இடம்பெற்ற குழுக் கூட்டங்கள், கருத்தரங்குகள், விவாதங்கள், உரையரங்குகள், கொள்கைப் பிரச்சாரங்கள், இலக்கிய விழாக்கள், மாநாடுகள் என்பவற்றின் வெற்றிக்காக உழைத்த இளம் தலைமுறையினரில் குறிப்பிடக் கூடியவராக மேமன்கவி அவர்கள் இருக்கின்றார்.

இவர் மேமன் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவராயினும் பல கலைஞர்களோடும், எழுத்தாளர்களோடும் இங்கிதமாகப் பேசிப் பழகி இவற்றால் பெற்றுக் கொண்ட அறிவையும் அனுபவத்தையும் உள்வாங்கிச் சிறந்த கவிஞனாக பரிணமித்திருப்பதும் மணி விழாக் காண்பதும் மனம் நிறைந்த மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்திகளேயாகும்.

இப்பொன்னான நன்னாளிலே விழா நாயகன் மேமன்கவி அவர்களுக்கும் அவரோடிணைந்த மனைவி குழந்தைகள் குடும்பத்தினர் அனைவரும் இறைவன் சகல செளபாக்கியங்களையும் அருளி நீருடு வாழ அருள்வேண்டுமென வாயார மனமார வாழ்த்துகின்றோம்.

ஒழிக்கொண்டே இருக்கும்

ஓர் இலக்கிய நதியின் பிரவாகம்- மேமன்கவி

தெளிவத்தை ஜோசப்

தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொள்ளாத மேமன்கவி அவர்களின் தமிழ் இலக்கிய பணிகள் மகத்தான சாதனை கொண்டவை. பாராட்டுதல்கள் மட்டுமன்றிப் போற்றுதல்களுக்கும் உரியவை. அறுபதுகளில் குளியலறை முணுமுணுப்பாகப் புதுக்கவிதைத் துறைக்குள் பிரவேசித்து எழுபதுகளில் ஒரு யுகத்தின் ராகமாகத் தன்னைத் தமிழால் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டவர். அடையாளமிட்டுக் கொண்டவர் இவர்.

“தமிழ் எங்களுக்கொரு மொழி மட்டுமே தவிர அடையாளமில்லை.” என்று தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொள்ளாத சிறுபான்மையினக் கல்விமான்களின் குரல் ஓங்கிக் கேட்கும் ஒரு காலகட்டத்தில் தமிழையே தனக்கான அடையாளமாகக் கொண்டிருக்கும் மேமன்கவி வித்தியாசமானவர்தான், சாதனையாளர்தான். ஈழத்தின் புதுக்கவிதை இயக்கத்தின் முன் வரிசைக்காரர் மேமன்கவி என்கிறார் முருகையன். அந்த இயக்கத்துக்கான ஒரு விசை இவர். அந்த இயக்கவிசைதான் ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தின் ஒரு இன்றியமையாத மனிதராக மேமன்கவியை உயர்த்தியிருக்கிறது. “சதா ஒழிக்கொண்டே இருப்பார். ஒழிக் கொண்டே இருப்பதுதான் இவருடைய தொழிலோ” என்று நான் நினைப்பதுண்டு என்கின்றார் மல்லிகை ஜீவா.

அந்த ஓட்டம் ஓர் இலக்கிய நதியின் பிரவாகம். கடலில் சென்று சங்கமிக்கும் வரை தேடித்தேடி ஓடும் அதன் ஓட்டம் குறைவதே இல்லை. சகலதையும் பற்றிய அறிவின் தேடல் ஒரு படைப்பாளியாய் வெளிப்படுவதற்கான தன்மையை எனக்குள் வளர்த்திருக்கிறது. படைப்பாளி என்று கூறிக் கொள்வதைப் பெரிதும் விரும்புகிறேன் என்பார் மேமன்கவி.

இலக்கிய வாசிப்பின் மூலம் தன்னைத்தானே புடம்போட்டுக் கொள்பவர் மேமன்கவி. படிப்பு என்னும் தொடர்ச்சியான இயக்கம் இவரைப் பல்வேறு தளங்களுக்குள் இட்டுச் செல்கிறது. வேற்றுமொழி இலக்கியங்களும் உள்வருகை செய்வது தவிர்க்கவொண்ணாதது. மொழி வேலி கடத்தல் என்பது இவருக்குக் கைவந்த கலை. இவருடைய இலக்கிய அறுவடைகளான எட்டு நூல்களில் எட்டாவதும், அண்மைத்துவமான “நவீன சிங்கள இலக்கியங்கள் பற்றிய ஒரு பார்வை” எனும் மொழி வேலி கடந்து ஒரு முக்கியமான நூல். தமிழ் இலக்கிய வாசிப்பின் தொடர்ச்சியான இயக்கம் மேமனுக்குள் மூட்டிய முதல் தீ இந்த நூல்.

20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் தமிழுக்கு வந்த புதுக்கவிதை தமிழில் நிலைபெற சிலகாலம் பிடித்தது. காலம் என்பதை தசாப்தமாகவும் கொள்ளலாம். புதுக்கவிதை தமிழில் நிலை கொண்டதை அடுத்து கவிதை குறித்த சிந்தனைகளும் மாற்றங்களுக்குள்ளாகின. எதுகை, மோனை, ஓசை, உவமை, உருவகம் போன்றவை கவிதைக்கு இன்றியமையாத உறுப்புக்கள் அல்ல என்பது புலன் கொண்டது. படிமம் தேவை கொண்டது. ஈழத்துக் கவிதை வரலாற்றில் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொள்ளாதவர்கள் தமிழில் கவிதை எழுதப் புகும் பொழுது, தமிழன் பாரம்பரியமான யாப்பு வடிவங்கள் கிளப்பும் சவால்களிலிருந்து விடுபடுவதற்கு புதுக்கவிதை வாய்ப் பாதையாக அமைகிறது. அதற்கு மேமன்கவியையும் அவரது கவிதைகளையும் உதாரணமாகக் கொள்ளலாம் என்கிறார் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள்.

இந்தச் சவால்களில் இருந்து மீண்டெழுந்துப் புதுக்கவிதை தன்னை தமிழில் நிலைபெறச் செய்து கொண்ட காலத்துக்கு முன்பே இரண்டு புதுக்கவிதை நூல்களை வெளியிட்டுக் கொண்டவர் இவர். இருந்தும் சென்னை நர்மதா வெளியிட்ட இவருடைய இரண்டாவது தொகுதியான “ஹிரோசிமாவின் ஹீரோக்கள்” 1982 நூலுக்கு முன்னுரை வழங்கிய கவிஞர் மேத்தா அவர்கள் கலை இலக்கியங்களுக்கெல்லாம் அஸ்திவாரம்

என்பதனை அருமை நண்பர் மேமன் கவி அறிந்தே வைத்துள்ளார் எனக் குறிப்பிட்டார். மேலும் அவர் சமூக நதிக்கரையில் எனக்குக் கலை மூலத்தை போதித்த மனித குலத்துக்குத் தனது இந்தக் கவிதைகளை சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார் என்று குறிக்கின்றார்.

இலங்கை அரசின் தேசிய சாகித்திய விருதினை ஒரு புதுக்கவிதைத் தொகுதிக்காக முதன்முதல் பெற்றுக் கொண்ட பெருமையும் இவரையே சார்கின்றது.

மல்லிகை, துரைவி, கொடகேயின் தமிழ் நூல் வெளியீடு போன்றவற்றில் இலக்கியச் செயற்பாடுகளின் ஆதார சுருதியாகவும் உந்து சக்தியாகவும் இயக்க விசையாகவும் திகழ்கின்றவர் மேமன்கவி அவர்கள். செயற்படுதல் இயங்குதல் என்பது ஒரு இறைக்கொடை. எல்லாருக்கும் கிட்டாத, கிடைக்காத அந்தக் கொடை மேமனுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இலக்கியத்தளத்தில் அறம் வாழப் பாடுபடும் அவருக்கு என்றும் எனது பாராட்டுக்கள்.

வியப்பு ஊட்டும் மேமன்கவி

கே. ஆர். டேவிட்

ஏறத்தாழ இரண்டு வருடங்களுக்க முன்பாக, ஒருநாள்..... வெள்ளவத்தையில் சங்கம் வீதியும் காலி வீதியும் சந்திக்கின்ற அந்தச் சிறிய முற்சந்தியில், திரு. மேமன்கவி அவர்கள் நிற்பதைக் கண்டேன். பிற்பகல் ஐந்தரை மணியிருக்கலாம். திரு. மேமன்கவி அவர்களைத் தனிமையில் சந்திப்பதென்பது மிகக் கடினம். நிச்சயமாக அவரோடு இரண்டோ மூன்று எழுத்தாளர்கள் நிற்பார்கள். இப்போது அவர்தனியாக நிற்கின்றார். இப்படியானதொரு சந்தர்ப்பத்தைத் தான் நான் இதுவரையில் எதிர்பார்த்திருந்தேன்.

இவரது இலக்கிய நடவடிக்கைகளில், என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியாததொரு நடவடிக்கை பற்றி இவரிடமே கேட்டுத் தெளிவு படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்றொரு எண்ணம் எனக்கிருந்தது. திரு. மேமன்கவி அவர்கள் கொழும்பு - மட்டக்குழியை வாழ்விடமாகவும், நான் யாழ்ப்பாணம் - ஆனைக்கோட்டையை வதிவிடமாகவும் கொண்டிருந்ததால் நமக்கிடையேயான சந்திப்புகள் மிக அருந்தலானதாகவே இருந்தது. சில சந்திப்புகள் நிகழ்ந்திருந்தாலும், அவரைத் தனிமையில் சந்திக்கின்ற வாய்ப்புகள் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. இன்று எதிர்பாராத நிலையில் கிடைத்திருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எனது மனிதிலுள்ள சந்தேகத்தை இப்போது கேட்டுவிடலாமா? திடீரென எனது மனதில் இப்படியொரு மின்னல் சிந்தனை! எனது மனதிலுள்ள அந்தக் கேள்வி அதைக் கேள்வி என்று கூறுவதைவிட எனது மனதிலுள்ளதொரு சந்தேகம். நானோ அல்லது என்னோடு சேர்ந்த எழுத்தாள நண்பர்களோ நடக்கின்ற இலக்கிய நிகழ்வுகளுக்குச் செல்வோம். பார்வையாளர்களாக மட்டும் கலந்து கொண்டு திரும்பிவிடுவோம், என்றுமே பங்காளர்களாக நிற்க நாங்கள் முனைந்ததில்லை. எங்களுக்கேன் "வீண்வம்புகள்" என்ற நமது மனநிலைகளே இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். ஆனால், திரு. மேமன்கவி அவர்களோ நடக்கின்ற பெரும்பாலான இலக்கிய நிகழ்வுகளில் கலந்து கொள்வார். கலந்து கொண்டு அந்த நிகழ்வின் பங்காளராகவே நிற்பார். இதற்கு மேலால் செலவுகளையும், பொறுப்புகளையும் தானே ஏற்றுக்கொண்டு பல இலக்கிய நிகழ்வுகளில் மேமன்கவி அவர்களே இயக்குநராக நின்றதையும் நான் அவதானித்திருக்கிறேன். இந்தச் சம்பவத்தோடு தொடர்புபட்ட மேமன்கவி அவர்கள் பற்றி இன்னொரு செய்தியையும் இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதென நினைக்கிறேன். கவிஞர் மேமன்கவி அவர்களை ஒரு புகழ் விரும்பியாகவோ அல்லது வெகுளித்தனமுள்ளவராகவோ இதுவரையில் யாருமே பேசியதில்லை. அப்படிப்பட்ட அபிப்பிராயம் என்னிடமும் இதுவரையில் ஏற்பட்டதில்லை.

அப்படியென்றால் கவிஞர் மேமன்கவி அவர்களிடம் காணப்படுகின்ற இந்த இலக்கிய

முதன்மையுக்கத்திற்கான காரணம் என்ன? இதுதான் எனது சந்தேகம்!

இப்போது மேமன்கவி அவர்கள் தனிமையில் நிற்கிறார். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி எனது சந்தேகத்தை அவரிடம் கேட்டுவிடுவதென்ற முடிவுக்கு நான் வருகிறேன். நான் மேமன்கவி அவர்களை நெருங்குகிறேன். அவர் வழமைபோல் என்னை அன்புடன் வரவேற்கின்றார். அவர் என்றுமே அன்பாகவும், அதேவேளை கௌரவமாகவும் நடந்து கொள்பவர். பல்வேறு இலக்கிய விடயங்கள் பற்றி இருவரும் கருத்துப் பரிமாறிக் கொள்கிறோம். சந்தர்ப்பம் பார்த்து இடையில் எனது சந்தேகத்தை மிகப் பக்குவமாக அவரிடம் நான் வெளியிடுகிறேன். நான் இப்படி கேட்டதும் மேமன்கவி அவர்கள் கண்ணிமைக்காமல் எனது முகத்தைப் பார்க்கிறார். அர்த்த புஷ்டியான பார்வை, அதன்பின் சிரிக்கிறார். அதுவும் அர்த்தபுஷ்டியான சிரிப்பு.

அவர் பேச ஆரம்பிக்கின்றார்.

நீங்கள் கேட்ட இதே கேள்வியைப் பலர் என்னிடம் கேட்டுவிட்டார்கள். என்னை நேசிக்கின்ற உங்களைப் போன்ற நண்பர்கள் மட்டும் என்னிடம் இப்படி கேட்டுவிடவில்லை. என்னுடைய குடும்பத்தவர்களே என்னிடம் இப்படி கேட்டுள்ளனர். இப்படி கூறியவர், சில விநாடிகள் மௌனமாக நின்றார். உதடுகள் பிரியாத நிலையில் ஒரு மந்தமானதொரு சிரிப்பு. நிலாவரைக் கிணறு போன்ற ஆழம் காணமுடியாத சிரிப்பு. மீண்டும் பேச ஆரம்பிக்கின்றார். நீங்களும் ஒரு எழுத்தாளன். ஒரு இலக்கியப் படைப்பைச் சிஷ்டித்து அது பிரசுரமாகும்வரை நீங்கள் படும் வேதனை அந்த வேதனை சகல எழுத்தாளர்களுக்கும் உண்டு. அந்த வேதனையை ஒரு எழுத்தாளனால் மட்டுந்தான் உணரமுடியும். இந்த எழுத்தாளர்கள் ஏன் இப்படி வேதனைப்படுகின்றனர். இந்தச் சமூகத்தில் வாழ்கின்ற முகந்தெரியாத மனிதர்களுக்காகவே வேதனைப்படுகின்றனர். இந்தச் சமூகத்திலிருந்து ஒரு மனிதனாவது எழுத்தாளனைத் தேடிவந்து எழுதும்படி கேட்டிருக்கிறானா? அதுதான் போகட்டும் இதுவரையில் உங்களை ஒரு சாதாரண மனிதன் வாழ்த்தியிருக்கிறானா? இப்படி கூறிவிட்டு மேமன்கவி அவர்கள் என்னைப் பார்க்கிறார். அவரது பார்வைக் கூர்கள் எனது இதயத்தைக் குத்துகின்றன!

மீண்டும் மேமன்கவி அவர்கள் பேச ஆரம்பிக்கின்றார்.

“ஒரு எழுத்தாளன் ஒரு ஆக்கத்தை எழுத ஆரம்பித்து, அதை முடிக்கும் வரை தன்னைத் தானே வருத்திக் கொள்கிறான். முடித்துவிட்ட அந்த ஆக்கத்தை நூலாக்கிவிட அக்கினிப் பிரவேசம் செய்கின்றான். நூல் வெளியீடும் எப்படியோ நடந்து முடிந்துவிடும். அதன்பிறகு அவன் வெளியீடு செய்த நூல்கள் அவனது வீட்டு மூலையில் தேங்கிக் கிடக்கும். அந்த எழுத்தாளன் அந்த நூல் குவியலுக்கு மேல் குந்தியிருந்து இரத்தக் கண்ணீர் வடிப்பான். எழுத்தாளர்களின் இன்றைய யதார்த்த நிலை இதுதான்”. இப்படி கூறிவிட்டு மேமன்கவி அவர்கள் மௌனமாக நிற்கின்றார். மேமன்கவி அவர்களின் பேச்சு இலக்கியத் தேவதூதனின் குரலாய் எனது செவிப் பறைகளில் அதிர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது.

மேமன்கவி அவர்கள் மீண்டும் ஆரம்பிக்கிறார்.

தனது இறுதி மூச்சையும் இலக்கிய மூச்சாகவிட்ட எத்தனையோ எழுத்தாளர்களின் ஒரு பாராட்டையோ, அல்லது ஒரு கௌரவத்தையோ அல்லது ஒரு விருதையோ பெறாமல் அவனது ஆத்மா ஏக்கத்துடனையே அவனை விட்டுப் பிரிந்திருக்கின்றது. இலக்கியம் என்பது எழுத்தாளனுக்கு ஒரு சிலுவை.... அந்தச் சிலுவையைச் சுமக்கின்ற ஒவ்வொரு எழுத்தாளனும் அவன் வாழ்கின்ற காலத்திலேயே பாராட்டப் படவேண்டும். இதுதான் எனது கொள்கை. அதனால்தான் நான் சகல இலக்கிய விழாக்களிலும் பங்காளனாக நிற்கின்றேன். போற்றுவோர் போற்றட்டும், மண்வாரித் தூற்றுவோர் தூற்றட்டும் என் கருத்து இதுதான். இதைத்தான் நான் செய்தேன். இனிமேலும் செய்வேன். மேமன்கவி கூறி முடிக்கிறார். நான் மௌனமான நிற்கிறேன்.

சோர்வில்லா இலக்கியவாதி மேமன்கவி

மு. அநாதரட்சகன்

“மேமன் கவி” என்ற இலக்கிய ஆளுமை நீண்ட காலமாக ஈழத்து இலக்கிய வெளியில் பயணித்து வருபவர். மல்லிகையில் எழுபதுகளில் வெளிவந்த அவரது புதுக்கவிதைகள் முதல் பின்னர் வந்த கட்டுரைகள் வரை அவரது படைப்புக்களோடு பரீட்சயம் கொண்ட நான் ஏதோ வகையில் அவரிடம் வசப்பட்டிருப்பதை இன்று உணர்கிறேன்.

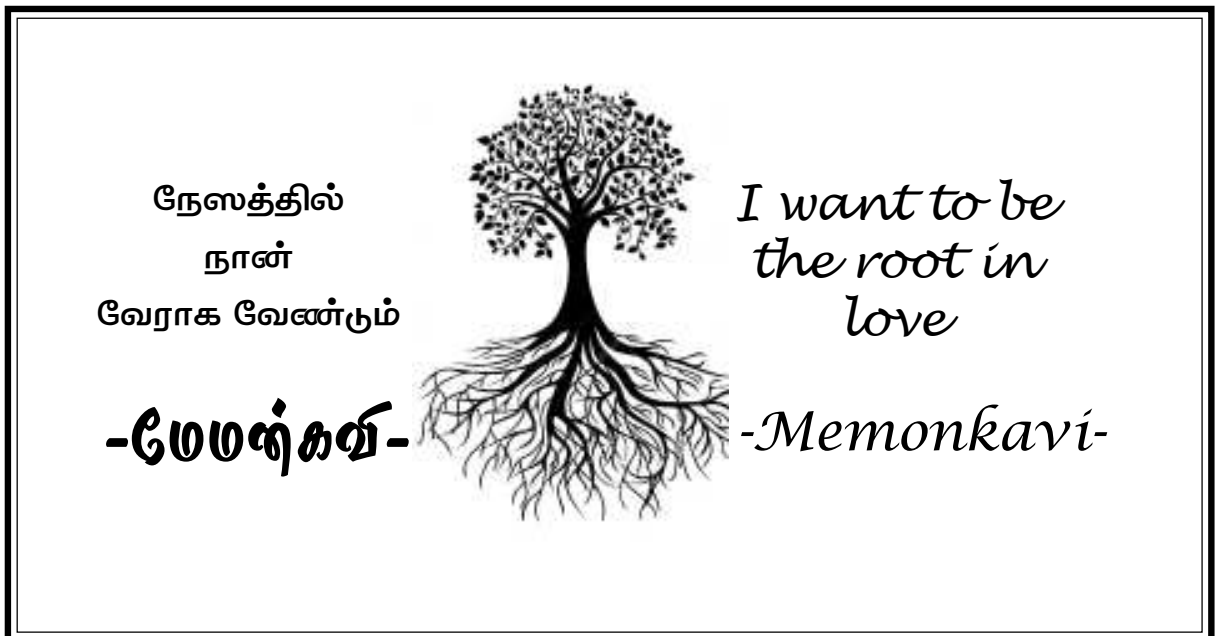
தனது பரந்த வாசிப்பினாலும் தேடலினாலும் தன்னை ஆழப்படுத்திக் கொண்டு இலக்கியத்தை வளப்படுத்தி வருபவர் மேமன்கவி. அம் முயற்சியை மல்லிகையில் அயராது மேற்கொண்டவர் மல்லிகையில் வெளிவந்த கட்டுரைகள் பலவும் விமர்சனம், சினிமா, குறும்படம், ஓவியம், பின்காலனியம், பின்நவீனத்துவம் எனப் பலபரிமாண தரிசனங்களை வாசகனுடன் பகிர்ந்துக் கொண்டவை. இக் கட்டுரைகளை உணர்நிப்படிக்கும் போது அவரது சிந்தனை உலகில் நிகழ்ந்துள்ள அகலிப்பினை உணர முடிகிறது.

இன்று வரை ஒரு படைப்பாளியாகவும், இலக்கியச் செயற்பாட்டாளராகவும் இயங்கி வரும் மேமன் கவி, மனிதர்களிடம் பேதம் காட்டாது, மனிதர் என்ற முறையில் எல்லோரையும் நேசிப்பவர். இது அவரை தோற்றுப் போகாத இலக்கிய வாதியாக இன்று வரை நிலை நிறுத்தி வைத்துள்ளது.

எனது “நிமிர்வு” சிறுகதைத் தொகுதி கொடகே சகோதரர்கள் வெளியீடாக வந்ததில், அவரது பங்களிப்பும் காத்திரமானது அவரோடு எனக்குப் பழக்க கிடைத்தத் தருணங்கள் பெறுமதியானவை மறக்க முடியாதவை.

ஒரு விருப்பு வெறுப்பற்ற ஒரு கர்ம யோகியைப் போல இலக்கிய உலகில் பயணித்துக் கொண்டிருப்பவர். திறந்த மனதோடு மேமன் கவியின் இலக்கியச் செயற்பாட்டினைப் பார்ப்பவர்களுக்கு அவரது முன்னுதாரணம் உந்துதலைத் தரும்.

மணி விழாக் காணும் இத்தருணத்தில் அவரை நன்றியுடன் வாழ்த்துகின்றேன்.

கவி மேவும் கவி

ரவ்யப் ஹக்கீம்

அமைச்சர், நகர திட்டமிடல் மற்றும் நீர் வழங்கல்
தலைவர், ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ்

குஜராத் மாநில வம்சாவளியினரான இலங்கை மேமன் சமூகத்தில் பிறந்து இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் தன்னை ஒரு படைப்பாளியாக அடையாளப்படுத்திய “மேமன்கவி” எனப்படும் அப்துல் கரீம் அப்துல் ரஸாக் கலை, இலக்கியத்துறையில் தவிர்க்கமுடியாத ஒருவராக திகழ்ந்துவருகிறார்.

எட்டாம் வகுப்புவரை படித்த ஒருவரின் கவிதை ஆசிரியர் பயிற்சி பாட நூலில் இடம் பெறும் அளவுக்கு தன்னை பட்டை தீட்டியவர் என்பதில் அவருக்கு நிகர் அவரேதான். வியாபாரத்துறையில் ஆர்வம் காட்டும் மேமன் சமூகத்திலிருந்து உதித்த விடிவெள்ளியாக கலையுலகில் தனக்கென ஓர் இடத்தைத் தக்க வைத்துள்ளார்.

இவரது தமிழ்ப்பாட ஆசிரியராக இருந்த பிரபல வானொலி நாடக எழுத்தாளர் அஷ்ரப்கானின் எழுத்தில் தன்னைத் தொலைத்து, எழுதுவதையே இலட்சியமாகக் கொண்டு தன்னைத்தானே செதுக்கிக் கொண்டார். பாடசாலைக் கல்வியை விட்டு தூரமாகியிருந்தாலும், திறந்த பல்கலைக்கலைக்கழகத்தில் ஊடகவியல் துறையைக் கற்றுத் தன்னை ஒரு செய்தியாளனாகவும் அடையாளம் காட்டிக்கொண்டார்.

அதன் பின்னர் சஞ்சிகைகள், நூல்களுக்கு ஆசிரியப்பணி செய்துள்ளார். இவர் எழுதிய கவிதைகள் பல ஆங்கிலம், சிங்கள மற்றும் ரஷ்ய மொழிகளிலும் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளன. பின்னாளில் இவரது கவிதைகள் பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் மேற்படிப்புக்காக ஆய்வு செய்யப்படும் அளவுக்கு தனது கவிதைகளைப் படைத்திருக்கிறார்.

சாகித்திய மண்டல விருது பெற்ற மேமன்கவி, தனது 60ஆவது வயதிலும் தமிழ்கூறும் நல்லுலகில் தனக்கான இலக்கியப் பணியைத் தொடர்ந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றார். அவரது இப்பயணம் மேலும் மேலும் வளர வேண்டுமென பிரார்த்திப்பவர்களில் நான் முதன்மையானவனாக இருப்பதற்கு பிரியப்படுகின்றேன்.

இந்த மலர் அழகுற அமைவதற்குச்
சகல வழிகளிலும் ஒத்துழைத்த
சகல நண்பர்களுக்கும்

ஹேமசந்திர பதிரன
என். நஜ்முல் ஹுசைன்
மா.பாலசிங்கம் ஆகியோர் உட்பட

நன்றிகள்

-கலை இலக்கிய நண்பர்கள்-

ජීවිතය වඩාත් හොඳින් කියවීමට මට කෞෂල්‍යය ලබාදුන්නේ
කියවීම තුළින් මා ජනවිඳි සාහිත්‍යයයි.

-මේමන් කවි-

ශ්‍රී ලාංකික ජනතාව අතර මිතුරුණු ජනතා සිව් දළුවන

කවියා - මේමන් කවී

කමල් පෙරේරා

ලේකම් ලංකා ලේඛක සංවිධානය

මේමන්වරුන් නමින් ජන කණ්ඩායමක් ලංකාවේ වෙසෙන බව මා දැනගත්තේ මේමන් කවී නමැති ලේඛක මිතුරා දැන හැඳිනගැනීමට ලැබුණාට පසුවයි මගේ මතකයේ හැටියට ඔහු මට මුලින්ම හමු වූයේ 2009 වසර මැද භාගයේ සිංහල දෙමළ හා මුස්ලිම් ලේඛකයන් කණ්ඩායමක් පුස්තකාල සේවා මණ්ඩලයේ කුඩා රැස්වීම් ශාලාවට එක් වී 'සිංහල දෙමළ ලේඛක එකමුතුව' ගොඩනැගීමට පදනම දැමූ දවසේදී ජිදන අප දෙදෙනා අතර සවිමත් මිතුරුකමක් පදනම වැටුණා යයි මම සිතමි එදා මෙදාතුර මේමන් සිංහල දෙමළ හා මුස්ලිම් ලේඛක ප්‍රජාව අතර සම්බන්ධීකාරක පුරුකක් ලෙස අනගි කාර්යභාරයක් ඉටු කරමින් සිටින සැබෑ ජනතා මිතුරෙකැයි මට නොපැකිලව පැවසිය හැකියි එසේම සිංහල දෙමළ ලේඛක එකමුතුවේ ආදර්ශ පාඨය ලෙස සැලකෙන 'ශ්‍රී ලාංකේය සාහිත්‍යයක් ගොඩනගමු - මිතුරුණු පහන් සිව් දළුවමු' යන්න යථාර්ථයක් බවට පත් කිරීමට ඔහු ලබා දෙන දායකත්වයද මිල කළ නොහැකි තරමයි.

මේමන්වරුන් යනු බාසි ජන කණ්ඩායමට අයත් පිරිසක් බව මා දැනගත්තේ ඔහුගෙන්මයි ලංකාව තුළ මේමන්වරුන්ගේ ඉතිහාසය ශත වර්ෂයක් තරම් අතර දිව යයි මේමන්ලාගේ මුතුන් මිත්තන් ලංකාවට සංක්‍රමණය වූයේ උතුරු ඉන්දියාවෙහි කාර්තියානාට ජනතාකභටි හා බට්ටා යන උතුරු ඉන්දියානු ප්‍රදේශ ඔවුන්ගේ මුල් බිම් වශයෙන් සැලකේ මේමන් කවීගේ පියා වන අබ්දුල් කරීම් අලි මොහොමඩ් ලකානා ලංකාවට ගොඩබැස්සේ නවසිය හතළිස් ගණන්වලයි ඉන්දියන් පකිස්තාන් යුද්ධය අවසානයේ මේමන්ලාගේ පරපුර ජීවත් වූ ප්‍රදේශ ඉන්දියාවට අයත් වියි මේමන්ගේ පියා ඇතිව පිරිස කලින් ලංකාවට පැමිණ සිටි මේමන්වරුන් සොයාගෙන කොළඹ ආවේ ඉන්දියාවට අයත් බිමක ජීවත් වීමට අකමැති වීම හේතුවෙනි.

මේමන් කවී යන අන්වර්ථ නාමයෙන් හැඳින්වුවද ඔහුගේ මුල් නම අබ්දුල් කරීන් අබ්දුල් ලකානායි මේමන්ලාගේ පරපුර සාහිත්‍ය කලාවන්ට රුචි කරන පිරිසක් නොවීයී රෙදිපිළි වෙළඳාමේ නිරත වූ ඔවුන්ගේ පරම්පරාවේ සාහිත්‍ය කලාව දෙසට යොමු වූ පළවෙනි සාමාජිකයා ලෙස ඉතිහාසගත වන්නේ මේමන්යී අද රත්තරන් බඩු වෙළඳුන්ගේ පරාදිසිය බවට පත්ව තිබෙන සමුද්‍ර විද්‍යේ ආරම්භක වෙළෙන්දන් වූයේ රෙදිපිළි ව්‍යාපාරය සඳහා එ'දවස ලංකාවට පැමිණි මේමන්ලාගේ මුතුන් මිත්තන්යී ශූර වෙළෙන්දකු මතු නොව දැනමුත්තකු ලෙසද ප්‍රසිද්ධව සිටි මේමන්ගේ පියාට ඔවුන්ගේ ඇති මිත්‍රාදීන් විසින් පටබැඳ තිබූ කෙටි නම වූයේ අයිඩියා බාසි :ෂාෆ් රීස්ස* යන්නයි මේමන්ලාගේ භාෂාවට අකුරු නොතිබූ බැවින් ඔහු ඉගෙන ගත්තේ දෙමළ බසින් මේමන් භාෂුරා කියා අකුරු කරන්නට ගියේ ආමර්විදියේ සාන්ත සෙබස්තියන් දෙමළ විදුහලටයි ඒ 1965දී එහි වසර කිහිපයක් අධ්‍යාපනය ලැබූ ඔහු පසුව කොටහේන මැදි මහා විදුහලට ඇතිව වියී මේමන්ගේ පියාගේ ව්‍යාපාර කටයුතු අඩාල වීම හේතුවෙන් ඔවුන්ට වසර කිහිපයක් මහනුවර ප්‍රදේශයට යාමටද සිදු වියී ඒ කාලයේ මේමන් නුවර මහසියාවේ බදුර්දීන් මුස්ලිම් පාසලේ ශිල්ප කළේයි.

මේමන්ගේ පියාට නුවර ජීවිතයද ටික කලකින් එපා වියී දෙවසරකට පසු ඔවුහු යළි කොළඹ ආහි මේමන්ද යළි පරණ පාසලටම ඇතිව වියී මේ වන විටත් මේමන්ගේ ජීවිතයට සරසවි බැල්ම වැටී තිබියී ඔහු දෙමළ බසින් පළ වන පත්තර හා පොත්පත් ආදිය කියවන්නට පුරුදු ව සිටියේයි මේ පුරුද්ද ඔහු තුළ හට ගත්තේ කෙසේදැයි කියන්නට ඔහු නොදනී දෙමළ බස හඳුනා ගනිද්දීම ඒ බසින් ලියවුණු දෑ කියවීමේ ආශාවක් ඔහු තුළ උපන්නේයි පත්තරවලට අමතරව ඔහුගේ හිත ගියේ රහස් පරික්ෂක කතා කියවන්නටයි මේමන් අවරගනයේ රහස් පරික්ෂක කතා කියවුණු දුටු

ඔවුන්ගේ රෙදි කර්මාන්ත ශාලාවේ සිත්තරා ජීවිතය පිළිබඳ ගැඹුරින් විවරණය කරන නවකතා හා කෙටිකතා කියවන ලෙස මේමන්ට උපදෙස් දුන්නේය මෙයද තම සාහිත්‍ය වාර්තාවේ වැදගත් සංකීර්ණයක් ලෙස මේමන් සලකයි ඔවුන්ට දෙමළ බස ඉගැන් වූ එච් අජරොග් ගුරුතුමා නාට්‍යකරුවකු වියි ඔහුගේ ආභාෂයද මේමන්ගේ කලා රුචිය තවත් නංවාලීමට හේතු වියි මේමන් පාසල් වැඩ අතපසු කරමින් පොත් පත්තර කියවන්නා වියි මට්ටකකුලියේ පුස්තකාලයට බැඳුණේය පාසලේ පාඩම් පොත් ටික එක හුස්මට කියවා පැත්තකට දැමීමට ඔහු පුරුදු වූයේ ඒවායේ ගත යුතු වැදගත් යමක් නැතැයි සිතමිනි මෙම වෙනස දුටු පියතුමා මේමන් නොමිඟ යා වි යයි බියෙන් ඔහුට අවවාද කළේය තම ප්‍රජාව ව්‍යාපාර කටයුතු සඳහා මිස කලාවට උපන් පිරිසක් නොවන බව පියාණෝ මේමන්ට තදින්ම කීහි මේමන්වරුන් නමින් ජන කොටසක් සිටින බව ලොවට කියාපෑමේ පිණිස මාර්ගයක් ලෙස සාහිත්‍ය කලාව උපයෝගී කර ගත යුතු යයි සිතූ මේමන් පියාගේ බාධා කිරීම් නොතකා දිගටම ලිවීය.

ලේඛන කලාව කෙතරම් ඔහුගේ සිතට කාවැදුනේදයත් මේමන්ට අධ්‍යාපනය එපා වියි අට වසරේදී ඔහු පාසලට ආයුබෝවන් කීවේය මේමන් අධ්‍යාපනය දුටුවේ සිය නිර්මාණ කුසලතාවට කිසිදු අනුබලයක් නොදෙන ගතානුගතික එකාකාරී ක්‍රියාවලියක් ලෙසයි පවුලේ ව්‍යාපාරයට හවුල් වීමටද ඔහුගේ රුචියක් නොවිණි ගනුදෙනු වලදී මිනිසුන්ගේ සිත් රිදවීමට සිදු වීම ව්‍යාපාරයට සාප්‍රවම සම්බන්ධ නොවී සිටීමට බලපෑ ප්‍රධාන හේතුව විනැයි මේමන් මෑතකදී මා හා පැවසීයී බැහැර සිට ව්‍යාපාරයට උදව් කිරීමට ඔහු කැමැත්ත පළ කළ විට පියා ඊට විරුද්ධ වියි සිය අදහසට සොයුරා නම්මා ගැනීමට අවසානයේ මේමන් සමත් වියි.

මේමන්ගේ කවියක් ප්‍රථම වරට පුවත්පතක පළ වූයේ 1974දීය තමා දෙමළ කවියකු ලෙස හඳුන්වා දීමේ කැමැත්ත ඇතිව ඔහු එම කවිය නම් කළේ 'මගේ හුස්ම පොදු දෙමළ බසයි' යනුවෙනි එවකට දෙමළ සාහිත්‍යයේ ජනප්‍රිය සිගරාවක් වන 'මල්ලිකේ' සංස්කාරක ඩොමිනික් ජීවා මෙම කවිය අගය කළේ තරුණ පොහොට්ටුවක් සේ මේමන් හඳුන්වමිනි ඩොමිනික් ජීවාගේ ඇරියුමෙන් වාමවාදී දෙමළ ලේඛකයන් විසින් එම වකවානුවේ පිහිටුවා තිබූ

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රගතිශීලී ලේඛක සංගමයට බැඳුණු මේමන් ටික කලකින්ම එහි කොළඹ ශාඛාවේ ලේකම් ලෙසද පත් වියි විධිමත් අධ්‍යාපනය අත්හලද අවිධිමත් අධ්‍යාපනය යටතේ සිය දැනුම වගා කරගැනීමට කල්පනා කළ මේමන් විවෘත විශ්ව විද්‍යාලය හා සම්බන්ධ වී තොරතුරු සන්නිවේදනයට පරගණක ශිල්පයට සමාජ විද්‍යාව හා ඉංග්‍රීසි භාෂාව වැනි විෂයයන් සඳහා ඩිප්ලෝමා පාඨමාලා හැදෑරීය.

ඩොමිනික් ජීවා වැනි පරිණත ලේඛකයන් සමඟ පැවති ඇසුරක් ප්‍රගතිශීලී ලේඛක සංගමයේ වාම දෘෂ්ටියත් මේමන්ගේ සාහිත්‍ය ජීවිතයට සේම පෞද්ගලික ජීවිතයටත් දැඩි බලපෑමක් කළේය පීඩිතයන් වෙනුවෙන් සටන් කිරීම ණිසුරාකෑමට එරෙහි වීම හා වාර්ගික සුහදත්වය මේමන්ගේ නිර්මාණ වලට බොහෝ විට පාදක වූ තේමාවන් වියි එතෙක් මෙතෙක් ඔහු අතින් ලියවී ඇති පහත සඳහන් පොත් පෙළ ඊට සාක්ෂි සපයයි කවි රචනයට වැඩි රුචියක් දක්වන මේමන් මේ වන විට කාව්‍ය සංග්‍රහ 6ක් පළ කර ඇති ඒවා අනුපිළිවෙලින් මෙසේයී යුහරගංගල් (යුගයේ සංගීතය ණි 1976) හිරෝෂීමාවින් හිරොක්කල් (හිරෝෂීමා වීරයෝද 1982) ඉයන්දිරා සූරියන් (යාන්ත්‍රික සූරියයාට 1984) නාලයායි නොරික්ය ඉන්රිල් (අදින් හෙටට 1990) මේමන්ගේ කාව්‍ය සංග්‍රහ දෙකකට රාජ්‍ය සම්මාන ද හිමි වී තිබේ මින්ඩුම් වාසිප්පතාටිකහ (නැවත ජීවත් වීම පිණිස) කාතියට 1999දී හා උනක්කු ඒදිරාන වන්මුරෙයි (නුඹට එරෙහි භීෂණය) කාතියට 2002දීත් වශයෙනී මේමන්ගේ සාහිත්‍ය සේවය අගයමින් සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශය 1990දී 'කලා භූෂණ' සම්මානයෙන්ද 1992දී මුස්ලිම් සංස්කෘතික කටයුතු අමාත්‍යාංශය ඡදැඑසප 'ඒර සම්මානයෙන් හා නාවලපීටිය ආගමික හා සාහිත්‍ය කවය 'පාරතී' සම්මානයෙන්ද මේමන්ට ප්‍රණාමය දක්වා ඇති.

විවාරකයකු හා ශාස්ත්‍රීය ලිපි රචකයකු ලෙසද දෙමළ සාහිත්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ ඔහු නමක් දිනා සිටී ඔරු වාසකනින් පිරාති (පාඨකයකුගේ සටහන්ට 2010) මෝලි වේලි කඩන්තු (භාෂා මායිමෙන් ඔබ්බට 2012 - මෙම කෘතිය දෙමළ බසට පරිවර්තනය වූ සිංහල නවකතා 12ක් අළලා කළ විවාරයක් වන අතර දෙමළ බසින් සිංහල නවකතා පසුබිම් කරගෙන ලියවුණු එකම විවාර කෘතිය ලෙසද සැලකිය හැකියි)

මේමත් මෙලොව එළිය දැවේ 1956 අප්‍රේල් 29 දාදී ඔහුගේ හැට වන ජනම දිනය නිමිත්තෙන් 2017 මැයි මස 6 වෙනිදා වැල්ලවත්තේ දෙමළ සංගම් ශාලාවේ පැවැත්වීමට නියමිත 'මේමත් කවි ඇගයුම් උළෙලේදී ඔහුගේ නවතම රචනා කෘති දෙක හා කාව්‍ය සංග්‍රහයද දොරට වඩමිමත්තට කටයුතු යොදා ඇති දශක හයක් පුරා මේමත් ඉටු කළ අනගි සාහිත්‍ය මෙහෙවර වෙනුවෙන් ඔහුට සුඛ පැතීමටද මෙය අවස්ථාවක් කර ගනිමි.

මේමත් කවිගේ සාහිත්‍ය ක්‍රියාකාරිත්වයේ වටිනාකම වනුයේ ලේඛකයකුගේ භූමිකාවට පමණක් සිය කාර්භාරය සීමා නොකිරීමයි අද අපට දෙමළ හා මුස්ලිම් ලේඛකයන් නියෝජනය කරන ජාතික මට්ටමේ සාහිත්‍ය ක්‍රියාධරයකු සොයා ගැනීමට අවශ්‍ය නම් නිරායාසයෙන්ම මතකයට නැගෙනුයේ ඔහුගේ නමයි ඔහු වෙත දක්නට ලැබෙන ඒ සුවිශේෂී ගුණය නිසාම ජාතික මට්ටමේ ලේඛක හා සමාජ සේවා සංවිධාන ගණනාවකම මේමත් කවිගේ ක්‍රියාකාරිත්වය දක්නට ලැබේ 'සිංහල දෙමළ ලේඛක එකමුතුව' 'ලංකා ලේඛක සංවිධානය' 'තුරාවයි විශ්වනාදන් සම්මාන ප්‍රදාන කමිටුව' 'ගොඩගේ සාහිත්‍ය කමිටුව' 'අල්හාජ් හසීම් ඕමාර්ගේ 'පුලවර් පූනා' සංවිධානය' ආදී වශයෙන් ඔහු වගකීම් දරන සංවිධාන රැසකි.

මේමත්ගේ කවි සිංහලට ඉංග්‍රීසි හා රුසියානු බසවලට පරිවර්තනය වී තිබෙන අතර සපරගමුව විශ්ව විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍යයෙක් මේමත්ගේ කවි පිළිබඳ නිබන්ධනයක්ද සකසා ඇති සිනමා විචාරකයකුද වන ඔහුගේ ඇතැම් සිනමා විචාර හා සාහිත්‍ය විචාර ලංකාවේ මෙන්ම ඉන්දියාවේද ප්‍රකට සිගරාවල පළ වෙයි ඩොමිනික් ජීවාගේ 'මල්ලිකේ' සිගරාවට 'පාඨකයකුගේ මිමිනුම' නමින් මේමත් ලියූ ලිපි පෙළ ඉතා ජනප්‍රිය වියි ඔහුගේ අලුත්ම සාහිත්‍ය කාර්යය වන්නේ පශ්චාත් නූතනවාදය පිළිබඳ පොතක් ලිවීමයි කැකිරාවේ සහනා ලේඛිකාව පවසන ආකාරයට මේමත්ගේ විශිෂ්ට කුසලතා ප්‍රකට කරන කවි වන්නේ 'සුනාමි 26' හා ක්‍රිස්තමුර්තියේ දාර්ශනික සිතුවිල්ලක් පදනම් කරගෙන ලියූ 'යුද්ධය තුළ මම' නම් කවි දෙකයි

මේමත් විවාහ ජීවිතයට පිවිසුණේ 1976 දීදී එවිට ඔහුගේ වයස අවුරුදු 19 කී මේමත්ගේ අතගත් ගර්භා රසාකට වයස අවුරුදු 17 කී ඔවුන්ගේ

පෙම් සබඳතාව ගොඩනැගුණේ එකල මට්ටක්කලියේ පිහිටා තිබූ මේමත්ලාගේ රෙදි කම්හල නිසාදී එම කම්හල අසල පදිංචිව සිටි ගර්භා සමග මේමත් පෙම්දමක පැටලිණී මුස්ලිම් තරුණියක් වූ ඇය සමග විවාහ වීමට මේමත්වරු ඉඩ නොදුන්හි මේමත්වරයකු හා විවාහ වනවාට මුස්ලිම්වරුද එරෙහි වූහි එහෙත් පෙම් යුවළ දැඩි ස්ථාවරයක සිටියහි අවසානයේ දෙපාර්ශ්වයේම කැමැත්ත දිනා ගැනීමට ඔවුහු සමත් වූහි දැන් මේමත් ගර්භා යුවළ දියණියන් දෙදෙනකුගේ හා මුනුපුරන් හතර දෙනකුගෙන් සමන්විත පවුලක ජොෂ්ඨයෝ වෙති.

මේමත් කවි ශක්‍යතා රැසකින් පෙහොසත් නූතනවාදී දැක්මක් හා ප්‍රගතිශීලී මතවාදයක් සහිත ලේඛකයෙකී ජාතික එකමුතකමට හානිකරන කිසිදු සාහිත්‍ය හෝ දේශපාලන ව්‍යාපාරයකට මේමත් කිසි විටෙකත් අනුබල නොදෙනු ඇති ශ්‍රී ලාංකේය සාහිත්‍යයක් ගොඩනැගීම දිසාවට යන ගමනේදී ඔහු දැවැන්ත කාර්යභාරයක් ඉටු කරනු ඇතැයි යනු මගේ විශ්වාසයයි ඒ සඳහා අවැසි දිරිය හා සවිය මේමත්ට ලැබෙවයි ඉත සිතින් ප්‍රාර්ථනා කරමි.

ටීටීමාන පරිවර්තන
ප්‍රයත්නයන් සම්බන්ධයෙන් සලකා බලන විට පාඨකයන්ට දැනගත හැකිවන්නේ එම පරිවර්තන කාර්යයන්ට අදාළ වන භාෂාව කතා කරන ප්‍රජාව පිළිබඳ තොරතුරු හා ප්‍රවෘත්ති පමණි එහෙත් සාහිත්‍ය නිර්මාණයක පරිවර්තන කාර්යයෙහි ඇති සුවිශේෂත්වය වනුයේ එම පරිවර්තන කාර්යයට අදාළ භාෂාව කතා කරන ප්‍රජාවෙහි සංස්කෘතික වටිනාකමට හැරීම සහ භාවයන් වැනි දෑ පිළිබඳව සංවේදී ලෙස පාඨකයන්ට දැනගත හැකිවීමයි.
-මේමත් කවි-

සිංහල දෙමළ සාහිත්‍ය ද්‍රව්‍ය ප්‍රකාශනය

සාකච්ඡා කළේ - නුරුල් අයිත් නජ්මුල් හුසෙයින් මිය
ස්තූතිය - තිංගල්

අබ්දුල් රසාක් (මේමන් කවි)

ඔහු නමින් අබ්දුල් රසාක් ශ්‍රී ලංකාවේ සාහිත්‍ය නිර්මාණකරණයට සම්බන්ධ වී සිටින්නේ 1974 සිට සුවිශේෂත්වය වන්නේ ඔහු උපතින් ශ්‍රී ලාංකිකයකු නොවීමයි. ඔහු උපත ලබා ඇත්තේ ඉන්දියාවේ ගුජරාත් ප්‍රාන්තයේ ජනවාර්ගික වශයෙන් ඔහු මේමන් ජාතිකයෙක් ඔහුගේ මව් බස ද දෙමළ නොව මේමන් භාෂාවයි. ශ්‍රී ලාංකික සාහිත්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ ඔහු හැඳින්වෙන්නේ මේමන් කවියා යන නමින් එසේ වුවත් ඔහු සිය නිර්මාණ කරනු ලබන්නේ දෙමළ හා සිංහල භාෂාවෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ මෙන්ම තමිල්නාඩුවෙන් තමාගේ සාහිත්‍ය කෘති හයක් ඔහු විසින් එළිද ක්වා තිබෙනවා දෙමළ හා සිංහල භාෂාවෙන් කෙටි කතා ග්‍රන්ථ දෙකක් සංස්කරණය කිරීමේ කටයුතු සාර්ථකව නිමා කිරීමට පුරෝගාමී වූ ඔහු සිංහල හා දෙමළ ලේඛකයන් අතර සම්බන්ධීකරණයක් ඇති කිරීමට ද කටයුතු කරන කවියෙකි. තිංගල් මේමන් කවියා සමග සංවාදයකට යොමු වීමට අදහස් කළේ සිංහල දෙමළ දේශාතිය අතර සමගිය වර්ධනය සඳහා සාහිත්‍ය උපයෝගී කර ගැනීමට ඔහු දරන වෙහෙස ද සැලකිල්ලට ගනිමිනි.

තිංගල්- ජාතීන් අතර සංහිදියාවක් ඇති කිරීමේදී සාහිත්‍යයේ කාර්යභාරය කුමක් ද?

මේමන් කවිය සාමාන්‍ය ජනතාවගේ ප්‍රශ්න හා සිතූම් පැතු හඳුනා ගැනීම සමගිය සඳහා අත්‍යවශ්‍යයි සාහිත්‍ය නිර්මාණ ඒ සඳහා ඉතා වැදගත් සියලු ජාතීන්ගේම වර්ගය අපේක්ෂා සංස්කෘතිය සාහිත්‍ය නිර්මාණවලින් පිළිබිඹු වෙනවා සිංහල හා දෙමළ සාහිත්‍ය කෘති පරිවර්තනය කිරීමෙන් අන්‍යෝන්‍ය අවබෝධයක් හා වැටහීමක් දේශාතීන්ට ම ඇති වෙනවා එවිට ජාතීන් අතර වැරදි වැටහීම් අඩු වෙනවා.

තිංගල්- සිංහල හා දෙමළ සාහිත්‍ය කෘති පරිවර්තනය කිරීමේ කටයුතුවලට ගත් ක්‍රියා මාර්ග මොනවාද?

මේමන් කවිට 1930 දී ආරම්භ කළ ශ්‍රී ලංකා ප්‍රගතිශීලී ලේඛක සංගමය ජාතීන් අතර සමගිය හා සංහිදියාව ඇති කිරීමට සාහිත්‍ය යොදා ගත හැකියි යන අදහස ඉදිරිපත් කළා ඒ අනුව කරනු 10ක් ඇතුළත් ජාතික සැලැස්මක් රජයට ඉදිරිපත් කළා භාෂා දෙකෙන්ම සාහිත්‍ය කෘති පරිවර්තනය කළ යුතුයි යන කරුණ ද මේ සැලැස්මට ඇතුළත් වුණා අප සංගමය විසින් රජයට ඉදිරිපත් කරනු ලැබූ යෝජනාවලියේ ඇතැම් කරුණු රජයේ දේශපාලන යෝජනාවලියට ද ඇතුළත් වී තිබුණා 1979 දී අප සංගමය සිංහල හා

දෙමළ ලේඛකයන්ගේ සමුළුවක් පැවැත්වූවා මේ සංගමයේ සාමාජිකයකු වන 'මල්ලිකසී' සඟරාවේ සංස්කාරක වන ඩොමිනික් ජීවා සිංහල ලේඛකයන්ගේ කෙටි කතා දෙමළ භාෂාවට පරිවර්තනය කර වරින්වර ඒ සඟරාවේ පළ කළා පසුව ඒ කතා එකතුවක් කර සිංහල කෙටි කතා යන නමින් ග්‍රන්ථයක් ලෙස පළ කළා මේ ග්‍රන්ථය තමිල්නාඩුවේ එන්සීඒඑච් ප්‍රකාශනයක් හැටියට පළ වුණා

එමෙන් ම සිංහල ලේඛකයන්ගේ ඡායාරූප තමා සඟරාවේ කවරයට යොදා ගනිමින් කවරෙයේ කතාව ලෙස පළ කලේ ගෞරව කිරීමක් ලෙසයි සංහිදියාව ඇති කිරීමට මෙවැනි දේ ක්‍රියාත්මක වුණා සිංහල මාධ්‍යයෙන් දෙමළ හා මුස්ලිම් ලේඛකයන්ට මෙවැනි අවස්ථා ලබා නොදීම කනගාටුවට කරුණක්

මේ අඩුපාඩුව තේරුම් ගත් ප්‍රගතිශීලී ලේඛකයන් හා සිංහල පොත් ප්‍රකාශකයන් දෙමළ ලේඛකයන්ගේ පොත් සිංහලට පරිවර්තනය කිරීමට ඉදිරිපත් වුණා එමීඩ් ගුණසේන හා ගොඩගේ වැනි ප්‍රකාශන ආයතන මෙවැනි සත්කාරවල නිරත වුණා එමෙන් ම සිංහල හා දෙමළ ලේඛකයන් මිත්‍රශීලීව සිංහ දෙමළ කෘති පරිවර්තන කටයුතුවලට දායක වුණා එමිඒඑච් ෂමිස් පරාක්‍රම කොඩිතුවක්කු යන දෙදෙනා එකතු වී මේ කර්යය ඉටු කළා

වසර 2000 දී මේ කටයුතු තව දුරටත් ක්‍රියාත්මක වුණා ගොඩගේ සමාගම පරිවර්තන කෘති මුද්‍රණය කිරීමේ කටයුතු පුළුල් කළා අප ලබා ගත් විශාල ජයග්‍රහණයක් හැටියටය මා මෙය දකින්නේ

කිංගල්- මේ කෘති පිළිබඳ පාඨක ප්‍රතිචාර කෙබඳු ?

මේමත් කවියා : අද ජාතික සංහිදියාවක් පමනක් නොව ඒ සඳහා උද්යෝගයක් ඇති වී තිබෙනවා සිංහල භාෂා කෘති ද්‍රවිඩ ලේඛකයන් ද ද්‍රවිඩ භාෂා කෘති ද්‍රවිඩ ලේඛකයන් ද ද්‍රවිඩ භාෂා කෘති සිංහල ලේඛකයන් ද ඉතා උනන්දුවෙන් කියවනවා තව තවත් මෙවැනි පරිවර්තන කෘති බිහිවිය යුතු යැයි කියන අදහසක් දෙපිරිස අතර ම වර්ධනය වී තිබෙනවා.

සිංහල භාෂාවෙන් ද්‍රවිඩ භාෂාවට පරිවර්තනය කරන භාෂා පරිවර්තකයන් බොහෝ පිරිස් අප අතර සිටින නමුත් ද්‍රවිඩ භාෂාවෙන් සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය කිරීමට හැකියාව තිබෙන පරිවර්තකයන්ගේ අඩුවක් පසුගිය කාලයේ තිබුණි එහෙත් මෑත කාලේදී මේ අඩුව පියවීමට ද්‍රවිඩ භාෂාව හැදෑරූ සිංහල පරිවර්තකයන් වන මඩුලුගිරියේ විජේරත්න උපාලි ලීලාත්තං භේමවන්ද පතිරණං සරත් ආනන්දං වජ්‍යන ප්‍රසාද් සමඟ ද්‍රවිඩ මාධ්‍යයේ විමල් ස්වාමිනාදන් ඒසීඑච් කරාමන් මොහම්මදු රසුන් රවී රත්නවෙල් නූරල් අයින් නජ්මුල් හුසෙයින් වැනි අය පද තර සිටීම පරිවර්තන ක්ෂේත්‍රයේ යහපත් අනාගතයක් තිබෙන බවට සහතිකයකි.

ද්‍රවිඩ භාෂාවෙන් සිංහලයට පරිවර්තනය වන සාහිත්‍ය කෘති පිළිබඳ සිංහල සාහිත්‍යවේදීන් හා පාඨකයන් දරන මත පිළිබඳවත් ද්‍රවිඩ භාෂාවට පරිවර්තනය කරන සිංහල කෘති පිළිබඳ ද්‍රවිඩ පාඨකයන් හා ලේඛකයන්ගේ මත පිළිබඳවත් දැනගැනීමේ ආශාවක් මට ඇති වුණා එහි ප්‍රථිඵලයක් වශයෙන් ප්‍රථමයෙන් සිංහල භාෂාවේන ද්‍රවිඩ භාෂාවට පරිවර්තනය වූ සාහිත්‍ය කෘති දොළහක් පිළිබඳ විමර්ශනයක් මවිසින් ලියනු ලැබූවා "භාෂා වැටෙන් එහා" මාතෘකාවෙන් ගොඩගේ ප්‍රකාශනයක් හැටියට එම පොත පළ වුණි දෙමළ භාෂාවෙන් පළ වූ මේ පොත සිංහල ලේඛකයන් අතරටත් යා යුතුයි මේ කටයුතුවලටත් පරිවර්තනකයන්ගේ සහාය අවශ්‍ය වෙනවා උදාහරණයක් ලෙස සිංහල සාහිත්‍යය ගැන ද්‍රවිඩ රචනා සිංහල භාෂාවෙන් ද පළ කිරීමේ අවශ්‍යතාවක් තිබෙනවා ඒ නිසා මෙවැනි අදහස් උදහස් ඇතුළත් ලිපි පළ කිරීම සඳහා මාස තුනකට වරක් "පරිවර්තන" යන නමින් සිංහල දෙමළ සඟරාවක් එලිදැක්වීමට මම කටයුතු කරගෙන යනවා

කිංගල්- සිංහල දෙමළ ලේඛකයන් එකට එක්වුණු සංවිධානයක් තිබෙනවා ද?

මේමන් කවියා සිංහල හා දෙමළ ලේඛකයන් සංවිධානයක් වශයෙන් එක්වීමේ වැදගත්කම හා අවශ්‍යතාවය මෑත කාලයේදී සෑම විටම අවබෝධ වුණා ඒ අනුව සිංහල හා දෙමළ ලේඛක සංවිධානය ලංකා දේශීයයන්ගේ ජාතික සංවිධානය වැනි සංවිධාන ගණනක් බිහි වුණා

සිංහල දෙමළ ලේඛකයන් හඳුනා ගැනීම භාෂා දෙකෙන්ම සාහිත්‍ය කෘති පිළිබඳ අදහස් උදහස් හුවමාරුව ලේඛක උපහාර දැක්වීම වැනි ක්‍රියාවලීන් මේ සංවිධානය මගින් සිදු වුණා ඉතා වැදගත් ප්‍රකාශන ආයතනයක් වන ගොඩගේ සමාගම සිය ගණන් සිංහල හා ද්‍රවිඩ පරිවර්තන කෘති මුද්‍රණය කිරීමේ ක්‍රියාවලියේ නිරත වී සිටිනවා.

ඉන් නොනැවතී මෙතෙක් සිංහල ලේඛකයන්ට පමණක් ලබා දුන් ගොඩගේ සාහිත්‍ය සම්මානය මෑත කාලයේ සිට ද්‍රවිඩ කෘති සඳහා ලබා දීම ද අතිශයින් අගය කළ යුත්තක් තිංගල්ට ද්‍රවිඩ හා සිංහල ලේඛකයන්ගේ කෙටි කතා කිහිපයක් එක්රැස් කර රජයේ අනුග්‍රහයෙන් කෙටි කතා සංග්‍රහ දෙකක් ප්‍රකාශයට පත් කර තිබෙනවා ඒ පිළිබඳව පැහැදිලි කරන්නීය.

මේමන් කවි පෞද්ගලික මට්ටමෙන් සිදු වූ සිංහල හා දෙමළ සාහිත්‍ය කෘති පරිවර්තනය කිරීමේ කටයුතු රාජ්‍ය මට්ටමෙන් සිදු විය යුතු යැයි සාහිත්‍යධරයන් හා විද්වතුන් රජයට යෝජනා ඉදිරිපත් කළා. ඒ අනුව 2013 වසරේ සිට සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශය මගින් මේ කටයුතු සිදු කරනවා.

2014 වසරේ ඒවකට පැවැති ජාතික භාෂා හා සමාජ ඒකාබද්ධතා අමාත්‍යාංශය විසින් සිංහල හා ද්‍රවිඩ ලේඛක සංසදයටත් සිංහල දෙමළ කෘති පරිවර්තනය කිරීමේ කටයුතු පැවරුවේ භාෂා දෙකෙන් කෙටි කතා දොළහ බැගින් තෝරා කාලීන සිංහල කෙටි කතා (සමකාලීන සිංහල කදයිගල්) යන නමින් ද කාලීන ද්‍රවිඩ කතා (සමකාලීන තමිල් කදයි ගල්) යන නමින් ද රටේ සිටින දක්ෂ පරිවර්තකයන් මගින් පරිවර්තනය කර මුද්‍රණය කරනු ලැබුවා.

කිංගල්- සිංහල හා දෙමළ කෘති පරිවර්තනය කිරීමේ අනාගත සැලැස්මක් තිබෙනවා ද

මේමන් කවි ඉතා අපහසු කාර්යයක් අභියෝග ගණනාවකට මුහුණ දිය යුතුයී ඒ සඳහා කාලය හොඳින් වැඩ කර මහන්සි වී වැඩ කළ යුතුයි. යම් යම් ආයතන මට්ටමෙන් මේ කටයුතු සිදු කිරීමට පරිවර්තකයන් සංවිධානයක් වශයෙන් එක් කළ යුතුයි. රාජ්‍ය මට්ටමෙන් මේ කටයුතු සිදු විය යුතුයි.

අමාත්‍යාංශ යටතේ පරිවර්තකයන් ලියාපදිංචි කර ඔවුන්ට පරිවර්තනය සඳහා යම් ගෙවීමක් ලබා දිය යුතු පරිවර්තනය සඳහා කෘති තෝරා ගැනීමට නිර්දේශ කමිටුවක් පත් කළ යුතුයි. එම කමිටුව සුදුසු කෘති තෝරා ගැනීමට දායක විය යුතුයි. සාහිත්‍ය කෘති පරිවර්තනය සඳහා අනාගතයේදී මේවැනි නව සැලැස්මක් අනුව අමාත්‍යාංශ ක්‍රියාත්මක වේ යැයි අප බලාපොරොත්තු වෙනවා.

බාබා අනුරාධ 60 වී

උපාලි ලීලාරතන

ශ්‍රී ලාංකික දෙමළ සාහිත්‍යයට මුස්ලිම් සාහිත්‍යකරුවන්ගේ දායකත්වය දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ ලැබෙමින් පවතින්නකී එමෙන්ම සිංහල ජනතාව සමග සමීප සම්බන්ධතා පවත්වමින් සහෝදරත්වයෙන් ජීවත් වන මුස්ලිම් ජනතාවගේ සාහිත්‍ය කෘති විමසා බැලීමේදී දෙමළ හා සිංහල ජනතාවගේ ජීවන රටා - අදහස් - උදහස් පෙන්වුම් කරන බවද පෙනී යයි.

මේ වන විට දේශීය දෙමළ සාහිත්‍යයේ ප්‍රබල අංගයක් බවට පත්වී තිබෙන කාව්‍යකරණය මුස්ලිම් නිර්මාණකරුවන්ගේ නිර්මාණවලින් වඩාත් අර්ථ ගැන්වී ඇත.

ඉස්ලාම් ආගමානුකූලව ජීවත් වීමත් සිය ආගම කෙරෙහි දැඩි ලෙස බද්ධ වී සිටීමත් නිසා ඔවුන්ට තම ආගමික හෝ මූලධර්මවාදී වත්පිළිවෙත් විචාරයට ලක්කළ නොහැකිවූ මුස්ලිම්වරුන්ගේ නිර්මාණවලට පවතින සමාජ යථාර්ථය තේමා වී ඇත්තේ යථෝක්ත කරුණු නිසාවෙනි.

එසේ වුවත් එකී සංකල්ප හා සම්ප්‍රදායන්ගේ ව්‍යාප්තියත් මිනිස් ජීවිතය මානව ධර්මතාවන්ට කෙරෙන බලපෑමත් යථාර්ථවාදීව නිර්මාණය කිරීමට වත්මන් මුස්ලිම් සාහිත්‍යකරුවෝ උත්සහ දරති.

දේශීය දෙමළ සාහිත්‍යයේ කැපී පෙනෙන මුස්ලිම් කවියකු ලෙස පාඨක සමාජය දැන හඳුනන “මේමන් කවි” යටතේ නිර්මාණකරුවන් අතරේ ඉදිරියෙන්ම සිටින සාහිත්‍ය වේදියෙකි කවියෙකි සාහිත්‍ය විචාරකයෙකි පාරම්පරික උරුම ජීවන වෘත්තිය වූ වෙළෙඳ කටයුතු අතහැර සාහිත්‍යයට ඇප කැප වී සිටින්නෙකි.

අද වයස අවුරුදු හැට සපුරන - ඒ වෙනුවෙන් පැවැත්වෙන ජන්ම දින උත්සවය නිමිත්තෙන් පළ කෙරෙන සමරු කලාපයට කෙටි සටහනක් තැබීම ගැන මම අතිශයින් සතුටු වෙමි.

මගේ කලාණ මිතුරකු වන “මේමන්” හා මා අතරේ මත ගැටුම් ඇතිවන අවස්ථා අපමණය අප අතින් පයින් නොගැටෙනවා පමණි එහෙත් ඒ අමනාපකම් - නොහොඳ නෝක්කාඩු අපගේ මිත්‍රත්වයට හානියක් නොවේ.

ගොඩගේ ආයතනයේ විවිධ සාහිත්‍ය කටයුතුවලදී මෙන්ම සම්මාන උත්සවවලදීත් මේමන්ගේ උනන්දුව කැපී පෙනෙයි ඔහුගේ සාහිත්‍ය කටයුතු වඩාත් හොඳින් මතු වූයේ සිංහල - දෙමළ ලේඛක එකමුතුවේ ආරම්භයෙන් පසුවයි මේ සංවිධානයෙන් දියත් කෙරුණ සිංහල - දෙමළ සබඳතා සවිබල ගන්වන වැඩ සටහන් - වැඩමුලු - සංචාර - සම්මාන උත්සවවලදී මේමන්ගෙන් ඉටුවූයේ සුවිශාල යුග මෙහෙවරකි .

හැට වසරක් සපිරෙන “මේමන්ට” සුබ පැතුම්.

දැනුම

දේශබන්දු සිරිසුමන ගොඩගේ

කළමනාකාර අධ්‍යක්ෂ

සී/සී ඇසී ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ (පුද්) සමාගම

සිංහල බස හා දෙමළ බස භාවිත භාෂා ලෙස සලකා අප රටෙහි සියලු ජන කොටස් අතරේ අන්‍යෝන්‍ය අවබෝධයක් හා බැඳීමක් ඇති විය යුතු යුගයකට අපි අවතීර්ණව සිටින්නෙමු මෙහිදී සාහිත්‍යකරුවාට විශාල වගකීමක් පැවරී ඇත්තේය. ජාතීන් අතර සුභදතාවක් ඇති කිරීමයි. දෙමළ - මුස්ලිම් හා සිංහල ජනතාව එකිනෙකාගේ අදහස් උදහස් දැන හැඳින ගන්නේ සාහිත්‍ය ඇසුරෙනි ලෙන්නෙකු හමුවීම උත්සව කටයුතුවලට එකතුවීමෙනි.

මේ කාර්යයේදී අපේ රටේ සාහිත්‍යය ක්ෂේත්‍රයේ කැපී පෙනෙන උදාර කර්තව්‍යයක් සඳහා කැපවී ක්‍රියාත්මක වන අයෙකු ලෙස -මේමන් කවි” හැඳින්විය හැකියි.

අප ආයතනයෙන් ඉටු කෙරෙන දෙමළ සාහිත්‍යමය කාර්යයන්හිදී අපට දායකත්වය ලබා දෙන මේ-මේමන් කවි” කවියා - සාහිත්‍ය විචාරකයා සිය හැටවැනි ජන්ම දිනය පසු කරන අවස්ථාවේදී ඔහුට මගේ හෘදයාංගම සුඛ පැතුම් පිරිනමමි.

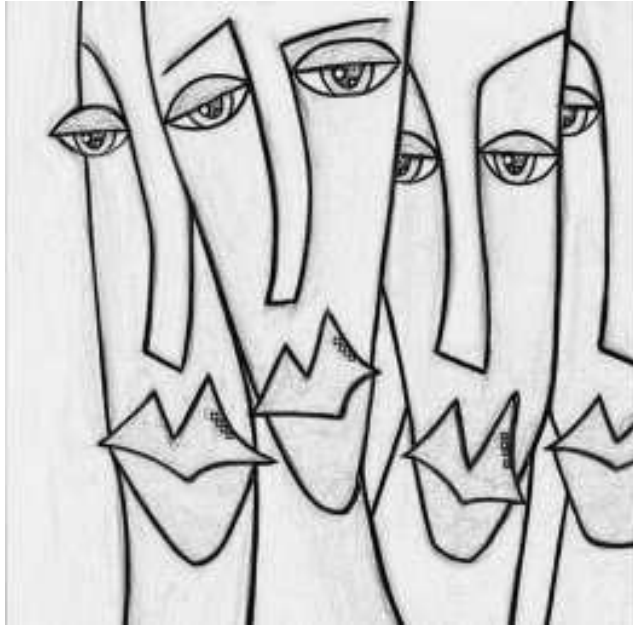
මනෝරෝමයේ සජීවී විස්තර පුවාභය

ලැප්ටොප් අත
 හිස් නවාගත යුතුමය
 නව යුගයේ පුරවැසියන් ලෙන්න
 උතුම් වූ ශිෂ්ට බවට පත්
 මනු කුලයෙහි අප
 ලැප්ටොප්
 හිස් නවාගත යුතුමය
 සිය දැනුම ගණනක් වූ
 විනිසු ප්‍රාණයන්ගේ

මනෝරෝමයේ පිළිබඳව
 සජීවී විස්තර විවාර
 ශ්‍රව්‍ය දෘෂ්‍ය මාධ්‍ය විකාශ ලෙස
 අයුත්තට හා බලන්නට
 ලැබුණු යුගයක
 දිවිගෙවන්නට වූ බැවින්
 ලැප්ටොප් අත
 හිස් නවාගත යුතුමය

ඔහු

විවිධාකාරවූයේ
ඔහුගේ මුහුණය

කරවන්නාගෙන ආ බොහෝ ජය
ඔහුන් ලෙසටම ජීවත්වන්නාය වූහ

ජයවි ජාලනය කළේ
ඔහුන්මය

නවීන දේවිවර්තන් ලෙස
මායාවන් වජුරා

ජයවි විනාශ කළේද
ඔහුන්මය

සියල්ල මෙහෙය වූයේ
ඔහුන්මය

ජය වෙනුවෙන් දිවි පිදුවේද
ඔහුන්මය

සියවස් දහස් ගණනක් කල්
ඔහුන් නම් වූ වේශ නිරූපන දූව්‍ය ගල්වා
ඔහු උන්පන්නිය

ඔහුන්ගේ ජවනාර්
ජයගේ ජවෙත්වත්
මරණයන්
නිර්ණය කළහ

ලබමින් සිටිති
ඔහුන් ජීවත්වන්නටත්
ජය වෙනසෙන්නටත්

ඔහුන්ව නසන්නට යැයි කියා
විවිධ දර්ශනවාදයන්

**The Literature I experienced by reading has
given me the skill to read life better.....**

MEMONKAVI

Memon Kavi and His Two Poems

S.M.FAROOK

Abdul Razak Lakhana, best known as Memon Kavi, entered the Tamil literary scene in 1976 with the publication of his “Yuga Raagangal” – a collection of poems written in *Puthukkavithai* (New Poetry), a genre that was in vogue in Tamil Nadu in the 1970s.

Since then he has brought out six volumes of his poems and his fourth volume bearing the title “Naalayai Nokkiya Intril” – Today towards Tomorrow – incidentally won the Sahitya State Award in 1990. It was the first book of *puthukkavithai* to receive a wide formal recognition by winning that award coveted by aspiring writers.

Hailing from the minority business community of Sri Lankan Memons, who speak a hybrid dialect - an admixture of Gujarati and Sindhi - devoid of a written- language, it must have been a real challenge for Abdul Razak Lakhana, not only to master Tamil which is not his mother tongue, but also to write poetry in it to satiate his passionate urge. It’s an admirable accomplishment indeed.

Memon Kavi is quite at home in Tamil and writes, debates and discourses in that language with confidence and ease.

His credentials in contemporary Tamil poetry is well established. The Sri Lankan Memon community ought to be proud of having given a poet of his caliber to contemporary Tamil writing.

Besides being a poet Memon has made his mark as an essayist, reviewer and critic. His collection of essays “Oru vaasaganin Prathigal” (A Reader’s Texts) covers a wide range of topics on art, culture, and literature.

Memon Kavi is a humanist sensitive to human sufferings. He is at once a poet of defiance and champion of the deprived. For him poetry is a means of restoring human dignity and hope in a fragmented and corruption-ridden world.

The following are the English versions of two of his poems. “The Running Commentary” deals with the Inferno of September 11 – a crime committed against

Humanity. “They” is a lament of the people suffocating in the oppressive air of the neo- colonial masters.

A Running Commentary on Deaths September 11th

We shall but hang our heads in shame.

We, the so called citizens of a new world order,
We, the so called citizens of a great civilized age,
Shall but hang our heads in shame.

We who are damned and doomed
To watch the live coverage,
And listen to the commentary on deaths
Of thousands of fellow humans
Shall but hang our heads in shame.

TRANSLATION

WHEN WE CONSIDER THE TRANSLATION IN GENERAL WE MERE
UNDERSTAND KNOWLEDGE AND MESSAGES OF A SOCIETY.

LITERARY TRANSLATION GIVES THE BROAD MEANING IT HELPS TO
FEEL THE EMOTIONS , FEELINGS AND SENSE OF A SOCIETY.

-MEMONKAVI-

They

Only their faces were different.

It's they who ruled us;
It's they who destroyed us.
It's they who gave their lives for us.

Their dominance was manifest
In our breathing and our being.

It's they who fashioned our culture;
It's they who fashioned the culture of our women;
It's they who tested the chasteness of our women;
It's they who determined the destiny of our children.

It's they who held in their hands
The rein of our moving tongue

It's they who determined
The cleanness of the air we breathed.
Since they appeared to be bitter ones,
Some felt they were a great truth.

In every age they renewed themselves
Assuming new identities,
As trees that are anew.
And it's their reincarnates who determined
Our survivals and deaths.

Many did appear bearing many a philosophy
And pledge to destroy them-
In turn they themselves changed becoming new gods;
They invented myths and manipulated everything.

Millennium after millennium
They are born in every age
Wearing the garb of power
In order that they live
And we perish!

Unquenched poet of humanity

Kekirawa Sahana.

On the 9th of November in 1989 'mallikai' Jeeva had accompanied me in my wedding ceremony on his way to colombo from Jaffna. After a two days of heartiest conversation he had returned to Colombo and later a letter came to me.

"thanks to your cordial welcome and respect paid to my sweet friend Jeeva.

-memon kavi-

This was the first letter memonkavi wrote to me. Already known as a poet, in this way memonkavi introduced himself to me on the base of humanity. On that base itself, today also he stands up as the tower of friendship, sharing love and care on each member of the particular family of his friends.

His measurement of humanity is vast than an ordinary free verse poet's. I usually think whether the humanity adds beauty to his poetry or his poetry adds beauty to humanity.

He had selected his pen name 'memonkavi' because his memon community should be recognized by tamil literary world. His real name is abdul kareem abdul lakana. He was born in Colombo on the 29th of April in 1957 among memon community migrated from north Indian cities of **Kuthiyana, Junakhat, Batva**. His people were called "Bhai" by sri lankan moor and he was called by the name of "KaviBhai".

He studied in Tamil medium since memon language has no lettering pattern and syntax. But, school had not admired him and he gave up education when he had been in grade eight as well as Tamil poet Kannathasan and writer Jeyakanthan those who had been the popular drop outs of school in little age. "Formal education made me very bored" he expressed about his school life in a recent television interview.

Anyhow, he is capable to speak fluently in Tamil, Sinhala and English. He is proud to introduce himself as a Tamil poet in any circumstance. His maiden poetry 'Tamil is my breath' had been published in 'sudhanthiran' in 1974. At that moment itself, Dominic Jeeva had noticed him very well and focused him as a 'young bud' in his magazine 'mallikai'.

Moreover, it had been a milestone in his literary life he joined and worked actively in Sri Lanka progressive writers' movement. His experience in business, information technology, computer and internet is being deeply rooted and growing more till this moment. He has improved his skills through the professional English course and has been a diploma holder in social science in the open university of Sri Lanka.

He had served as the secretary of Sri Lankan progressive writers' movement-Colombo branch, the president of 'valampuri' poetry circle, the general secretary of Sri Lankan memon society and also been the sub- editor and editor of many little magazines including 'agni'(fire).

Six poetry collections as 'Ragas of the Age', 'heroies of Hiroshima', 'mechanical sun', 'today towards tomorrow', 'to live again', 'violence against you', and two collection of essays 'a reader's copy', 'away the fence of language' have been published so far. The last one is a review on twelve Sinhala literary works translated into Tamil. Both of the essay books were published by 'Godage' brothers. Another two new collections are ready to be launched in future.

'Today Towards Tomorrow' won the state literary award in 1990. Ministry of cultural affairs rewarded him with the title of 'master of literature' in the same year. Ministry of Muslim cultural affairs rewarded him with the title of 'Poetic Star' in 1992 and Nawalapitiya religious and literary forum honoured him with the title of 'Bharathi'.

His poems were translated into English, Sinhala and Russian languages. NIE had printed one of his songs in its teachers' guide and his melodious songs had been telecast by 'Rupavahini' in eighties.

A graduate of Subragamuwa university has submitted a thesis on memon kavi's poetry for his degree in Arts and usually he is popular in electronic media of Colombo.

His searches have been still going on through poetry, art, literary criticism, Tamil cinema, essay, short story in Sri Lankan and Indian journals. 'A reader's murmur' one of an interesting series written in 'mallikai'.

I wonder whether any of our personality would do such an interesting work. Now a days he is paying much attention in the research of post colonialism in Tamil art and literature.

In spite of his poetry, his hundreds of letters can be considered valuable. Creating heavy thoughts and meaningful questions he would make a friend's self realized with literary feelings. Those letters must be praised and saved for ever.

Kindness on poor, voicing against exploitation, human miseris, war are the main features of memon kavi's poetry.

Some say his poems are unable to understand. It might not be refused. There may be some inner and outer factors.

With the association of the prevailing head of 'Thuraivi publications Raj prasath Thurai Visvanathan, memon kavi is one of the judge in the panel. They hold an island wide competition for translated essays and reward the writers. Also they have published a book of ten memorial speeches addressed on the memorial day of its founder Thurai Visvanathan every year. In the memory of friendship Thuraivi between Dominic Jeeva, memon kavi has been involving briskly in this event and promoting it with another way to 'Godage' also. As the result of this effort our Tamil writers have been honouring 'life time achiever' award as well as Sinhala writers.

Contemporarily performing as the co-secretary of the Sinhala Tamil writers' union he is one of the member in the editorial board of their official periodical 'theepam'(lamp). He has been organizing governmental and non- governmental translations to form it as a powerful union.

He is currently engaged with Sri Lankan writers' society and going on with the same

effort to combine Sinhala-Tamil translation activities to strengthen understanding between two communities.

He is speaking and working for Tamil poets to gain an equal portion to stand with Sinhalese in world poetry day organized by the department of cultural affairs on the 21st of March every year. Two Tamil poets were honoured due to his effort last year for first time. A beautiful volume of containing 86 poems by Tamil poets designed by memonkavi in the world poetry day last year. He is assisting Tamil writers in book designing and lay out too and also working with Alhaj Hassim Omer's 'Puravalar Poonga' (Donor's Park).

His best work of poetry can be pointed out as 'tsunami-26', 'I, in war', and this last poetry had been written with the quotation of J.Krishnamurthy's philosophy and it was published in the 39th year volume of Mallikai

Finally, my lowly opinion is, memon kavi's poetic voice has not got less value when considering with the humanitarian voice of social and individual welfare associations, and religious and reconciliation services and organizations.

Hussein Ahamed Bhaila

Abdul Razak Lakhana known as MEMON KAVI is the only member of the Memon Community who has mastered the Tamil language and given flow to his thoughts in poetic form.

Though he is well known throughout the country for his Tamil poetry, his hidden side of social service to his fellow countrymen is kept away from public gaze.

Having had the opportunity to serve with him in the board of management of Memon Association of Sri Lanka I have seen the dedication with which he carried out his responsibilities.

He was also instrumental in spearheading the launch of the community newsletter "SAMACHAR" and as editor his contribution is still remembered.

It is fitting that his 60th birthday is being celebrated in Poetic Style and it is my privilege and pleasure to be able to pen a few words to this publication and wish him many more years of poetic excellence.

A Conversation with Memonkavi

Translated by-Kekirawa Sulaiha

Memonkavi, a poet, writer was born in Memon family in Sri Lanka having already received rave reviews and awards in the field of Tamil literature in Sri Lanka. The following words are selected from those given by this major poet in a detailed and scholarly interview done in Tamil by **Mrs. NOORULAIN NAJMUL HUSSAIN** for Thingal. Sri Lanka Information Ministry Publication.

Tell me something about you briefly.

About me. That was in 1974, I have begun my role as a poet in the Sri Lankan Tamil literature. Indeed Tamil is not my mother tongue. Coming from Memon family I use 'Memonkavi' as my pseudonym to represent Memon society, without using my own name Abdul Razak. Early days I used to write poetry then started to focus on reviews, short stories etc. As many as 6 books of poetry and 02 essay collections have so far been published in our country and India. I am a good reader always, then only I am a creator.

From your experience have you felt that as a writer you can make some changes in the society via your literary activities?

Early 50's we as Sri Lankans had to face such violence seemed to be so terribly painful. The ethnic torture was so intense. Some tried to insist on the solution for this conflicts and war. We, as writers, had to raise our voice against some forms of ethnic conflicts, dictatorship, discrimination and injustices.

It was due to these people's alertness and watchfulness Tamil writers began to concern on Sinhala literature and as well as the Sinhala writers on Tamil literature. Government too continued to help further in this matter regarding translation field despite going through hard times.

From 70's the enthusiasm shown by some people in those two societies, perhaps gave an immense inspiration on this field. In 1979 the Sri Lanka Progressive Writers' Association arranged a conference at BMICH. Dominic Jeewa, the editor of 'Mallikai' magazine allocated many pages for translations. In the meantime 'Sinhala Short stories' –a collection of short stories was published by him and it was introduced not only in

our country but also in India. As well as, he brought focus to Sinhala writers and as an emblem of respect them publishing their photos in the front pages of his monthly magazine. Though the Tamil writers attempted to concentrate on Sinhala much, Sinhala writers didn't show the courage to cross all the hurdles that came on the way of translation. It was in such a bad condition. Therefore, Sinhala readers got less idea regarding Tamil literature and their themes. Translators who could do work to translate from Tamil to Sinhala too less in numbers when compared with the numbers who could do from Sinhala to Tamil. But nowadays writers like Madulgiriya Wijerathne, Upali Leelaratne, Hemachandra Pathirana, Sarath Aanandha, Wajira Prabath do much efforts to change this situation. Tamil environment introduced Vimal Suwaminadhan, A.C.M.Karaamath, Muhammadhu Rasick, Ravi Rathnawel, Noorul Ayn and they have done the job well. So, the concepts and thoughts have gone a long way in changing the literature on an international plane. I too think about this and I started searching. What the Tamil writers and readers think about Sinhala literature and the Sinhala writers and readers about Tamil literature fields? Criticism should be written in that circle. Therefore, an attempt has been made by me. My 'moliwelikadanthu...' includes 12 literary reviews and Godage Publication brought it out. Yet, I made an arrangement to bring a magazine named 'Pariwardana'to tangle Tamil and Sinhala writers and hope to play a positive role. Really to me ideological commitment is necessary for writing. It's indeed a mission and I find inspiration and energy for such writing. Translation to me is a friendly field which can show direction to our thoughts in understanding cultures.

What do you think about the Godage Publication and their work?

To tell the truth, Godage becomes a famous publication in Sri Lanka. It has brought out many Sinhala, Tamil and English books every year. Before the translation efforts were done, Godage was there in giving a helping hand in publishing translated books and Sinhala-Tamil Dictionaries. Furthermore, great writers like Dickwella Kamal helped a lot to broaden the field. When we recommend to publish Tamil books Godage never refuses. Not only that Godage has achieved popularity on distribution of prizes and awards. For a few years, Godage invites Tamil writers too to their 'GodageSahitya Awarding Ceremonies'. Godage really does these with a pure thought. There is no any business motive there.

What do you think about the divisional level and the provincial level Sahitya ceremonies?

Every day many books come out in Sinhala Tamil and English in our country. State Literary Awards focus on a few books, though there are variety of books come out. In practical it is alright. But it has brought

many conflicts and contradictions among the writers. As school level Tamil Sinhala day competitions, the divisional level and the provincial level Sahithya ceremonies can help in selecting good books and can make arrangements to send only the quality books to State Literary Awards. In my view it can bring a wonderful change in writers' thoughts.

September is considered as a month for literature. What is your opinion regarding it?

True. September is the month for Sahithya in Sri Lanka. Godage, Swarnapusthaka awards too are held in this month. There is an International book fair too. In the International book fair they usually arrange literary seminars and workshops for budding writers. Last two years Tamil writers too come for 'Gurugedhara' forum. To carry that consciousness, the feeling of community and collectivism should be more intense and mature. We have to achieve more.

Ministry of Language and Internal Affairs has focused on Tamil Sinhala writers and published two collections of short stories. You are one of the members in that responsible group. Can you share these experiences with us please .

In early 70's the translation field showed its improvement. But government didn't focus much on it. There is a plan to teach Sinhala people the Tamil language as well as the Tamil people should learn Sinhala. Government sectors brought out some language guide books regarding it. From 2013, state literary award winning two books have been selected and translated. It's really much interesting. Joining with the Sinhala writers Kamal Perera and Tenyson Perera, we selected 12 short stories and handed over the ministry and last July the two books came into light. We made arrangements to collect the opinions about the two books. In future we have two collections one for 15 Tamil short stories and the other for 15 Sinhala short stories.

What is your future plan regarding translation?

Translation field is a challenging one. There should be a forum for it. Government too must involve in this work. There are writers who can simply translate short stories and novel. But they who can translate poetry are less in numbers. There is a total darkness in this matter. We must have proper projects on it. A referee board should be there to select the proper books for publishing. Again and again they should meet and discuss the work. They should have close interactions with the writers. In my priorities, the standard of the books should be raised. Social awareness is also much needed to carry forward this goal. The central point of our activities is quality books. I am in regular touch with the writers specially who are interested in translation really it keeps me active in my writings too.

“MemonKavi” - a glittering star in the field of Sri Lankan Tamil Literature

Rasheed M. Imthiyaz

Attorney at Law

I have great pleasure in sending this note to the Souvenir publishing to commemorate the Sixtieth Birthday of veteran Tamil Poet and popular writer, my best friend MemonKavi.

MemonKavi whose original name is Abdul Razzak, belongs to Memon community and his mother-Tongue is not Tamil and most of the memons are not fluent in reading and writing Tamil language. But among them MemonKavi is exceptional. He shines as a star in the field of Tamil literature.

MemonKavi is a multi-talented person in Sri Lankan Tamil literature arena. Though he is very popular in Tamil poetry, he acquired high potential in the field of Short Story, Criticism, Cover designing and Stage performance in both Poetry and Public Speech etc. He always receives applauses from the audiences for his presentations in stages and I fair witness to them. His speeches are comprehensive, thought provoking and evidence for his deep study of the particular subject.

His talent in Cover Designing of books is commendable and extraordinary. He uses his vast experience and knowledge in the Computer to develop the cover designs. His such designs symbolize the main theme of the book and their artistic touch winning the hearts of the readers.

MemonKavi is maintaining a very close relationship not only with Tamil writers but also Sinhala writers as well. He contributes a lot for the development of “Valampuri Kavitha Vattam” (VAKAVAM) a Tamil Poetry Organization. He is a regular participant of its monthly Full moon day Poetry program called “VakavakKaviyaragam”. He is one of the back bones of VAKAVAM. I wish him all success in all his future endeavors in the field of Tamil Literature and a healthy long life.

Memonkavi is a good critic

A. Thevarajan QUEEN SERVICE MEDAL, NEW ZEALAND.

Memonkavi is good critic as well. It is generally believed that the work of the artist is to hide art and that the work of the critic is to unfold the art. It is seldom that an artist becomes a good critic.

Memon Kavi analyses collections of short stories and novels from different angles and subjects them to multi-faceted appraisals. Thus, his criticisms are rich and informative.-

-THE ISLAND-1992-

Message

Vidyanithi, Prof. S. Sandrasegaram

I am very much delighted to send this congratulatory message to Mr. Abdul Razak who is well known as 'Memonkavi' in the Tamil literary world.

As I understand his relatives and friends are celebrating his 60th birthday and I wish him well. This is an appropriate time to make an appraisal of his highly celebrated and distinguished service to the modern Tamil literature.

Mr. Memonkavi is an illustrious and distinguished son of the memon community in Sri Lanka who has enormously and immensely contributed towards the Tamil literary world. He is a well known Tamil poet and literary critic and has shown a great and outstanding interest in the study and collection of a variety Tamil books pertaining to a variety of disciplines and knowledge.

The literary contribution of memonkavi is well known to the Tamil literary world and it is not an exaggeration to say that some of the members of the Tamil community came to indent the existence of the memon community through their interaction with Mr. Memonkavi.

One should find the titles of his Tamil publications in another section of this book.

Needless to say memon community has every reason to be proud of Mr. Memonkavi because of his literary accomplishments and achievement. I have listened to several Tamil speeches of Memonkavi and surprised about his Tamil literary knowledge and interest pertaining to it.

It is definitely not an overestimate to state that. I was to gather new knowledge and information pertaining to recent developments in Tamil literature through listening to Mr. Memonkavi.

I whole heartedly congratulate Mr. Memonkavi on his 60th birthday and wish him to carry forward the Tamil literary work to reach new height and advancements.

WEAPONS ARE NOT CREATED BUT MADE.AS POEM BECOMES A WEAPON
NOWADAYS POETRY IS NOT CREATED BUT MADE.

-MEMONKAVI-

THE TIMES OF INDIA

JUL 1, 2012-

SONYA FATAH

A DELHI BASED PAKISTANI JOURNALIST

One of the beneficiaries of this then-reality is a gentleman known by his penname, memonkavi. His mother tongue is Urdu but Memonkavi, as Abdul Karim Abdul Razak is better known, severs up richer fare Tamil than in memoni. His fore fathers travelled from sindh to Gujarat and landed up in Sri Lanka where a curious father enrolled him in a Tami-medium school. He fell in love with language.

His exploration of the language expressed in poetry launched a new movement in Tamil literature. In 1976 a SriLankan publisher brought his poetry collection – Huge Raagangal– (Ragas of the Age) to the Tamil-poetry-reading lot.

Luckily for Razak his parents and grandparents were born at a time when movement across British India was oddly easier then it is today. His family, like mine, and likely yours, explored the region's riches to find areas that best suited their work. Then sailed in ships or boarded trains or moved gradually from place to place unit their ideas, businesses and vocations took root.

We call the 21st century aa 'global village' – certainly the gentleman who married an heiress and penned the concept of a flat world –has extensively marketed the concept. Here in south Asia, though, we have more barriers to regional mobility than all our history con document. It makes the post World-War || nation – building experiment seem rather lame. And if we keep up in this manner, our generation and those after us won't produce any more MemonKavis. That, you most agree, would be a pity.

Memons of Sri Lanka

Men ♦ Memoirs ♦ Milestones

-Asiff Hussein & Hameed Karim Bhoja

One personality however stands tall among counterparty Muslim literati in Tamil Abdul Razak Abdul Karimall Mohamed Lakhana popularly known as memonKavi. Memonkavi is a pioneer in Tamil literature in two respects firstly he baking to a community whose mother tongue is not Tamil. Secondly his contribution to Tamil poetry has something novel about it, combining his humanistic, socialistic and anti-imperialist outlook with a profundity, vivid imagery and a most novel form of ceativity one hardly comes across in contemporary Tamil poetry.

Published By-MEMON ASSOCIATION OF SRILANKA, COLOMBO-SRILANKA-MAY-2006

DAWN

PUBLISHED DEC 30, 2011

Man of Pakistani origin makes waves as Tamil poet

Frances Bulathsinhala

COLOMBO: Abdul Karim Abdul Razak is an oddity. This Urdu-speaking Memon Muslim from what is now Pakistan and India, is a leading light in Tamil literary circles in Sri Lanka as a poet and writer!

Tall and fair with a stubble and betel stained teeth, Razak is every inch a Memon, who no one would associate with Tamil poetry at first glance.

But he has managed to break into a literary circle which has been the close preserve of ethnic Tamils and indigenous Sri Lankan Muslims whose mother tongue is Tamil.

In fact, the 54-year-old Razak has the distinction of being the world's first and the only Tamil litterateur from the Memon community.

It was trade which took the Memons from Sindh to Gujarat, Mumbai, East Africa and Sri Lanka. Razak's forefathers, who had migrated from Sindh to Junagadh in Gujarat, finally landed in Colombo to take advantage of the growing trade links between Ceylon and India during British rule.

But while the Memons of Colombo were immersed in commerce, showing little inclination towards scholarship, literature or poetry, school student Razak was a different kettle of fish. He not only loved to read but had a passion for the Tamil language, with a burning ambition to be a revolutionary Tamil poet.

Fittingly known as "Memon Kavi", Razak has several volumes of poems in free verse to his credit, one of which, Naalayay Nokkiya Inril (Today Looking Towards Tomorrow), had won the Lankan Sahithya Award for the best Tamil poem in free verse in 1990.

"It was the first time that such an award was given. It marked the recognition of free verse in Lankan Tamil literature," he said, stressing the award's larger significance.

Memon Kavi had broken through the fussy world of Tamil literature in Sri Lanka, and conservative Tamil Nadu quite early in life.

In 1976, when he was only 19, a leading Sri Lankan publisher, Sri Lanka Progressive Writers' Association, had brought out his first book of poems entitled Yuga Raagangal

(Ragas of the Age).

Narmada went on to publish his other poetic works Hiroshimavin Herokkal, (Heroes of Hiroshima) in 1982; Iyanthira Soorayan (The Mechanical Sun) in 1984; and Naalayay Nokkiya Inril in 1990.

Poet of the City

On his mastery over the Tamil language, he has received kudos from no less a person than K.S. Sivakumaran, the noted Sri Lankan Tamil literary critic. But he also has something new to give.

“His works have a unique flavor. Not being from the Tamil milieu, he sees things differently,” Sivakumaran said.

Most of Memon Kavi’s poems have been on the contemporary condition of man, today’s mechanistic city life, the pervasive corruption, exploitation, criminality, violence, and insensitivity. In a poem on 9/11, he brought out the irony of a “civilised” world avidly watching the live coverage of death and destruction.

Commenting on the quality of his work, Sivakumaran said: “His initial poems were political sloganeering, but over the years, he has matured into a deep observer of the world, society and human beings. His superb poem, Saga of Colombo, evocatively sketches life on the streets of Colombo after dark. He is truly a poet of the city.”

Testifying to his commitment to the spreading of Lankan Tamil literature, using both the printed word and the internet, Sivakumaran said that Memon Kavi had been applying himself to Tamil literature even at the cost of his business.

Memon Kavi’s family, steeped in Islamic orthodoxy, was alien to the Tamil language and the arts. But young Razak turned out to be an odd ball, thanks to an unusual decision taken by his father.

“For reasons not known to me, my father put me in a Tamil medium school. I hated the curriculum, but was fascinated by the Tamil language. Even as a school boy, I would attend literary gatherings at the Kollupitiya The Ceylon Tea Propaganda Board where I would seek out litterateurs like Karthigesu Sivathamby and K.Kailasapathy and read the books they mentioned in their conversations. I began writing, taking the pen name Memon Kavi to draw attention,” he said.

As leftist thinking and progressive writing dominated the literary scene in the 1960s and 70s, Memon Kavi latched on to the progressive writers’ movement led by the Dalit writer and publisher, Dominic Jeeva.

One of the aims of the progressive movement was to rid Sri Lanka of the baneful influence of pulp literature from Tamil Nadu.

“We ensured that Sri Lanka did not produce pulp writers like Pushpa Thangadurai, even if it did not produce a Jayakanthan or a Pudumaipiththan (creative writers from

Tamil Nadu in India),” Memon Kavi asserted.

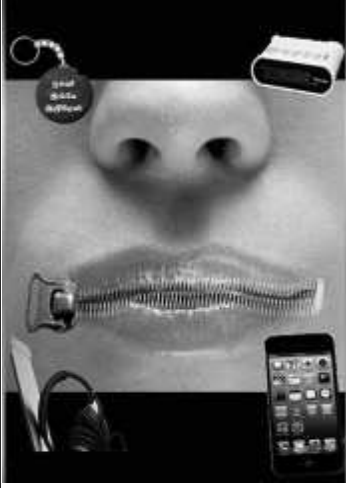
He pointed out that Sri Lankan Tamils and Muslims had gone on to create a new genre in Tamil literature by writing on the social and psychological impact of the war, displacement and migration to distant lands.

Seeing the need for ethnic reconciliation after the war, he got together a band of writers who could translate literary works from Tamil to Sinhalese and vice versa. Godage and Co., a leading Colombo-based publisher, has been roped into bring out the translations.

“I believe that writers, and not politicians, can bring about ethnic reconciliation and lasting peace in Sri Lanka,” Memon Kavi said.

Currently, he is on a mission to increase the reading habit by exploiting the internet. He puts his works and those of others on the net.

According to him, over 10,000 Lankan Tamil works are already on the net, enabling Lankan writers to reach readers in Tamil Nadu and the 1.5 million-strong Lankan Tamil

TODAY_ FREEDOM OF EXPRESSION.

SINGING CELL PHONE
TALKING CLOCK
CHATTERING KEY
SPEAKING COMPUTER
BUT
MAN IN DEAD SILENCE...

ARE ORGANIC FLUID...?

BITS OF LAND
WITH THE BORDER LINES
BORN AS NATIONS,
ARE THE HUMAN LIVES
AS ORGANIC FLUID.?

Tamil By - **MEMONKAVI**

Translated By -**KEKIRAWA SULAIHA**

TAMILWEEK - AUG 14, 2005

A MEMON'S ENGAGEMENT IN TAMIL POETRY

BY K.S. SIVAKUMARAN

Even if we forget the fact that quite a few people belonging to various minority communities have contributed to the Lankan mosaic of varied cultural webs, the world outside knows that we are not a homogeneous nation. Invariably we speak of only the Sinhala. Tamil and Moor communities as important segments in our society. However, there are Muslims, Christians and others belonging to different religious beliefs.

We have FOR instance the Burghers (descendants of booth the Dutch and the Portugueses), the Malays, the Farsism the Borahs, the Sindhis, the Memons, the Bhaiis, the Goans, the Anglo-Indians, the Malayalees, the Telugus, the Kannadigas, the Kafirs, the Vvddhas and others. The Memons have a spoken dialect but it is not a written language. They speak a language akin to a mixture of Gujarati, Sindhi and perhaps Persian. However, the younger generation among those remaining in Sri Lanka is knowledgeable in either Sinhala or Tamil.

Two prominent Memons in Colombo are very fluent in Tamil as they have been educated in that language. One of them is a well-known and much photographed philanthropist Hassim Omar and the other IS Memon Kavi.

Memon kavi's real name is Abdul Razak Lacarna. He loves universal art and culture and in particular contemporary writing in Tamil. He is a voracious reader and keen student if mediums like film, theatre, and music. I have seen him browsing the libraries in Colombo even when he was an adolescent. He had an irresistible urge to gather knowledge on as many things as possible as fast as he could, even to the extent of being obsessed in learning many things at the same time.

For the past three decades he has been writing poetry, beginning with free verse in Tamil. With his newest publication, he has authored six volumes of poems. His collections are. Yuga Raagangal (The "Ragas" of the Age) in 1976, Hiroshimavin Herokkal (The Heros of Hiroshima) in 1982. Iyanthira Sooriyan (The mechanical Sun) in 1984, Naaleya Noakkiya Intril (Today Towards Tomorrow) in 1990, Meendum Vasipathatkaha (To Reside Again) in 1999.

His new collection is titled Unakku Ehirana Vanmurai (The Violence Against You). There are notable verses and long poems, supplemented with black and white photographs on each page in this 146-page book published by Duravi Publications at 85, Ratnasothi Saravanamuthu Mawatha, Colombo-13. Memon Kavi is at once a humanist and a

politicized anti-imperialist. His faith is Islam but he doesn't write on religious themes.

He has dedicated his book to Dominic Jeeva, the vanguard writer and editor of literary magazine. "Mallikai" Emeritus professor in Tamil Karthigesu Sivathamby has Suggested that the "poet" should be approached with an understanding of his background that is not Thamilan.

His free-verse from the beginning of his writing career as a young poet inspired by what they called "Puthu Kavithai" as practiced in Tamilnadu and Sri Lanka is not much to my liking. Almost all of his "Poems" were merely rhetoric statements devoid of any poetic sensibility. This was evident in his previous collections which were more like political slogans. This stuff is used as fillers in Tamil newspaper in the country under the title Poetry. Despite that some poems are also published intermittently in such newspapers and literary journals.

One should not dent the fact Memon Kavi was sensitive to most social happenings. The absence of feeling and thought embedded in poems that contained figures of speech and rhythm discouraged me from receiving his writing with immediacy then. Now, he writes more meaningfully of his observations of an imbalanced society that is riddled with corruption and exploitation. Memon Kavi has a leftist stance and he is progressive in his outlook. That he is a lover of humankind is evident in his later poems, which have philosophical undertones. Over the years he has naturally matured into a deep observer of the world, society and human beings.

These are verses he has written between 2000 and 2004. Let's look at the titles to get a rough idea of what he is writing about. Anarchical (Feelings), Ether Nichol (Swimming Against the Current), Our Thalaimuraiyin Mattam (The change in a Single Generation), Malai Kaalam (The Rainy Season), Paeykal (Ghosts), Avarkal (They / Them), Veli (The Space), Naaliya Thatha Solla Poakum Kathai (The Story Tommorrow's Grandfather is going to Narrate), Oru Tholanin Kavithaigal (A Comrade's Poems), Poarukkana Anjali (A Prayer for War), Intraya Moontru Kavithaikal (Today's Three Poems), Maranangalin Neremuha Varnanai (A Running Commentary of Deaths), Oru Pirakadanam (A Proclamation) Poaril Naan (Me in war), Unakku Ehirana Vanmmurai (The Violence Against you), Thalaikal (Heads), Tsunami 26.

I must quickly add that as a person Memon Kavi is still an affable, joyous and enthusiastic individual with much feeling and caring for others. If he had been only a free versifier careless in chiseling his lines and thoughts with a sense for rhythm and syntax then, he can still pay attention to these elements of poetry in consonance with his deep social consciousness.

Let me "transcreate" some lines, As he has written as early as this year into English. These I like very much for the irony that pervades them. The following are from his 26 verses on the tsunami.

Tired of repeatedly looking at the coast, the eyes of the waves desired to see the city.
The nation became hell 85.

The hands of the foamy flowers of the waves turned into murderous hands.

The tremor is for you the sea, then why did you destroy us?

If those are from his verses on the tsunami, I would consider the following as “poems” that are remarkably forceful and evocative. Take for instance the poem “Poaril Naan” (Me in the War). It’s surrealistic and imaginative to the level of fantasy. The poet gives a quotation from jiddu Krishnamurthy on the subject of war. It is also a narrative poem.

There again is a fantastic poem in the sense that it is a fine deduction of the idea of dictatorship masked as democracy. I liked it for its essential truism. This is the title of the book as well.

Another sensitive poem I appreciated very much is titled “Veli” (The Space) It’s an indictment on consumerism. Some of the images he uses are strikingly original in contemporary Tamil poetry. He concludes this poem on this manner.

At the footsteps of human master lies the poor Space like a thankful dog that doesn’t forget.

Memon Kavi carries on his family business which is not lucrative, yet he has a found love and compassion for humankind.

The book also carries a beautifully written introduction on the poet by A. Abdeen, who also writes well in Tamil although he is Malay. Attractively designed by the author and A. Azeez Nizarudeen, this book is published by Raj prasad who manages Duuraivi publications. This is their 14th publication. Raj prasad’s father the late Durai Visvanathan was a philanthropist engaged in encouraging local writers to be honoured and published. He was particularly interested in promoting hill country Tamil literature.

What I noticed in Memon Kavi was that though he has Marxist leanings, he is not dogmatic and reads widely on non-Marxist writings as well.

ABDUL KAREEM ALIMOHAMED A. RAZAK MEMONKAVI

K.GUNASINGHAM

An assiduous, enthusiastic, talented person from the Memon Society is now preparing to celebrate his DIAMOND JUBILEE. He was born as the eldest in the family of late Mr & Mrs. Abdul Kareem Ali in the heart of city of Colombo. Late Kareem was an employee on the capacity of an Accountant Clerk cum Cashier in one of the leading Textile Merchants in Pettah namely M/S. Haji Mohamed & Sons, No.107, Second cross street, Colombo 11. (The company is no more now). If we take it back to our business circle it was one of the leading importers of all type of textiles materials from the leading Manufactures of Pure cotton and silk cloths from Japan. Functioned as whole sale dealers, introduced Novelty designs not only to the Colombo market but also in all parts of the towns in the Country.

Luckily I too joined in the Company in the capacity of a typist-Clerk in the year

1958. Kareem was moving with me very politely and I too. He was living with his family at Mattakuliya and I was at Kotahena. To save cents five as bus fare, we used to walk to our respective residences from the Company. Time passed years by years Kareem admitted his eldest Razak and the second Azeez to Government Central College, Kotahena in the Tamil Medium because it was their aspiration to follow Tamil Language and selected the subjects at their option. So, Kareem quickly made a decision to send them for private tuition on the subject they followed and he asked me whether I could coach them specially in Tamil & English Languages without any hesitation, I agreed to do so daily at his residence.

Generally, their performance in their studies glittered in their life to become brightful students among the other students. They competed with other students in their field of education. I agreed to do this immense help not only to my self- respect or fame but for the eagerness of these two students to show their ability in Tamil & English, although the Tamil is not their Mother tongue. The way that they followed their subjects was par excellence. I expected that they would be famous within the circle of the Memon Community as great writers in the Tamil Language & of these Razak is an exceptional case played more intensive part in composing "PUTHU-SIRIYA KAVITHAIKAL" (Modern Tiny Poems).

It was on a Sunday, I was at home after attending the Sunday Mass at St. Lucia's Cathedral Kotahena, suddenly Razak came to meet me with a bundle of papers in his hands & showed his composed poems which I read & I found those were an extremely beautiful intensively and loved Maiden poems woven around social uplift and a great initiative achievement. I blessed him to proceed and to show them to some other poetry creators too. After that, he started composing poems under the PSEUDONYM 'MEMONKAVI' then I had the opportunity to introduce my nephew Mr.S.Raveendran, who is also a creative writer as well as a composer of "Puthu-Siru Kavithaikal" under the PSEUDONYM "Vathiry Ravi". Later on somehow they became close friends and tried to exchange their views & points on composing poems. They are now glittering stars in the circle of writers despite VICISSITUDE of life.

Razak a Sane thinker should shoulder responsibilities to keep up the standard of processing Poems to the entire benefit of the Societies.

**WE WOULD LIKE TO CONVEY OUR HEARTIEST GRATITUDE TO
THOSE WHO HELPED A LOT TO BRING THIS BOOK OUT
SUCCESSFULLY AS AN EMBLEM OF THE 60TH BIRTHDAY OF
MEMONKAVI**

-ART & LITERATURE FRIENDS' CIRCLE-

மணி விழா காணும் மீமன்கவி க்கு எங்கள் வாழ்த்துகள்!!!

60 th Birth Day **லென்கவியின்**
Wishes For **60 வது பிறந்த**
Memonkavi **தினத்திற்கு வாழ்த்துகள்**

Godage Book Emporium

புரவலர் புத்தகப் பூங்கா

இலங்கைத் தமிழ்
இலக்கிய நிறுவனம்

துறைவி பதிப்பகம்

வலம்புரி கவிதா வட்டம்

வளரி எழுத்துக்கூடம் (தமிழ்நாடு)

புலாசரிங்கம் புத்தகச்சாலை

Happy Digital Centre